

Dvouměsíčník, Sluncečník a Větrník o Frisbee

PAST

1/2004

卷之三

V tomto čísle naleznete:

- #### • ohlédnutí za ČELem • bayreuth

Drazí přátelé, sportovci.

Pomalu se probíráme ze zimního spánku, sundaváme disky z bodlin, které jsme si na zimu nasadili, aby nás trochu zahřály a my snad nezapomněli. I když kdo by to z nás svedl? Doba se mění, ale kolotoč zvaný Frisbee se spolehlivě otáčí dokola a stále znova. Když se podíváte do vedlejšího sloupečku, tak zjistíte, že i letošní venkovní sezóna bude pěkně nabité, žhavá a pálivá (doufejme), zkrátka vše, jenom ne nudná a prázdná. Zkuste se přemoci, aby tento časopisecký drahokam neskončil právě takový - prázdný a nudný - pište a foťte drahouškové, pořád je to dílo všech. :)

S radostí Vám servírujeme ještě uzívanou první letošní Past. Pokud vše pojede podle plánu, tak se Vám, stejně jako toto první číslo, dostane do rukou vždy v týdnu po 22. každého měsíce. Po tak dlouhé a příjemné pauze jsme ještě trošku dezorientovaní a tak nelze vyloučit, že se věci seběhnou trošku jinak, než jsme si před zlehnutím představovali.

Cas letí jako bláznivý a tak i Past bude v dubnu slavit. 12. dubna 1994 spatřil světlo světa první list našeho občasníku. Při této příležitosti bychom Vás rádi pozvali na malou oslavu. Místo, čas a další informace se dozvítíte v nejbližší době buď přes internet a nebo zprostředkováně od přátel. Vstup nebude podmíněn ani nijak zvýhodněn pro předplatitele. Součástí akce budou samozřejmě i nějaká překvapení.

Tak ať Vám to lítí - bando nevycválaná! :)

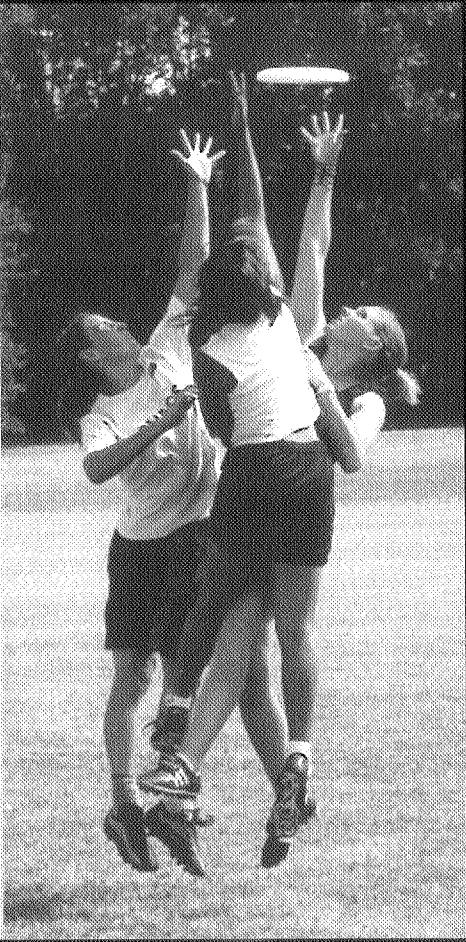
ciao carlos a dejf

Prague Lions - definitivní konec!?

Dejf: Ahoj Šaky, Přijedete letos do Chrasti?

Šaky: Jo kámo, letos to taky nevidímmám takovej dojem že už jako Lions nikdy hrát nebudem :o(Kluci jako Jarda, Jirka a Tazzi jsou už úplně mimo. Jarda s Jirkou rybaří a Tazzi je línej. O Stromovi nemám žádné zprávy, Jeff asi bude a ostatně i chce hrát s F.U.J.ema a pro bráchu je priorita fotbal. Andy už je úplně mimo, no a já to s Levíkem a Rádiem nevytrhneme, jak jistě uznáš. Takže je mi líto, ale ani letos se bohužel turnaje v Chrasti nezúčastníme. A pravděpodobně ani žádného jiného. :o(((

Kam za létající kulírou

• duben 3-4/2004

Chomutov /hmr ČR - open/

info: monkeys@email.cz

• duben 16/2004 /discgolf/

Plzeň - ADD 04

info: www.discgolf.cz

• květen 1-2/2004

Chrast 04 - turnaj TM

info: monkeys@email.cz

• květen 8-9/2004 /dánsko/

Wonderful Copenhagen

info: www.ultilinks.com

• květen 15-16/2004 /rakousko/

Upsadaisy

info: www.viennaultimate.cz

• květen 22-23/2004 /holandsko/

Harbour Ultimate /Rotterdam/

info: www.ultilinks.com

• květen 22/2004 /discgolf/

Praha /Výpich/

info: www.discgolf.cz

• květen 29-30/2004

Roudnice nad Labem /1.cel/

info: www.pragueaccommodations.com/fuj.html

• červen 5-6/2004

Praha /mr ČR - mixed/

info: www.cald.cz

• červen 12-13/2004 /německo/

Norimberk

info: www.frisbee.de

• červen 12-13/2004 /rakousko/

Waldviertel /mixed/

info: www.viennaultimate.cz

• červen 12/2004 /discgolf/

Plzeň - Lochna 04

info: www.discgolf.cz

• červen 19-20/2004 /mr ČR - mixed/

Třebechovice pod Orebem

info: www.cald.cz

• červen 26-27/2004 /rakousko/

Rumba cup 04

info: www.viennaultimate.cz

PAPAPA'

Zápis ze 31. schůze ČALD

Datum konání schůze: 4.3.2004

Místo: Restaurace U Čámrse

Přítomni: Petr Medek, Kristina Klímová, Petr Josek, Vít Grigartzik, Ivan Fibík, Jan Novák, Martin Slížek

Omluveni: David Průcha, Petr Schreiber

Hosté: Radka Balážová, Carlos Kotěšovec

1) Reprezentace

a) placení startovného

- po diskuzi odhlasován (+7, -0, ?0) následující postup:
- všichni hráči v širším výběru zaplatí na víkendovém srazu zálohu 1000Kč. Nepřítomní hráči ji dodají do týdne zástupci VR ČALD.
- do 15.4. zaplatí hráči ve výběru další zálohu 3000Kč
- do 15.5. doplatí zbytek startovného (tj. 3000-4000 Kč).

b) dotace pro trenéra

Diskutovány různé varianty dotace trenéra (trenérů). Hlasování o dvou návrzích:

- dotace 15 tisíc +2, -5, ?0 - nebylo odhlasováno
- dotace spočívá v zaplacení startovného

pro 1 trenéra (jen fees, ne cestu) +6, -1, ?0

- odhlasováno

Trenéra si zvolí hráči ve výběru repre.

2) Ekonomika

V rámci diskuze o repre vzešla otázka vyrovnaného rozpočtu ČALD na příští roky. To v podstatě obnáší navýšení příjmů. Kromě známých, ale obtížně realizovatelných cest (sponsoring), byly navrženy 2 možné další způsoby:

- zvýšení hráckého příspěvku
- navýšení startovného na turnajích (část ve prospěch ČALD)

Toto téma je na další diskuzi. Všichni promýšlili.

3) Organizační zajištění MČR indoor v Ústí

- ZZ snídaně + vody, v rozpočtu 6000+900
- TM party (muzička)
- Pd práce přes den, lajnování, cedulky, systém
- P7 ceny
- FUJ diplomy

4) Magic bus

Propagační akce v srpnu. Záleží na nákladech. Hřiště může platit ČALD, ubytování a stravu zahraničních hráčů ne. Je třeba zjistit, řeší PM.

5) Web

IF připraví demo dle dodaných podkladů. Všichni členové VR by měli dodat mailem návrh struktury webu!

Hosting

- MS u Casablancy, náklady cca 2000-3000 ročně
- komerční pipni.cz, náklady 1200 ročně

Řeší IF.

6) Stav rozdělaných věcí:

- a) banery - Carlos se pokusí dodat návrhy co nejdříve, když tak další dobrovolníci

b) brožurka pro sponzory - v běhu, řeší VG

7) Outdoor kalendář

Na www.cald.cz/turnaje.htm aktuální verze. MR OPEN pořádá ZZ v Třebechovicích 19-20.6.

MR MIXED bude v Praze, pořádá VR ČALD či jiný dobrovolník. Sháníme hřiště, termín 5-6.6.

8) Diskuze

VH pravděpodobně proběhne na MR open.

Další schůze čtvrték 8.4. v 19.00

Zapsal PM

Dear European Flying Disc federations,
at the EFDF players/members meeting held in August 2003 during the EUC in Fontenay-le-Comte the "Champions League" initiative of 2003 was the main topic. As a result of the discussions a Champions League Committee was formed which was given the tasks to organise the 2004 round, to plan a final tournament and to set up a way for teams to qualify for participation within the league.

The committee consists of one member of each of the Ultimate teams

Flying Angels Bern (SUI)

Clapham Ultimate (GBR)

Feldrenner (GER)

Skogsyddans (SWE)

Helsinki Ultimate Team (FIN)

Ragnarok (DEN)

With this e-mail we want to inform you that the group has set up the following tournament dates:

CL1 - Gothenburg (SWE) - June 5/6

CL2 - Bern or Mainz (SUI or GER) - July 10/11

CLFinals - UK - September 25/26 (provisional), maybe October 3/4

The participants of CL1 and CL2 will be selected by the Champions League committee. CL1 and CL2 will be qualification events for the Champions League Finals.

It is not finalised yet, but it is planned to have two divisions with crossover games at this final tournament. Each division will have at least 8 teams, i.e. there will be room in the B division for teams which could not participate at CL1 or CL2. EFDF also plans to include a women's division at this event.

Paul Eriksson & Thomas Griesbaum
EFDF

PAST 1/2004 frisbíjový občasník

Ředitelé a Vydavatelé:

dejf & carlos

Redakční rada:

vážně to chce vědět?

Redakce děkuje:

zimnímu spánku

Jazykové korektury:

omlouváme se, ale toto číslo korekturu neprošlo, prosím budte schovývavý :))

Naše emailová adresa:

dejf@seznam.cz

Předplatné pro ČR a SR:

david průcha
pod rapidem 5
praha 10, 100 00
telefón: 737 826 113

Foto:

dejf, carlos, lukáš, filip /tm/, petr /fuj/,
pepa /roll/, internet /www/

foto na obálce: Marišenková a Voločenko /petri/

past tiskne Copy General
vychází 22. 3. 2004
náklad 70 ks

1st CEL Season overview and thoughts

Prague's Terrible Monkeys sprinted downfield after a pull, having just tied the Central European league final against Bratislava's Mental Discorders at 6. At stake was the Central European League Title and a bid to the exclusive Champion's League.

But the monkeys were tired. Clearly. They had played a really hard semi-final earlier in the day against the other Czech team in the tournament, FUJ, squeaking through 10-9 in the point-cap. Mental had also won in the point cap, but with 14 players, they were in better shape to contest the final. Unfortunately the Monkeys only had nine players. This strategy could work in a tournament with shorter games, but the CEL finals were an hour long and then an added cap of 2, so each game lasted about 75 minutes. As the Monkeys raced down the field after the pull, the bounce in their sprinting was gone, their legs were tired, their faces drawn. Mental passed once, twice, three times and Chorche, the Mental dynamo, hucked for a score past the rear of the Monkey D. Game over. Mental had broken the spirit of the Monkeys and it was simply a matter of playing the game out. Still, for the first half an hour of the final, it was an exciting game, pitting last year's CEL champions against the strongest team in the Central Europe this year.

The CEL was planned in the summer of 2002 and an invitational final between 8 teams established the 2002 winner. 2003

though, was the first real test of a system which had been laid out in theory. There were a few questions about the CEL going into the season and hopefully they would be answered by the time of the finals. Would the league be accepted by the teams in the region? Would the league be able to expand the base of players in all the member countries and would the tournaments be fun and fair for everyone involved?

Five tournaments were planned for the summer of 2003, ranging from early April through August with the finals in September. Although the schedule was set by the middle of February some of CEL tournament dates already conflicted with already scheduled tournaments.

Still, regional teams signed up to play, Mental from Slovakia, EZ from Austria, Halla from Budapest, FUJ and the Monkeys from Prague. Although some coed teams did participate, the stronger teams in the tournaments were generally open. It wasn't planned this way and some of the mixed teams felt discriminated against, having to play their excellent women against men. However, as the season wore on, the mixed teams got much better and were able to down a few of the top open teams due to numbers and skill. Still, this area was a disappointment to the CEL organizers as most of the Czech and Austrian teams stayed away.

One unfortunate circumstance, as far as the CEL was concerned, was the advent of the national team Euros. Many of the best players from the Czech clubs went to play with the national coed squad, depriving their

CEL 2003 / final results

open division:

1. *mental discorders /sk/*
2. *terrible monkeys /cz/*
3. *thebigez /rak/*
4. *fuj /cz/*
5. *csodaszarvasok /mad/*
6. *upsadalsy /rak/*
7. *flugsaurier /rak/*
8. *outsiders /sk/*

spirit of the game:

thebigez plus fuj

women division:

1. *rakousko*
2. *česká republika*
3. *slovensko*
4. *madarsko*

spirit of the game: česká republika

teams of their better players. Although, under the rules of the 2002 CEL, those players could accrue points for their home clubs, it led to teams qualifying for the finals who had never actually played in a CEL tournament. The point of the CEL, after all, is to raise the level of team play in central Europe, and not create a league of all-star teams.

But there were positives as well. Matus from Mental in Slovakia summed it up this way, "In Slovakia after initial hesitation the CEL idea is totally established among all the players. Even the people who are non-players, when you tell them about ultimate and that there is CE region which has its own league, makes a great difference. They start to look at the sport with much more seriousness."

And the CEL had good cross-cultural participation, with 16 different club teams competing in the five tournaments this year. The Austrians club teams topped enrollment. In five CEL tournaments they had a total of eight different teams participate in at least one tournament.

small rule changes which will help make the league more competitive.

First of all, players must play in at least two tournaments with a club team in order to qualify for the finals with that team. This rule is intended to stop "ringers," from picking up with a team for the finals. As an extension of this rule, players will not be allowed to play for two teams in the same tournament.

Secondly, if a national team enters a tournament, it will be treated as a foreign club, no points will be awarded to the individual members who make up the teams. This rule will encourage club teams to participate in the tournaments and discourage individuals from picking up to try and earn enough points to qualify their club for the finals.

Finally, and perhaps most importantly, there will be a women's division at each CEL tournament. A big way to attract more people to the game of ultimate is to have our girlfriends or boyfriends at the tournament with us, so we can all shout and hoot at each other during the games and dance well into the night.

As a side note, there are going to be some regional coed tournaments as well, so although the CEL is open and women's, coed teams will have at least three additional good regional tournaments.

As far as the Czech Republic is concerned, it would be great to see more Czech teams participate. Last year only the Terrible Monkeys and FUJ participated in at least one tournament although players from various clubs played as the national team or as pickups for TM or FUJ. The CEL is for club teams and we need to get all of our clubs out playing. These tournaments are designed to be cheap, fun and friendly, so if your club is thinking about going to any tournament, go to a CEL tournament, you won't regret it.

Perhaps the best thing about the CEL though, is it's growing. After an initial season of moderate success, teams from Poland and Slovenia have asked to join. After all, one of the main CEL goals is to grow the league and make ultimate Frisbee in Central Europe more competitive

David /fuj/

vítězové CEL 03

vítězky CEL 03

Did the CEL meet its goals for 2003? Well, yes and no. The greatest success was getting the organization off the ground and having teams to participate in the tournaments. The final this year was dramatically more competitive than the 2002 final as all eight teams in the open finals and all four women's teams played extremely tight games throughout the entire tourney. But there wasn't as much participation from some countries as expected. Perhaps teams were worried over lack of mixed participa-

tion or their tournament experience. More emphasis should be placed on CEL tournaments being fun and for gaining precisely this kind of experience. These should be the major criteria when a team decides to play in a CEL tournament.

So what's new in the CEL for 2004? Well, the number of tournaments has been reduced from five to four because there are simply too many tournaments on the calendar with the Worlds in Finland taking up two weeks in August. Also there are some

Vladimír Zasadil

3SB

Vladimír Zasadil alias Míra Zasík (28) z Českých Budějovic odešel do Prahy původně studovat ekonomii, ale zlákalo ho řemeslo strážce veřejného pořádku. Preferuje práci v terénu před papírováním v kanceláři. Bydlí s přítelkyní, která musí o jeho pozornost soupeřit s počítačem. "Abych běhal někam do klubu," tvrdí Zasík, "na to už musím bejt v náladě. Radši si jdu v klidu posedět s kamarádem do hospody." Pro naše setkání vybral kavárnu Popokafepet!, kde je častým a vitaným hostem. Jak se během těch dvou hodin ukázalo, Míra pro dobrou náladu nemusí chodit daleko.

Přišel jsi do Prahy kvůli práci? Jak dlouho už jsi v Praze?

Poprvé jsem přišel do Prahy po gymnáziu studovat VŠE. Ale ve třetím semestru jsem se rozhod, že VŠE pro mě asi není to pravý ořechový, že s ekonomií asi nebudu nikdy nic dělat. Už na gymplu jsem měl sen dělat policajta. Tak jsem zůstal v Praze a přihlásil jsem se k policijtům. Už jsem tady takovej devátej rok.

Tvůj tým v Budějovicích, ty v Praze bez týmu. Jak řešíš tuhle situaci? V zimě na to dost prdim. Zimu nemám moc rád. To akorát tak na ty hory.

Halu nemáš rád?

Hala....je to stísněný, na prd. V hale bych si zahrál kolektivní sporty, jako basket a volejbal. Ale když se v té malý blbý tělocvičně hraje jen frisbee, je to sice dobrý na výházení, ale trošku mi to pak začne lízt krkem. Ale do zimy jsem trénoval hodně intenzivně.

Šušká se, že chceš v Praze založit nový tým? Co je na tom pravdy?

Áaaa, člen číslo 2 (zvolá Zasík ke dveřím, do kterých jako na zavolanou vstupuje Vízy. Tentokrát přišel jen na pář piv, jindy tu pracuje). Vzniklo to tak, že je nás z 3SB v Praze už dost. Furt se spolu stýkáme a domluvili jsme se, že dáme dohromady svůj tým.

Kolik vás zatím je? Budete ještě přibírat další hráče?

V Praze je nás pět a celkem tak osm. Ještě jsme to nerozjeli mezi známejma. Doufáme, že do toho některý naši kamarádi půjdou. Bejvalý skejťáci a lidi co jsou sportovně nadaný. Během závodů si s diskem rádi házej, jsou na něj zvyklí. Pořádně jsme je ještě neoslovili. Jinak žádný velký shánění nováčků nebude. Nerěkám, že nemám čas. Čas si člověk najde vždycky. Organizační věci nemám rád. Pohlíží se na mě, že to mám dát dohromady, ale vím, že budu trpět. Má strach hlavně z toho, že na to ty lidi začnou srát. Já to beru podle vlastní zkušenosti. V Budějovicích bylo všechno super, pak to začalo bejt spíš o tý zábavě. Nikdo nechtěl moc trénovat, jen

si zahrát zápas. Byla to jen naše chyba. David se snažil tým držet nad vodou, ale my jsme se k němu někdy chovali dost hnusně.

A to byl začátek konce?

Já jsem přestal chodit, protože jsem svýmu nejlepšímu kamarádovi přebral přítelkyni. Davidův brácha odjel do Ameriky. Frisbee vedle možnosti jet pracovat do Ameriky a něco prožít neuspělo. Pak odešla Zuzka, Martina. Skoro všichni šli pryč a ti, co tam zůstali, těch bylo tak málo, že to nemohli udržet. Já jsem s těma lidma přerušil kontakt, protože jsem se cítil provinile kvůli tomu kamarádovi. Oni ho tam všichni měli rádi a já jsem si říkal, že budu stranou.

Už jste pro svůj tým vymysleli název?

Název jsme ještě neřešili. Začali jsme s logem. Jeden kámoš přišel, že ho něco napadlo. Prej super nápad. Všichni jsme hledali řádkou tužku a byli zvědaví, co to bude. On pak nakreslil dva disky a člověčka. Nemělo to žádnou myšlenku. Já vlastně ani nevím, jestli chci ten novej tým dát dohromady. Protože kdybych odešel já a další lidi z 3SB, tým by byl v prdeli. I když na mně to vůbec nestojí. Já bych třeba rád hrál s Fujákama, protože s nima si vždycky dobře zahraju. Ale k 3SB cítím morální povinnost. K Davidovi hlavně.

Proč jsi s Ultimate začal? Co se ti na téhle hře líbí?

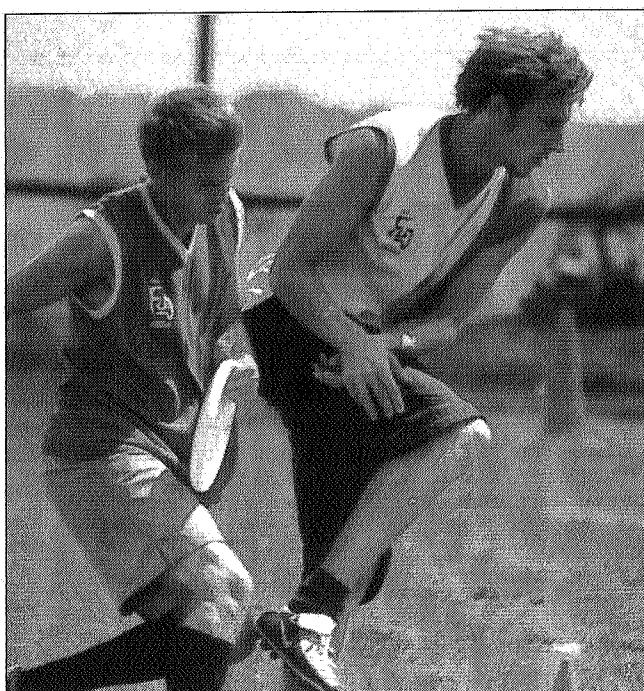
Že je to kolektivní sport. To zaprvé. Deset let jsem hrál tenis, takže teď mám rádši kolektivní sporty. Další, co mě přimělo hrát, bylo doporučení lidí, že je to dobré sport a hra a že jsou tam v pohodě lidi. A časem mi ty lidi začali být přednejší než sport samotnej. V poslední době je to zase Ultimate. Je to asi tak nastejno.

(Ke stolu si přisedne Vízy) Co se tobě líbí na Ultimate?

V: Zasík se mi líbí.

Z: Řekni něco o novém týmu.

V: Snad se sejdeme, snad budeme trénovat...Podle posledních prognóz by se mohli vrátit lidi, co hráli za 3SB. Když jsme to počítali,

tak možná 15 lidí bysme dali dohromady. A hlavně ženský. A proč se mi líbí Ultimate? Kvůli lidem. Mě tam přitáhla parta lidí ze školy.

Parta lidí je ale ve všech kolektivních sportech. Proč zrovna Ultimate? Myslíš si, že tady jsou pohodovější lidi než v jiných sportech?

V: Stoprocentně. Už jenom na hřišti. Není rozhodčí, kterej by ty dva soupeře proti sobě hnál. Lidi si to řeší sami. Trošku mi vadí na Ultimate ten běh.

Z: Tak začni hrát golf.

Podle čeho se rozhoduje při udílení spirítu?

Z: Ono je to častokrát ovlivněný tim, že někdo turnaj pořádá nebo je novej. To kvituju. Pro nový lidi je to povzbuzení do budoucna. Člověk sice prohraje všechno, ale dostane tuhle cenu a může se cítit dobře. Já to beru. Třeba vim, co to bylo pro Fujáky, když vyhráli poprvý spirít, jak byli šťastný.

Jaký je tvůj oblíbený zahraniční a český turnaj?

Z: V Čechách určitě Monkeys a oslaveneckej. Loni jsem byl poprvý v Rotterdamu a ten mě fakt nadchnul. Nemyslím jenom coffee shopy...To byl první turnaj, na kterém jsem hrál, kde bylo asi osm fotbalovejch hřišť vedle sebe, stanový městečko obrovský, vysoká úroveň a všichni byli v pohodě. Prostě paráda. Až na diskotéku. Protože tam bylo asi jen pět ženských.

V: Chybí nám tam ženy, v tom sportu. Když jsem začínal, bylo to vesměs jen o ženských.

Jak se vám jeví současná česká liga v porovnání s tím, co bylo tenkrát, když jste začínali?

Z: Mně připadá, že úroveň ligy je stejná, počet týmů je v podstatě stejný. Spičkový týmy poposkočily o stupinek, stejně tak ty špatný. Jsou tady čtyři špičkový týmy a pak ten zbytek. Ty čtyři týmy se pak na turnajích střídají na prvních pozicích. A tak to dopadne vždycky. Takže po téhle stránce mi to připadá stejný. Samozřejmě jednotlivý lidi se lepší, lepší se i týmy. Na druhou stranu teď se hraje na lepších hřištích, i když shánění hřišť je furt stejně problematický. Lidi mně připadali dřív uvolněnější než teď. Dřív to bylo víc o lidech, kdežto teď je to už o tom sportu. Možná ty rebelové, co tam byli a jsou tam vlastně pořád, dostali rozum.

Kdo třeba?

No já nevím. Tak třeba Dejf a tyhle.... I když ty jsou pořád stejný. Díky bohu!

Pamatuješ si na svůj první turnaj?

To bylo v Pardubicích, bylo mi 17. Hrál jsem hlavně dlouhýho, zakončovatel. Bylo to v pohodě. V té době jsem forehand neuměl skoro vůbec. Byla tam tréma a bylo to dobrý. Já se těším na Filipa, Davidova bráchu, až se vrátí z té Ameriky. Říkám si, že kdyby začal hrát, vrátila by se i Zuzka a s nima starý slavný časy 3SB. A proto taky pochybuju, jestli je vůbec dobrý začínat novej tým...

Když by ten starej hrál v horní čtyřce...

Já si myslím, že do horní čtyřky se můžem dostat i teď. Samozřejmě nemáme na Fuje, teda na Fujáky v plný sile, na Monkeys...Dá se říct,

že nám patří to pátý. I když ŽZ bysme mohli někdy porazit. I když Kačer je dobrý, maj tam dobrý lidi. Mě překvapili teď v té hale.

Proč nejezdí 3SB na zahraniční turnaje?

Protože je tam hodně mladých a svou roli hraje taky finanční situace. Já dění v týmu vůbec neovlivňuju. Mně zavolá David měsíc, 14 dní předem, že je turnaj a že jsme tam přihlášení a jestli bych za ně nehrál. Řeknu, že jo.

Vidíte to v týmu jako handicap, že jste jediný ve městě, zatímco většina ligových týmů je soustředěna v Praze? Mají možnost častěji proti sobě hrát, trénovat společně na mezinárodní soutěž....

Já si myslím, že na těch jejich kvalitách to vůbec nic neubírá. Třeba Davídek by klidně v té reprezentaci mohl bejt.

A co ty. Chceš jet na MS do Finska?

Já stoprocentně. Udělám pro to všechno. Líbila by se mi varianta ženské tým a open. Ale hlásil bych se i do coedu. Mně bude jedno, za co tam budu hrát. Hlavně když tam budu. Pro mě to bude fakt zážitek. Pro každýho, asi.

Plánuješ tuhle sezónu nějaký zahraniční turnaje?

Budu jezdit s Amíkama.

Proč zrovna s tímhle týmem?

To vzniklo tak. Původně jsem začal hrát s TM, byl jsem s nima v Rakousku na CELU. Chtěl jsem hrát s nima, protože jsem k nim měl blíž než k Američanům, který jsem v tu dobu vůbec neznal. Ale pak Amíci začali ten open tým, což měla být vedle coedu druhá reprezentace. Začal jsem s nima trénovat a jezdit na turnaje. Někdy jsem byl jedinej Čech v týmu. Jedinej Čech na turnaji v českém týmu.

Vyhovuje ti jejich způsob hry? Je to jiný než hra s českými hráči?

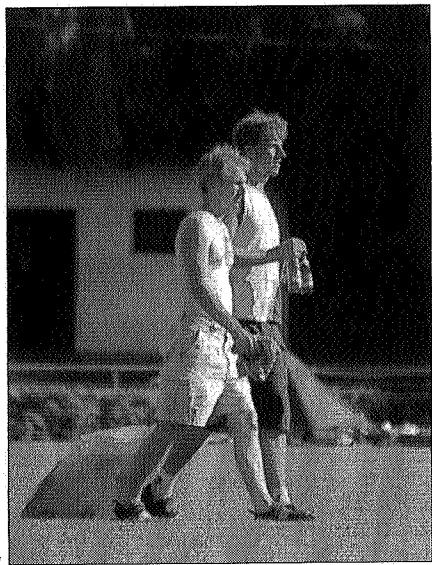
Myslím si, že v současný době se to zas až tak neliší. Když do ligy přišli Američaní, lidi je neměli moc rádi, protože byli jiný. Nevim, jestli je to tim časem, kterej tady strávili mezi lidma, ale připadá mi, že se přizpůsobili. Mně se hraje dobře v 3SB, protože tam necítím žádnej psychickej tlak. S nima si myslím, že přeci jenom něco umím. Hraje se mi tam dobře, uvolněně. A když hraju s Amíkama...teď už je to taky lepší, už si víc věřím, ale těch prvních pár turnajů jsem měl strach něco zkazit.

Jak si jako policajt v Praze připadáš?

Cejtim se docela normálně. Na začátku to bylo hroší, protože některý moji známí se na mě začali koukat skrz prsty. Ale pak si zvykli. A lidi, co jsem do té doby neznal, když se o mně dozvěděli, co dělám, trochu to změnilo jejich přístup ke mně (myslím spíše k horšímu). Ale vždycky záleželo a záleží na jedinci, na jeho zkušenostech s policajtama a na jeho ochotě mě potom poznat líp.

Máš pocit větší svobody jako policajt? Třeba teď už piješ asi čtvrtý pivo a venku máš zaparkovaný auto.

Co se týče pití a řízení a dalších "pravomoci", tak je pravda, že policajt policajtovi pokutu jen tak nedá, je to takový nepsaný pravidlo, ale záleží, na koho narazíš. Ožralej už zásadně neřídím.

Dvě, tři piva jsou maximum. Myslím, že to nijak neovlivňuje tvoje reakce. Ale to už taky nedělám často, dřív to bylo horší. Nikdo ti nezarůčí, že i když jsi sebevíc v pohodě, že to do tebe nenapere někdo jinej a po nadejchání po tobě policajtí nepůjdou jako bys nehodu způsobil sám. Nebo žít do smrti s tím, že jsem někomu něco udělal, to nestojí za to. Vůbec nepiju, když mám služební auto. To by mě totiž mohli vyhodit z práce. Určitě se cítím trochu bezpečněji, co se týče problému přestupků. Ale kdyby už k něčemu došlo, můj postih by byl daleko horší než u normálního občana.

Na jakém oddělení pracuješ? Jaké máš postavení?

Do nového roku jsem byl policejní rada, teď jsem policejní komisař. Děláme na útvaru pro odhalování organizovaného zločinu.

Co už jsi odhalil?

Řekl bych, že za uplynulý rok jsme byli asi nejlepší co se týče počtu zadržených lidí. Asi nejvíce jsme udělali těch drog (směje se).

Katy

Třeba sedmkrát

Týden před odjezdem na turnaj do Bayreuthu se nám skoro úplně rozpadá tým a z různých důvodů nám z původních devíti zbylo jenom šest hráčů. Ženský shánime, kde se dá, volám i mě úplně neznamým Američankám,

ale nakonec v pátek po fajnře odjíždíme v šesti a s pouhýma dvěma opicema v autech. Sestava Líba, Šámot, Honza Z, Lukáš, Zuz a Eliška mi nepřipadá úplně slabá, na vítězství to možná nebude, ale někde v horních patrech tabulky bychom se umístit mohli. Jestli to uběháme... To by nebylo, aby Monkeys nehráli hned první zápas. Protože jsme ale šli disciplinovaně spát ne úplně ožrali, ráno nám byl vůdcem naordinován vhodný jídelní režim a na prkna, který neznamenají skoro nic, jsme dorazili pěkných několik minut před úvodním spuštěním vánočních koled, vrháme jsme se na prvního soupeře s vervou. A se Silke, naší bayreuthskou spojkou, která odlehčuje Zuzaně a Elišce. Šup, šup, vedeme 7:2, jen to litá, jsme k nezastavení. Už nás vidíme ve finále, mám pěkný pocit z přesvědčivého vedení. Bohužel ho už ale v celém turnaji nezajíží ani jednou. Funatics se náhle probouzí, šup, šup a zápas končí 7:8 pro Germány.

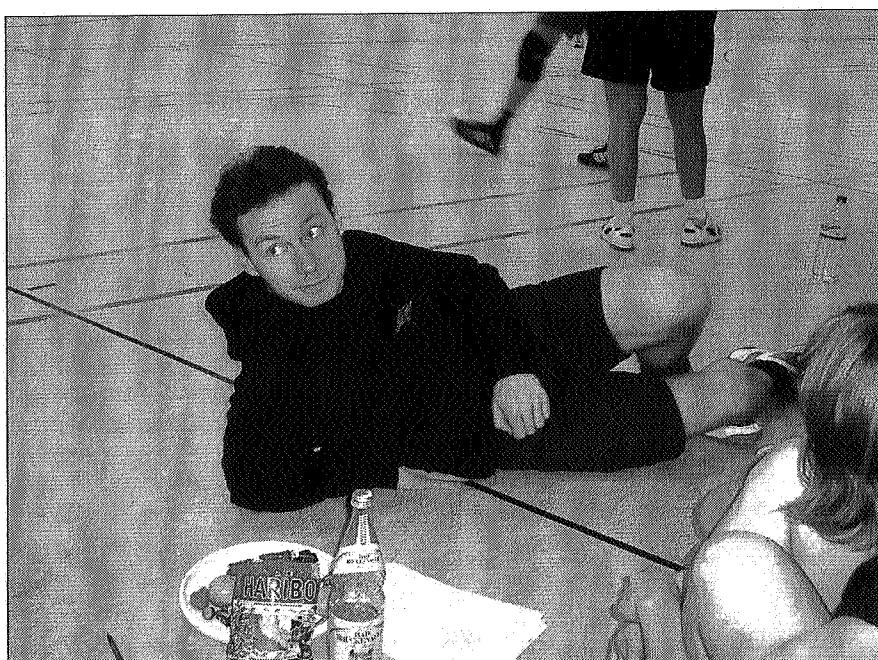
Je to k vzteku, takhle hloupě prohrát, ale náš příští soupeř porází tragicky hrající domácí Baybees, kterých je na lavičce jak vos a nemůžou se dostat do tempa, dost nepřesvědčivou hrou, takže neztrácíme optimismus - spravíme si chuť na Searching Woodies!

Prohra 2:14 není přesně to, co by nás rozveselilo. Moc nám to nejde, ale stále panuje dobrá nálada a Baybees, který nás čekají příště, by snad porazili i slepcí. Slepci

možná ano, ale Monkeys se opět překonávají v nepřesnostech a v kroužku nakonec opět opisují vnější kolečko. Ale bylo to o fous, tuším 8:9. Sbíráme zkušenosti. Máme asi pět hodin do dalšího zápasu, a přestože doporučení místních ohledně zajímovostí města byla poněkud rozpačitá, vydáváme se pod vedením Líby na steč historického centra. Většinu pěších zón jsme už sice včera večer projeli autem při hledání ubytování, denní procházka má ale přeci jen své kouzlo. Zadražiloví plánují letos asi bohatého ježíška, hlava jejich rodiny obcházela výkladní skříně četných zlatnictví s neskryvaným zájmem hledaje nejdražší Rolexky - jak za starých časů. Našemu vůdci se v cestovní kanceláři nepodařilo získat prospekty města, bloudíme proto po Bayreuthu dál bez uceleného historického výkladu. Severní větr je krutý a rozmazené Pražáky to z vánočních ulic brzy táhne do tepla tělocvičny. Musí ještě nasbírat síly před posledním zápasem.

Snad jediné co tento zápas odlišovalo od toho předchozího, byla barva dresů soupeře. Zase jsme to mydlili dopředu hlava nehlava, zase nám to pořád padalo na zem místo do zóny a když to do zóny padlo, bylo to do naší. Feiburg měl ty dresy opravdu pěkné, ale protože žádný nebyl na prodej, odnesli jsme si jenom prohru.

Další část našeho bavorského dobrodružství vedla k témuž totální sebedestrukci všech členů týmu a informace o jejím průběhu

Vám nejlépe podá Zuz, která zbytek víkendu trávila skládáním mozaiky toho, co se ten večer vlastně událo. Můj výklad proto berte s rezervou a jako velice stručné shrnutí základních fakt. Z ubytovny jsme táhli tašku narvanou alkoholem k prasknutí tak, že jsem při jejím plnění prohrál panáka tequila o to, že tam Zuzana nenarve ještě tři lahvací. Zuz není ale v nakládání s alkoholem žádný nováček. Brašnu jsme odlehčili o několik piv a flašku gina ještě před tím, než jsme se dostali do pizzerie na večeři. Práma jsme se najedli, moje těstoviny byly výborný. Bohužel jsem je neviděl naposled. Ještě proběhla runda Erose na účet podniku a do klubíku, kde probíhala party, jsme dorazili v družné náladě.

Holkám z Bay Bees to šlo za barem ještě lépe než na hrací ploše. Po první rundě jsme učinili pokus sledovat vystoupení místní ochotnické kapely, ale po pěti minutách německých cover verzí neopunkových hitů nás to přitáhlo zpět k baru. Zlatá tequila se blýskla v lahvi a poprvé padlo magické slůvko večera: seven. Tedy 6 plus jedna aneb Monekys a Silke. Během následujících dvacetí minut se toto slovíčko opakovalo v drobných obměnách (seven plus three, seven plus andi, seven plus seven...) ve větším než malém množství. Ve větším než velkém množství.

Zbytek večera pouze telegraficky. Já jsem v neurčitou část noci pocítil náhlou nutnost odejít. Vím jen, že domů jsem šel hrozně dlouho. Ráno se na dámském záchodě našly zbytky mých těstovic.

Honza s Eliškou došli za částečného doprovodu policejní eskorty, úplně mokř ale v pořádku.

Zuz obdarovala neznámou Němkou diamantama, které ukradla v pizzerii, zřejmě jako dík za to, že jí tak ochotně pomáhala stávat z parketu. Neprokázalo se, že by se s Němkou část večera líbal. Domů byla dovedena Ráťou (Vráťou?), kterému zřejmě alkohol pomohl zahnat strach z fyzického násilí, k němuž Zuzanu jeho přítomnost provokuje.

Šámot usnul v průběhu večera na záchodě a probudil se až po té, co v klubu už dávno nebyla ani noha. Ze zamčeného podniku duchaplně vyškočil oknem a v mrazivé noci doběhl na ubytovnu pouze v tričku. Ve svém spacáku našel mokrou Elišku. Poté Šámot usnul a probudil se až druhý den

ráno - úplně mokrý.

Libor se ke svým činům zatím nepřiznal. Kam, resp. kdy a jak zmizel alkohol naší brašny si nikdo vzpomenout nedokázal. Okolo počtu vypitých tequil se vedou dohadov. Stejně jako kolem toho, kdo to vlastně platí.

Není nutno dodávat, že naše výsledky se druhý den příliš nezlepšily. Hráli jsme už prosti jakýchkoliv ambic a mě dokonce připadalo, že nám to snad trochu prospělo. Nicméně na našem umístnění na úplně, úplně, úplně posledním místě se nic nezměnilo.

Nevím, jestli nás v Bayreuthu budou příští rok ještě chtít. Jestli jo, já bych si to určitě dal. Třeba sedmkrát.

Lukáš /tm/

Mno předpokládám, že to použiješ do Pasti a tak vzhledem k tomu, že hlavní aktérkou byla Eliška, tě poprosím o trochu decentnosti. Poté co jsme na páry z vesela zkonzumovali každej asi 10 zlatejch tequil a nějaký další drobnosti k tomu před tím a po tom jsem si všiml Elišky, že nějak nezvládá komunikaci, balanc a vůbec, že má dost nezúčastnější výraz. Organizátoři přestávali mít pochopení pro Eliščiny sesuvy na zem a do prostoru "baru", až nás nakonec jedna sličná Němka dost vostře vykázala někom. Přece jenom jsem na tom byl o trochu líp a taky mě chytnul záchrannářský komplex (rekli jsem si, že jednou pomžu někomu já...). Pořád mám čerstvý vzpomínky z Mařenic - podzimní camp Monkeys - pozn. red.) a navrhl jsem Elišce trochu vzduchu. Opustili jsme prostor klubu, šli teda někom až jsme dorazili do úplně jiného klubu. Tam to už ale končilo, a tak jsem zase šli někom. Ani nevím, jak dlouho jsme takhle někom chodili, ale asi dost dlouho, protože Elišce moc chůze zrovna nevyhovovala. To se potvrdilo, když jsme se oba zhroutili kdesi v centru před přísnými pohledy nočního policisty, který nám ochotně nabídl pomoc, což jsem ovšem zdvořile (doufám, že zdvořile) odmítl. Po nějakém čase jsme nakonec našli cestu do původního klubu, kde už ale skoro nikdo nebyl.

Resp. od nás jsem nikoho neviděl a o Tomášovi jsem nevěděl. Usoudil jsem, že je čas na návrat. Za pomoci stále bdělých Baybees se nám podařilo Elišku uložit do číhosi spacáku - myslím, že Tomášova,

kterej po svým ranním návratu, nejen že přišel o oblečení, ale takhle i o spacák. Jak vidíš, nic moc tak neobvyklého se nestalo. Nejlepší na tom bylo, jak Eliška nebyla schopna ničeho. Respektive všechno co se jí řeklo a se vším co jsem navrhl, hned souhlasila. Taková možnost manipulace je až děsivá. Údajně si taky nic nepamatuje a tak myslím, že jsme si noční procházku po Bajrojtu docela užili.

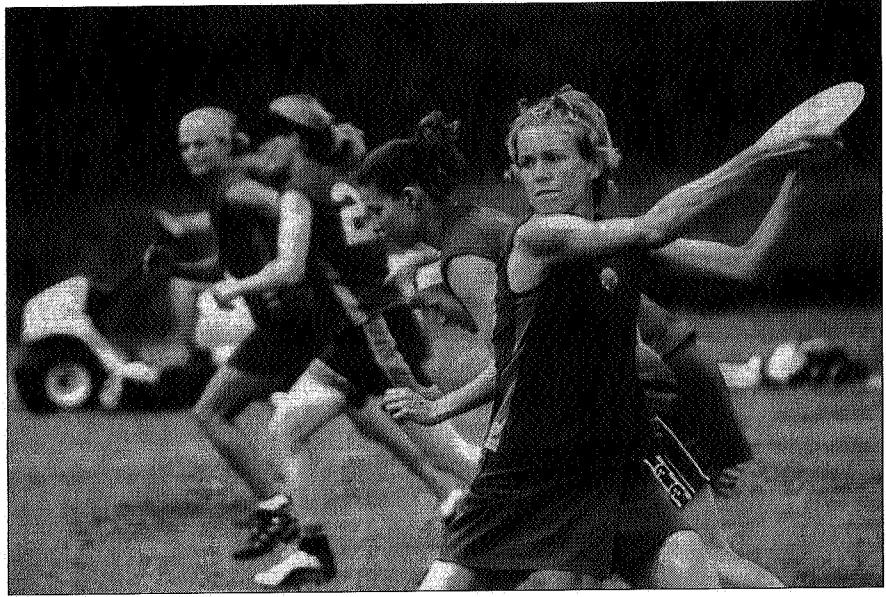
Toť vše.

Honza /tm/

Ajaj, já bych skutečně ráda, ale nevzpomínám si zcela přesně. Je mi lito.

Eliška /tm/

Ausg'steck is 2003

Místo konání: Wolkersdorf - Austria

Datum konání: 28. - 30. listopadu 2003

Pořadatelé: Spin ultimate Viena

Byl jsem nedemokraticky, bez jakéhokoli vlastního přičinění zvolen, nebo spíš určen, že napíšu článek o naší účasti na turnaji Ausg'steck is' 2003. Byla mi dána důvěra celého týmu, nesmírně si toho cenním. Můžu je tady všechny pomluvit, napsat o nich cokoliv. A nikdo nebude vědět, co je pravda a co ne. Ale oni mi důvěřují. Možná.

Vlastní myšlenka jet na tento turnaj se zrodila patrně v hlavě Honzy, pravděpodobně po přečtení zvacího mailu od Spinů. Nápad jet do Wolkersdorfu jen s mladší částí našeho týmu vznikl tamtéž. (Abi nedošlo k nedorozumění. V Pražské sedmě není nikdo starý. Kdo tvrdí, že je mladý, koleduje si od těch starých o nepěkný pohled. Což má za následek, že je těžké jakkoli pojmenovat tu mladší část.)

Byl to první turnaj. Pro Spiny jako pořadatele, nejen pro mě první zahraniční a proti ostatní první turnaj, na kterém dosáhli obecného uznání v jiné oblasti než je konzumace a dekonzumace anti-telepatik. (Látky zvyšující komunikační schopnosti, jejich účinky známe všichni. Až na Mirka Dušína). Nakonec se ukázalo, že všechny tyto prototypy dali vzniknout nečemu neopakovatelnému.

Z Prahy jsme vyrazili ve dvou autech.

První auto nabíralo cestou zbylé hráče a naše druhé auto mezičím uhánělo směrem k městu Brnu. Někdo mezi 120 km se ozval jeden z dalších telefonátů, pomocí kterých jsme se chtěli kdesi za Brnem setkat. Obsah všech těchto hovorů by se dal snadno shrnout. 1. "Čau, kde jste?" "Na dálnici." 2. "Čau, my už jsme také na dálnici." 3. "Máme problém, nemáme mapu." "Nevadí, my také ne, ale pojedeme první." A před Brnem poslední. "Čau, zjistili jsme, že nemáme gin."

Po plánované nákupní zastávce v Brně jsme už konečně dojeli stříbrný pasat a pokračovali dále. Po zjištění, že rakouskí celníci nevědí, co je ultimate, po jejich pátravých pohledech do auta, ve kterém jel jeden ženatý muž a čtyři ženy, z toho dvě nezletilé, jsme dorazili šťastně do místa konání. Nejprve nevědomky okoukli místo sobotní párty a pak bez větších potíží našli i halu. Byla poměrně velká, malinko kratší než v Rieggráčích, zato dost široká. Povrch byl kvalitní, neklouzavá fólie.

Ráno v 10:20 nás čekal první zápas se samotnými pořadateli. To by bylo příjemné, naneštěstí jsme se ubytovali v "Line up corner." Museli jsme tedy uvolnit naše ležení na pozápasová kolečka. Měl jsem pocit, že jsem se rozbehál až při zápasu. Se Spinama se nám, jako tradičně, hrálo pohodově. Za stavu 5:2, asi 8 minut před koncem si někteří naši hráči ještě nevšimli, že vedem. Prostě jsme hráli, co jsme trénovali, snažili se a usmívali se. Nakonec jsme vyhráli. Myslím, že by se celý náš výkon dal

nazvat slovy: Prostě hráli, snažili se a usmívali na sebe i na ostatní. Jinými slovy, nějakým záhadným způsobem se nám podařilo odbourat naši klasickou nervozitu a vzájemné poštuchování (při hře). Následovali zápasy s Upsadsaisy (prohraný), s Thebigez (taktéž prohraný) a s Barbastreji (vyhraný). První dva zmíněné tými pravděpodobně znáte. Barbasreji je italský tým, mladá parta lidí, přijelo jich jako much. Hrají v nepřehlédnutelných červených tričkách, Petra si jedno koupila. Pokud nevíte, kdo přesně je Petra, hledejte červené tričko s křídlem na zádech. Jsou neuveritelně spontální, celá jejich hra stojí na čtyřech nohách dvou hráčů. Hrajou prostě hrrr, což si také patřičně užívají. Jsou rytmicky založení, v kolečku se poskakují, skáče, uskakují a také podskakují. A také jsou moc milí.

Tím pro nás skončila sobotní hra, vydali jsme se do sprch. Párty začínala až v deset hodin a tak jsme v klidu pozorovali hru druhé skupiny. Někteří z nás spali, jiní jen tak seděli, další se snažili sami před sebou vzbudit dojem, že se učí. Cestou na páry jsme mimo jiné potkali dětské hřiště. Kovovou skluzavku a kladku s pommou. S radostí v očích jsme se některí vrhli na skluzavku, jiní na pommu. Tím jsme patrně u partičky místní mládeže vzbudili dojem, že jsme děti, což vyústilo v jejich otázku, zda je Janička naše učitelka. Než jsme dorazili na páry, našli jsme ještě vinný sklípek, kde probíhala pořadatelé domluvená degustace. Samotná večerní zábava se konala ve vinných sklepech, v podstatě jedna větší místnost s jedním stolem a pódiem. Ceny téměř nepřijatelné, tím se rozvinula hra "Já jdu k sudu". Nutná substance k této hře byla právě ona láhev ginu. To nás zachránilo před zkázou, jen jedna láhev. Pivní závod nebyl, večer volně plynul. Po návratu první části do tělocvičny, jsme zjistili, že chybí jedna žíněnka. Moje. Proč právě ta moje? Druhá skupina se vracela později, byla zima. Klouzali se, zapomněli, že na kovové skluzavce se sráží voda, která následně zmrza. Tím došlo k neobvyklým situacím. Naštěstí nikoho neprobudilo jejich ranní drhnutí kalhot.

Ráno jsme hráli hned první zápas s Chuck Bronson. Pokud s nimi budete někdy hrát připravte si pevné nervy a počty do deseti. Vyřadili mě ze hry. Psychicky,

nahlásili jeden aut, po té špatnou rozehrávku (nestál jsem na čáře, ale asi 18cm od ní). Ovšemže to ten túnta, co mě bránil, zahlásil až když z mé příhrávky padl bod. Já vím, spirit není porušování pravidel. Ale je nadřazený všem ostatním pravidlům, pokud účelem hraní frisbee je radost ze hry, nemá smysl trvat na všech drobnostech pravidel, obzvláště tam, kde si nikdo jejich porušení nepomohl. Je hloupé hlásit cokoli jen tak nebo pořád dokola. Třeba někdo dělá kroky, vždy když odhaduje disk. Myslím, že je lepší za ním dojít po zápasu, nebo na sřídačce, než vnášet do zápasu nervozitu opakováním hlášení tohoto přestupku a tím kazit ostatním radost ze hry ostatním. Do konce tohoto utkání jsem nebyl schopen hrát. Jsem rád, že zbytek týmu se nenechal viditelně touto situací rozhodit, zvláště začínající holky. Hrály dobře, pro radost a zároveň obětavě a se zaujetím. Nakonec jsme (za tiché podpory tribuny, jak jsme se dozvěděli až když bylo po všem) vyhráli. Díky výhře v tomto zápasu jsme skončili třetí ve skupině. Po vyrovnaném, ale prohraném zápasu s Wunderteamem nás čekal další zápas se Spinama. Jako by tomu osud chtěl, tak spiritácký a zároveň našlápnutý zápas jsem už dlouho nehrál. Vyhráli jsme, ale o to snad nikomu ani nešlo. V kolečku jsme ještě, stejně jako ve všech předchozích zápasech, na náš popud soupeřili mezi pohlavími, přičemež šlo o co nejrychlejší složení hráčky z kinder vajíčka.

Vyhlašení probíhalo za všobecného veselí, my jsme kromě nečekaného sedmého místa dostali ještě cenu Spirit of the game! Úžasné, skvělé, naše. Tato cena se

zhmotnila v podobě dortu, jehož zbytky mi doma pomohli vysvětlit, proč se vracím tak pozdě. Pokud se bude příští rok točit svět a pokud budou Spini pořádat další ročník Ausg'stēck is' určitě tam nebudem chybět.

Ondřej Bouška /p7/

FUJ v Crystal palace

Report for the Open tournament - The 3rd Savage 7s event took place this Saturday, down at Crystal Palace. Players braved truly miserable conditions, constant, driving drizzle in cold winds that the British Isles is a world champion in producing. The group matches were topped by the seeds, but there was stiff competition for the best runner-up slot. Hardfisch (Hamburg) and Numbats (Amsterdam) battled out a tough game on the windswept outer pitches of Mount Doom, with the Germans eventually taking control. Bristol and Clapham 2 had another great game, with Bristol edging it on sudden death. Bristol won again on sudden death against FUJ from Prague. Fever and Amsterdam ended their tournament with another humdinger, with Fever winning on sudden death. Leeds were just shaded by Chevy, but they went on to dismantle everyone else in their group to easily qualify as best 2nd placed team, ahead of Hardfisch and Bristol.

Semis

Tooting, who'd fairly eased through their group, were against a very impressive look-

ing Chevy, who'd lost at this stage in both the previous tournaments. Chevy carved open a 3 point lead early on in the game, and managed to hold onto this throughout, despite a strong challenge from Tooting, who were not ever going to go down without a fight.

The other Semis proved to be a belter. Toast, the holders, head to head against Leeds who were gunning to take them down. It was Leeds who had the early running, going into a 3-1 lead and looking like taking control. However Toast had other ideas and with some patient offence, along with some outrageously accurate hammers, clawed their way back in and opened up a two point lead themselves. Leeds have an injury time out. 8th man needed? No, thanks. After a fair time delay, the game starts again, with Toast edging closer to the victory. Time cap is called with Toast 11-9 up, and then go 12-11. Leeds are fighting every inch of the way, and the D is extreme, even at this stage of the game. Sudden death, and Toast break out with an excellent upwind pass to Wiggsy, but the hammer for the winning point is just overcooked. Leeds take the disc and patiently work it down for the winner, the game overrunning seriously and overlapping with the women's final by about 30 minutes. A disconsolate Toast can be proud of their performance though.

London / Ieden 2004

1. Chevron Action Flash
2. Leeds Leeds Leeds

Semis:

Toast

Tooting Tigers

Group Stages:

Hardfisch

Bristol Plastic Factory

FUJ Prague

Fever

Amsterdam

Paddy Murphy

Clapham

Doughboy

spirit of the game fu

frisbeer cup OH / turnaj pd

How do you follow that? We felt guilty asking the players to come back out for a final half an hour later. Would you ask the top football stars to play over 5 hours without a sub, and pay for the privilege? But ahead it went, and Chevy & Leeds lined up under the floodlights.

Chevy had only just beaten Leeds in the group matches, and once again it was impossible to separate the teams. The recombined Chevy team was looking very strong, with combinations from Si Weeks and Rodders looking particularly dangerous. This was equalled by Leeds all the way, though, who themselves had brought a very powerful team. The standard of ultimate was incredibly high, with neither team giving any quarter. Its a testament to the fitness and overall talent of these players that such a level can be consistently produced, here we were, past 7.00 on a cold winter's evening and witnessing outstanding ultimate.

Chevy do open up a small lead as the game moved towards the end. Time cap goes, 11-8, and we start to assume it will be closed out in a fairly straightforward manner. Incredibly, Leeds step up their D once more, and eat away at this lead with some amazing intercepts, and force some uncharacteristic errors from Chevy. 12-11, and Leeds are fired up. This time, however, Chevy remain focused and work their way to the winning score. This was without doubt the finest final we've seen at Savage, as the standard is ratcheted higher each time.

See you next year
Simon /gb/

Beercup pojedenácté

název: FrisbeerCup 2004

místo konání: Praha - hala Sokol Královské Vinohrady

pořadatel: Prague Devils

ročník: 11.

datum konání: 7. - 8. 2. 2004

počet týmů: 12

startovné: 650Kč

počet hřišť a jejich kvalita: velká a celkem přijemná hala se zeleným mě neznámým povrchem

pravidla: dvě skupiny po šesti, sobota - zápasy ve skupinách (druhá skupina začíná až po odehrání všech zápasů první), neděle - zápasy křížem a o konečné umístění
snidaně a občerstvení přes den: zvládnutá klasika bez připomínek (s malou pochvalou za to, že jste to konečně ustálili i s maďarským apetitem)

večeře: nebyla v ceně, na páry bylo možné konzumovat krídýlka víceméně vypečených ptáčků v dobré omáčce
párty: "Belzepab" - velmi zajímavý nápad, bohužel nedotažený do konce: málo místa k sezení, příliš tichá hudba a žádné překvapení

pivní závod: se nekonal

hra: hra v hale se velmi težko popisuje, týmy často nehrají v běžných sestavách, k vidění bylo všechno - počínaje klasickou lajhou, přes účko a xko až po zónové bránění, na předních pozicích bylo ještě nesmírně důležité všechny techniky doplnit trpělivostí, protože každý turnover má v hale velký význam (jak který tým tuto činnost zvládnl se snadno dovtípíte z výsledků)

finále: nijak zvlášť zajímavá hra s převahou Mir San Zamperl, kteří nakonec i zaslouženě vyhráli 13-7

ceny: diplomy, krásný a obří koláče pro první tři, spirita a nejlepší holku a kluka

závěr: dobře zvládnutá klasika (a TM oslavili 11 let existence třetím místem)

dejí

Práha 7/8 únor 2004

I. mir san zamperl

II. thebigez

III. terrible monkeys

4. halodigaz-e?

5. Prague devils

6. fy

7. spin

8. wunderteam

9. pick-up

10. yellow fever

II. pick-up 2

12. outsiders

spirit of the game: yellow fever

nej žens. gta (lf)

nej muž. bernd (msz)

rektaální vyšetření v Plzni

Byli jsme požádáni o náš (začátečnický) pohled na plzeňský turnaj a tady je tedy krátký report:

LETÍ! V Plzni se uplynuly víkend konal mezinárodní turnaj ve frisbee, hrá s letejícími disky. Mezi 16 týmy triumfoval rakouský Upsadisy (ve žlutém), který ve finále zdolal pražskou Žlutou zimnici. Třetí příčku obsadili Sexy Divers z Německa.

FOTO: MAFa - DANIEL BERAN

Po dvouměsíční tréninkové pauze jsme se dozvěděli, že na plzeňském turnaji potřebují zachránit prdel. Kdo je k tomu povolenější než REKTÁLNÍ VYŠETŘENÍ? A tak jsme vyrazili.

V sobotu jsme od rána sledovali potencionální soupeře. Všichni se zdáli být lepší než my a protože jsme první zápas hráli až v 16:30, tak se naše nervozita pořádně stupňovala! Ještě k tomu nás čekali PéDéčka! Nicméně jsme se snažili jít do toho naplno a výsledek 13:7 byl více než uspokojivý!

Další dva zápasy proti DJ Dahlem a Pražské sedmě dopadly o poznání hůře a tak jsme mohli jen doufat, že se do neděle trochu vzchopíme. Tím se dá vysvětlit i naše minimální účast na páry, prostě jsme dali přednost teploučké postýlce.

V neděli jsme se museli dopravit na Slavii už na druhý zápas. Bohužel, noční odpočinek nám k výhře nepomohl. Přesto si troufám tvrdit, že naše hra byla o poznání soustředěnější a klidnější. A zápas o poslední místo jsme si opravdu vychutnali! Snad to bylo nedostatkem zkušeností, přehnanou touhou alespoň jednou vyhrát, ale rozhodující bod jsme nakonec nedokázali proměnit v triumf. Ovšem chvílkové zklamání bylo nahrazeno radostí z toho, že jsme vůbec dokázali někomu pořádně nahnat strach!! A na druhou stranu, jak poznamenal Jason, my si své první vítězství šetříme pro nějaký oficiální tým a ne pro pickup!! Nakonec jsme se přesunuli zpátky na Lokomotivu, shlédlí jsme finálový zápas a převzali krásný diplom plus čestnou cenu: lahvičku slivovice!

Ted' by se hodilo nějaké shrnutí! Ve vlaku, cestou do Brna jsme se shodli, že turnaj byl skvělý! Získali jsme zkušenosti, které jinde neposíláme a motivovali jsme se pro další, intenzivnější trénink.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem týmům i jednotlivcům, kteří nás podporovali, drželi nám palce, promíjeli chyby a snažili se, abychom viděli frisbee turnaj takový, jaký skutečně je. Plný úžasného sportu, dobré nálady a hlavně Spiritu.

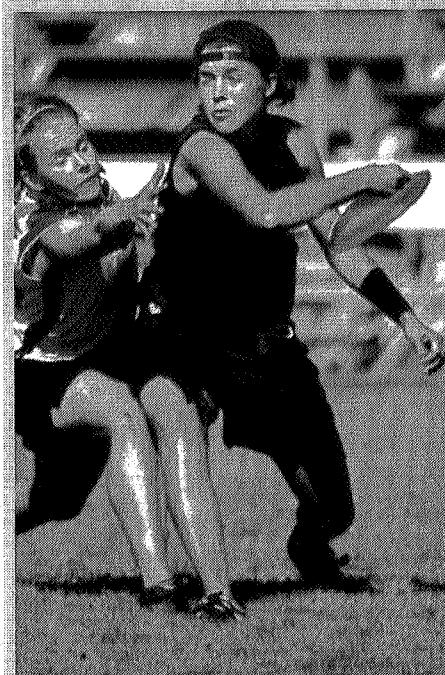
Rektálka

Disky létaly v halách Plzne

Plzeň (er). Hrá s hrou? To je základní princip frisbee, prodejáného v většině kolektivních sportů. Co je frisbee? Hra s letejícími disky, provozovaná s hole či na otevřené ploše. Uplynulý víkend ji v Plzni na závěr ročníka turnaje „Yellow submarine 2004 mezinárodní indoor tournament“ propagovala šestnáct týmů z České republiky, Německa a Rakouska.

„V ultimatu což je jedna z disciplín hry, napadají proti sebe soupeři, vlezoucí proti sebe disk do hrudi a pokud ho dostanou jako v americkém fotbalu Hru s diskem mohou hrát, dovolen není kontakt s protihráčem. Na hřiště chybí i rozhodčí, všechny přestupy blási samotní hráči.“ vysvětluje Eva Wohlrabová, členka plzeňského týmu Atreus, který v turnaji skončil jednadvacátý.

Dvoudenní turnaj v halách Slavia VS zahájil výkonový den svedení rakouského Upsadisy. Ten ve finále porazil počítající sedmou pražskou Žlutou zimnici 13:8. „V závěru chystáme venkovní turnaj v Lomnici“, uvedla Wohlrabová.

Plzeň 21/22 únor 2004

- I. Upsadisy (A - Vienna)
- II. Yellow Fever (CZ - Prague)
- III. Sexy Divers (GER - Leipzig)
- IV. Prague 7 (CZ - Prague)
- V. FUJ (CZ - Prague)
- VI. Baybees (GER - Bayreuth)
- VII. Blindfische/Berlin (GER - Berlin)
- VIII. Prague Devils (CZ - Prague)
- IX. Spin (A)
- X. 358 (CZ - České Budějovice)
- XI. Příruč (CZ - Pilsen)
- XII. Whoever (CZ - Prague)
- XIII. DJ Dahlem (GER - Berlin)
- XIV. Terrible Monkeys (CZ - Prague)
- XV. Pickup
- XVI. Rektální vyšetření

Ho Hum, Get Some!

Všechno je jinak. Minule jsem psal, že s turnajem je konec, a nebyla to tak uplně pravda. Když jsem viděl, jaká smršť pirátské aktivity se chystá v Praze před naším tradičním Whose Baby, dost mě mrzelo, že o to letos přijdu. Proto mě potěšilo a překvapilo zároveň, když jsem ve čtvrtek ráno dostal email se soupiskou na výkendový Hodown, kde jsem byl jako potvrzený pickup. Nikdy jsem sice nic nepotvrdil, ale lidé v Huntsville už mě asi počítají automaticky, tak jsem neprotestoval. Koneckonců mě aspoň nebude tolík štvát, že nejsem Bejbý.

Název: Hodown, Throwdown, Showdown

Ročník: 7.

Místo konání: Asheville, North Carolina

Datum: 19. - 20. 7. 2003

Počet týmů: 18 v kategorii Coed

Poznámka: někdy mi připadá, že názvy týmů a turnajů soupeří o to, který bude blbější. Název tohoto turnaje údajně dává smysl, ale mně tedy ne. Hodown je snad nějaký lidový tanec, throwdown ani nevím a showdown něco jako sešlost, když si chcete dát do držky. Dohromady to nic neznamená a zní to podivně. Název našeho týmu nebyl o nic lepší. Ho Hum mělo být jako Ho-rizontal, protože oblíbená takтика byl 2-5 horizontal stack, a Hum, protože to (někomu) zní skoro jako Huntsville. Ho Hum, Get Some byl pak bojový pokřik, který jsme používali při boji se soupeřem. V některých jasné prohraných zápasech (viz níže) se pokřik měnil na Ho Hum, Have Fun, protože body se získávat nedařilo.

Příprava a cesta: komplikovaná záležitost. Ještě ve čtvrtek jsem zjistil, že auto z půjčovny neseženu pod \$150 a místních frisbjáků už jsem se ptát nechtěl. Auburn není ani zdaleka při cestě z Huntsville, podařilo se mi však přemluvit jednoho člověka, aby si udělal zajížďku přes Atlantu. Vzal jsem letní autobus, nechal jsem se vyhodit na smluveném místě na dálnici a doufal, že Jon přijede. Pocit dosti podivný.

Exit 66 dálnice I-85 kdesi na špinavém předměstí Atlanty vypadal dost hrozivě, ale po půlhodině čekání se naštěstí Jon objevil. Zbylé čtyři hodiny cesty mi vyprávěl o své práci-dokončuje Ph.D. z computer science, specializuje se na rozpoznání řeči a významu vět, právě podepsal kontrakt s Microsoftem a je hodně v pohodě, neboť se stěhuje do Seattlu, kde byl před 2 týdny na jednom z největších turnajů v US - Potlach (přes 100 týmů). Do Ashevillu jsme dorazili kolem půl desáté večer, neuvěřitelně brzo. Stan, večeře a ráno v devět jsme byli na hřišti.

Tým: Ho Hum se ukázal jako nově vzniklý tým z Huntsville, který chce na podzim hrát UPA sectionals a něco předvést. Asi polovinu lidí jsem znal z Poultry Days, což bylo milé. Celkově se zdálo, že přivezli lepší sestavu než do Versailles. Ráno jsme ještě přibrali 3 pickupy z Tuscalloosy, mimo jiné mezi nimi byl Spike ze Sofa King. Vědomí, že budu hrát s lidmi, kteří mě znají, bylo potěšující.

Hřiště: 6 hřišť, kvalita průměrná. Nic zákeřného, ale znám lepší. Hřiště zase byla vedle sebe, takže vůbec nebyla šance někam zalézt do stínu.

Pravidla a herní systém: Pozor! Systém nebyl debilní! V sobotu tři pooly po šesti týmech, ve kterých se hraje každý s každým. Čtyři zápasy na hřišti a pátý zápas, který se normálně počítá do výsledků turnaje, je beer race. Podle umístění v sobotu pak dvě skupiny v neděli-12 horní a 8 dolní. V horní single elimination s tím, že losers z pre-quarters vytvoří ještě novou střední skupinu. V dolní dvě podskupiny po třech, dva zápasy a vítězové do finále. Celkem měl tedy turnaj tři vítěze ve třech skupinách nazvaných po turnaji Hodown, Throwdown a Showdown. Každý tým měl zaručeno aspoň šest zápasů na trávě.

Hrálo se podle 10th Edition pravidel UPA. Klasický coed 4M3F / 3M4F, offense decides. Tentokrát se netoleroval nedostatek holek. Zápasy do 13 bodů, hard cap 15. V neděli v horní skupině do 15, hard cap 17. Time cap 10 minut před začátkem dalšího zápasu (tj. 80 minut), +1 k vyššímu skóre. 1 timeout za poločas a 20 yard brick.

Zajímavé pravidlo bylo "double point cross gender midfield huck". Když to někdo narve přes půl hřiště do zóny na osobu opačného pohlaví, tak se bod počítá jako 2 body. To mělo zajímavý vliv na taktiku obrany, jak si asi dokážete představit. Zvlášť Spike (fuck it, huck it) do zóny rval jednu ránu za druhou.

Byli jsme nasazení jako nejhorší v naší skupině, která i tak byla dost našlapaná. Později jsem ale zjistil, že je vlastně našlapnuty celý turnaj. Těžko se to hodnotí, jak jsem ale koukal na tu hru, tak myslím, že i nejhorší tým by měl dobrou šanci ve finále české ligy (kdyby se hrála opravdu coedově) a celý turnaj mi přišel lehce nad úrovni pražského EUCC. V naší skupině byl mj. tým Rival z Atlanty a minulí vítězové turnaje Spear z Durhamu v Severní Karolině.

Rival: Los nám zařídil první dva zápasy proti nejvýš nasazeným týmům. Začinali jsme proti Rivalům z Atlanty (Georgia), druzí nasazení. Nejdřív to vypadalo v pohodě, každý tým dal dva body bez zaváhání ve vlastním útoku. Jenomže pak si Rivalové zvykli na náš styl a postavili proti nám podivnou obranu. Byla to taková kombinace osobky, zóny a pouchování, jenomže dokonale koordinovaná, že jsme si nebyli schopní s jistotou přihrát. Furt tam kroužili nějací obránci a jednou za čas nás skřípli ve čtyřech u lajny. Zbývaly tedy jen hammer nebo prohozy, což byly hody riskantní, ubráněné a snadno potrestané. Půlka 3-7 a hrúza pokračovala i po poločase. Při stavu 4-10 se podařil double na 6-10, takže skóre pak nevypadalo tak žalostně. Asi díky time capu zápas skončil po dalším bodu naší prohrou 6-11.

Spear: První nasazení v naší skupině z Durhamu, NC. Viděli jsme jejich první zápas a uznali jsme, že loni asi vyhráli zaslouženě. Mladí kluci i holky, makali jak šílený, všechno hodí, chytí, doběhnou, ubrání. Náš zápas byl až trapně krátký. V první půlce nám dali tři doubly, takže po páru minutách to bylo 1-7. Až příliš snadné. Jejich obrana byla snad ještě lepší než u Rivalů. Střídačka perfektně navigovala, my zkoušeli všechno možné, horo stack, 3-2-2 rose, ale neměli jsme na ně technicky ani rychlosť. To se pak hraje těžko. V tréninkovém zápase nám to dali 3-13.

Pico de Frico: Jeden z místních týmů. Nasazení jako pátí, tak jsme doufali, že to vyjde. Začali jsme klidnou hrou bez chyb, v útoku opět horo stack, po ubráněných turnoverech většinou L-stack. Soupeř totéž, skóre se tedy tahalo bod po bodu. Když jsme vedli 6-5, moc jsme chtěli dát bod do poločasu, neboť jsme po půli měli útok. Pár dlouhých ale znamenalo odevzdaný disk a poločas 6-7. Po půlce jsme vyrovnavali na 7-7. Pak jsme dostali snadnej double na 7-9 a ve snaze to rychle dotáhnout jsme se nechali strhnout ke stejně hře, tj. pokusům o náš double. Blbost. Přišli jsme o spoustu disků a najednou to bylo 7-12. Pak jsme ještě trochu zabojovali, ale prohra 9-13 už byla nevyhnutelná. V druhé půlce bylo neskutečně moc turnoverů, bránilo se hodně zónově nebo osobka a kombinace flat-to-flick. Přes půlku flat mark, cíl ubránit dlouhou. U horších házečů force na forehand. Čím blíž zóně, tím víc force ke straně. V útoku nám pákrát zafungoval give-and-go, speciálně domluvený na tři dvojice a volného dlouhého. Výborně jsme se navigovali v obraně, kromě klasických no-break se často řvalo no-huck (kvůli doublům), strike (což při flat marku znamenalo náběh na forehandovou stranu a šanci na handblock v „otevřené“) a under (dlouhý náběh do brejkové strany, kam to nejde hodit přes rameno, tj. půjde to spodem pod rukou). Takticky tedy zajímavý zápas, bohužel jsme nezvládli druhou půlku.

Elvis Needs Boats: Další téměř místní tým z Chapel Hill, NC. Nasazení jako čtvrtí. Jak moc jsme chtěli vyhrát! Všichni už začínali mít depku, že furt prohráváme. Navíc jsme byli mrtví z toho horka, takže jsme si říkali o další porážku. Nicméně se tady skvěle projevil náš kapitán, který půl hodiny před zápasem (měli jsme zápas pauzu) dokázal tým vyhecovat, takže jsme na hřiště vltívli opravdu nabuzení. Hra vypadá vyrovnaně, každý dává své body. Jak ale chceme všechno ubránit, utíkaj nám na dlouhý a dostáváme doubly. I když jsme tedy vždycky dali svůj bod, poločas prohráváme 3-7. V poločase opět hecování a změna taktiky. Navíc přichází SMSka z Prahy z party na Whose Baby, která všechny potěšila a dál vyhecovala. V obraně se začíná switchovat jako o život (staří už nestihají), celkově se ještě víc přitvrzuje,

objevují se časté hlášky faulů a picků. Z toho plyne dost turnoverů, některé body jsou nekonečné. Je to čtvrtý zápas, podvečer, ale pořád hodně přes 30 stupňů. Hrajeme fakt na hraniči sil, po každém bodu se všech sedum lidí plazí na střídačku, naštěstí máme 18 lidí, takže můžeme hrát. Dotahujeme na 9-9 a pak dokonce otáčíme na vedení 12-11. Na gamepoint jde obranná sedma, daří se turnover po jejich pokusu o double. Už jsme na jejich půlce, ale mladičká Amy upouští jistý chyt v zóně a pak ještě nestihá obranu a je to 12-12 (kdyby na hřišti byl nějaký strom, určitě by se tam Amy po tomhle bodu houpala). Hra do hard cap 14 bodů. Oba týmy dávají svůj bod na 13-13. Poslední bod jsme rozhodnutí jim disk nepřejít. Před zónou si to házíme snad dvacetkrát, až na uplně jistý bod, který shodou okolností dává ta samá Amy a má z toho obrovskou radost. I mně se tenhle zápas skvěle vydařil, asi nejlíp ze všech turnajů tady. Měl jsem trochu víc sil než „staří“, takže mě stavěli na handl, kde jsme si hráli to (2-2-2)-1 give and go. Zvláště dva body a Alannou byly „jako doma“, konečně někdo chápal, co vyvádí. Pár důležitějších bodů a hezkejch obran mi pak vysloužilo nominaci do večerní All-Star Game společně s Amy.

All Stars: North Carolina vs. Rest of World: Hrálo se v sobotu v devět večer na místním stadionu s umělým světlem. Zápas začal relativně vážnou hrou, ale po pár bodech bylo jasné, že se hraje pro diváky. V půlce již diváci na forehandy a backhandy tradičně bučeli a řvali Boring! Základním hodem byly hammer, upside down backhand a thumber. Kdo uměl něco divočejiho, tak to předvedl. Asi nejlepší předvedla naše hráčka, když před zónou disk protáhla mezi nohami a hodila ho zpoza zad přes hlavu do zóny. Hezky jsem se vyblbnul, akorát musím víc trénovat ty trick throws. Zvlášť v jednom bodu, který jsme hráli celý levačkou, jsem nedokázal hodit nic než backhand nebo hammer. Později jsem zjistil, že levou rukou se mnohem snadněji hází upside down backhand než normální backhand. Oficiálně svět prohrál asi o dva body, ale skóre se ke konci už ani nepočítalo. Na all star game se nějak nevyvedly

sprchy. Zatímco ostatní se v pohodě vysprchovali cestou ze hřišť v YMCE, na nás zbyl sud s vodou postavený na střeše rezivělého školního autobusu kdesi v temném zákoutí místní loděnice. Něčím mi to připomínalo turnaj s Whoever a spací halu ve Vídni. Ale ve skutečnosti to bylo horší. Když jsem k autobusu dorazil, vytékal z hadice pramínek vody, pomocí které jsem se pokusil umýt. Dodatečně (tím chci říct příliš pozdě) jsem zjistil, že navíc ta voda pěkně smrdí, takže přišel na řadu i deodorant v doposud nepoznaných množstvích.

Party se tentokrát konala, ale opět nebylo o co stát. Byla v nedalekém warehousu. Zjevně to opravdu byla budova nějakého skladu. Hrála jakási místní kapelka, trochu se tančilo (i když ta hudba rozhodně nebyla tanecní), pilo se místní pivo (které nemohli dávat jinak než zadarmo) a povětšinou se balilo holky, které tak nějak okouněly opodál. Ani jedna z těchto aktivit mi nepříšla dostatečně zajímavá, tak jsem skončil snad na jediné atrakci, kterou bylo házení diskem na zavěšenou figurínu. Od stropu na špagátu visela hadrová figurína (velmi realistická) a z tak 10m se do ní házel diskem. Počítalo se, kolikrát se člověk trefí. Byli machři, kteří figuríně uštědřili deset až patnáct ouvrů s rozběhem. Někdy jsem se divil, že ta věc ještě drží pohromadě. Nicméně i to mě rychle omrzelo a protože můj tým cucal pivo v kempu, znuděně jsem party opustil už kolem půlnoci.

Subliminal: Výsledky ze soboty nám příradili seeding #15 na neděli, tzn. kdesi uprostřed spodní Showdown bracket. Měli jsme sehrát dva zápasy o postup do finále. Prvním soupeřem byl tým Subliminal přímo ze samotného D.C. Nicméně skutečnost, že jsou z hlavního města, nás nijak nezastříšila-uz jsme prohráli s lepšíma. Dali jsme jistý bod na 1-0, ale pak strašně snadno dostali na 1-3 a soupeř byl na koni. Kapitán vzal time-out, skvěle načasovaný, abyhom ze zápasu nevypadli. Přeci jen byla neděle ráno a všichni se pomalu probouzeli. Po timeoutu se vydal útočný signál a double. Zjistili jsme, že si nejsou uplně jistí v hodech do zavřené, a skřípli jsme je v zónové obraně, což zafungovalo. Sice to řadu z nás stálo spoustu sil, ale

v půlce jsme vedli už 7-4. To už bylo zase příšerné vedro, které nám ale pomáhalo, neboť soupeř měl jenom 13 lidí, což je žalostně málo. Zvlášť v druhé půlce jsme v obraně byli citelně rychlejší a oni nedokázali na naší zónu nic vymyslet. Je fakt, že i nám se dařila spousta chyb. Druhá půle se nesla ve znaku trapných chytacích chyb. Disk byl uplně mokrý od potu a nebylo ho kam utřít, trika se dala taky zdímat. Naštěstí chyby vždy znova bráníme. Po útoku na 10-4 už dohráváme zápas více méně v pohodě, i když se soupeř ještě hodně snaží nám to zneplíjemnit. Zápas ukončujeme doublem na 13-6.

Popstars: Neznámý tým ze známého Savannah v Georgii. Viceméně semifinále spodní skupiny. Zároveň ukázka toho, jak se dá zápas prohrát v prvních třech minutách. Nastoupili jsme nabuzení a dostali rychlou sprchu na 0-3 díky jednoduchejm nevynuceném chybám, možná únava z minulého zápasu. Po time-outu se to trochu zlepšuje, především obrana, i když disk nějak pořád klouže a padá na zem. Nicméně dotažujeme na 4-5, ale to je tak všechno. V obraně skvělá komunikace na hřišti i mimo hřiště, po turnoveru vždy maximální využití času na sebrání disku, aby se uklidnila hra. Hrajeme již seviciené útočné taktiky-horo stack, 1-3-3 iso, 3-1-3 iso a krátký vertikální stack. Taktika je ale naprd, když člověk upustí disk. Vcelku zaslouženě to dostáváme v poločase 4-7. Oba týmy v půlce zalézají do stínu, vedro je už nesnesitelné. Pořád chceme hrát finále, tak v druhé půli ještě zvyšujeme tempo. Dostáváme dva body a dáváme double, 6-9. Pár lidí, kteří mají zbytky sil, je vypouštějí v zámku zóny. Najednou to je 7-12 a vypadá to zle. Dáváme dva body na 9-12. Jdu do obrany, vcelku v souladu s taktikou nechávám 2m náskok na deep cut, ale jim se daří přesnej huck, takže ty 2m mi nakonec chybí. Ve vzdachu se s diskem potkávám, fláknu do disku, ruky i hlavy útočníka, poválím ho na zem, loktem se mu opírám do oka a koleno zabořím do žaludku. To by přeci mělo stačit, aby ten prevít disk upustil, ne? Když zkонтrolujem, že oba žijeme, ukáže se, že ten disk udřel a je hotovo, 9-13. S americkým ultimatem se loučím nezvládnutou obranou po sedmi někdy až 80-minu-

tových zápasech v 35 stupňovém vedru a 90% vlhkosti.

Závěr: Jednoznačně nejlepší úroveň ultimate, kterou jsem kdy hrál. Zároveň se mi tady asi nejvíce dařilo, rozhodně to tedy stálo za ty komplikace s cestou. Huntsville se ukázali jako hodně přátelský tým, ostatně jako všichni ostatní frisbíjící na téhle planetě. Tak jsem jim slíbil, že až budu mít náhodou cestu kolem, ozvu se a oni mě zase pickupnou. Prima pocit.

Honza, Pražská 7 & Ho Hum Huntsville

čtyřku, přičemž první dva teamy (Jinx - skoro německá repre a CUS Bologna) kvalitou značně převyšovaly zbytek

hra TM: Monkeys poprvé postavili ženský team, který zahrál poměrně dobře - dělaly chyby (s čímž se počítalo), ale to hlavní co bylo možné shlédnout, byl potenciál, který určitě dámy mají, kdyby se tomu i nadále věnovaly :) - mužská část Monkeys předvedla asi svůj současný strop, kterým bylo (stejně jako na FrisbeerCupu) semifinále proti Zamperl - to je ještě pořád jiná úroveň Ultimate, v současné době asi nedosažitelná (no řekněte, kdo by trénoval 3x týdně? :) - konečně třetí místo je podle mě přesto hodně slušný výsledek

finále: Zamperl proti Wall city - hrálo se do 13ti bodů, přičemž zápas byl vyrovnaný do desátého bodu, pak Zamperl utekl a Wall city jej už nechytily - hře dominovaly dlouhé hody do zóny po sehrání tzv. systému U

ceny: šampaňské a pro vítěze ještě zbylá trika z letečního turnaje InterFlug 03

závěr: myslím, že je to nejkvalitnější zimní turnaj v poměrně snadno dosažitelném okolí - od minulého roku, kvalita teamů ještě malíčko vzrostla a myslím, že i nadále poroste - celkem dobré je i to, že se hraje zhruba o deset minut déle než je v hale zvyklé, což dovoluje dohnat případný náskok soupeře - ještě bych vyzdvíhl zařazení nebo oddělení ženské kategorie - stručně řečeno Winterflug vřele doporučuju!

carlos

Berlin 28-29 únor 2004

Open:

1. zamperl

2. wall city

3. terrible monkeys

4. auf bau ost

...

13. yellow fever

...

Women:

1. cus bologna

2. jinx

...

6. terrible monkeys

...

kompletní výsledky jsme bohužel nesehnali - pardon

Dear Beach Ultimate Lovers.

Here is the latest update concerning the World Championships 5-on-5 Beach Ultimate in Portugal 25-29 August 2004. Everything is going really well and we are very happy to see the number of teams that want to participate at the first World Championships on the beach: 56! This is close to our limit of 60 teams. There is even a team in the making that mixes players from India and Pakistan | Making in total 26 countries:

Men: Australia, Austria, Belgium, Canada, Colombia, Currier Island, Finland, France, Germany, Ireland, Italy, Mexico, Norway, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland, the Netherlands, the African continent, UK, US (21 teams).

Coed: Australia, Austria, Belgium, Brazil, Canada, Finland, Germany, Italy, India-Pakistan, Latvia, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland, the Netherlands, UK, Ukraine, US (18 teams).

Women: Canada, Finland, France, Germany, Holland, Spain, UK, US (8 teams)

Masters: Austria, Belgium, Canada, France, Germany, Switzerland, UK, US, Netherlands (9 teams)

So what else is new?

Fees

The team fees are due by 1 March and have been set at 200 euros per team.

WUGC 2004 ->WCBU 2004

Magic Bus

We are organizing a bus tour that will take players from the World Championships grass Ultimate in Turku to Portugal. Although nothing is definite yet, here is a preliminary schedule and costs:

August - Leave Turku for Stockholm and stay at a campsite.

10 August - Leave Stockholm and stay at a campsite (Malmö?)

11 August - Arrive in Munich. The next day (12 Aug) no driving just playing Ultimate in Munich.

13 August - Leave Munich and drive to a campsite somewhere in the Czech republic

14 August - Arrive in Vienna. The next day (15 Aug) no driving just playing Ultimate in Vienna (not confirmed).

16 August - Leave Vienna and drive to a campsite in eastern Italy.

17 August - Drive to Milan. The next day (18 Aug) no driving just playing Ultimate in Milan (not confirmed).

19 August - Drive to Marseille where the players stay at a campsite.

20 August - Drive to Barcelona where the players stay until Sunday afternoon playing Ultimate in Barcelona.

22 August - Drive from Barcelona to Figueira de Foz where the players will arrive Monday 23 August.

The bus will cost 200 - 250 euros per player (just the transport). We are still working on lodging on the way. Campsites should be cheap (7 euros?) and we're working on (cheap) lodging in the cities where you will be playing Ultimate. There might be some small costs per mini tournament to rent the fields and of course you will need to eat on the way. We know most people are on a budget so we are really trying to keep this trip as cheap as possible. A decent estimation for now would be 600 euros for a 2-week trip with 4 mini tournaments and includes food, playing, and lodging. We are working on a sponsor for this trip so the costs could drop. For more information and to reserve a seat, please contact Sam Rey: sam@beachultimate.org

Lodging at the WCBU2004

We have posted the lodging options on our website: www.wcbu2004.org/hotels_and_campsites.htm Hotels and apartments are as cheap at 17 euros per person per night (3-star) and there is a campsite nearby (1 km). We are trying to extend the deadline on the discounted prices (which is now 1 March) but we recommend that players make a reservation as soon as possible.

Cheap flights to Portugal

József, a player from Hungary, send us this useful tip: "Germanwings, a low-cost German airline company launched Stuttgart-Lisbon, Köln-Bonn - Lisbon lines,

so if someone now books the ticket to WCBU2004 traveling cost to Portugal is very low (e.g. Stuttgart-Lisbon return ticket 172 euro/person in total) So tournament is much more available for players from Germany, Belgium, Netherlands, Eastern part of France, Central Europe, Eastern Europe. Website: www.germanwings.com. If you have any other tips you want to share with the players, let me know.

4-on-4 Beach Ultimate

At the World Championships we will play 5-on-5 rules but there will also be a demonstration of 4-on-4 Beach Ultimate where all teams get to play under these rules at least once. For more info on 4-on-4 Beach Ultimate check out our website: http://beachultimate.org/4on4rules_short.html

Entertainment during the WCBU2004

World Freestyle Champion Tom Leitner will be showing his skills during the WCBU2004 and if all goes according to plan there will be fireworks, laser shows, a unique flight simulator, a barbecue for 700 players of the beach and much more. We are still looking for sponsors for most of this, but we are making progress in this area.

WFDF and BULA

BULA is in communication with the WFDF about the development of Beach Ultimate worldwide. We hope to be able address most issues together in the future. Although the WCBU2004 will not be an officially sanctioned WFDF event, BULA tries to adhere to as many as possible of the WFDF rules for hosting World Championships.

Keep 'em flying

Patrick van der Valk

Coordinator - BULA

<http://beachultimate.org>

P.S. If you know of any players from India, Pakistan, or Colombia, or from any of the countries in Africa, that want to play, please have them contact me. These teams are still looking for some players

Atrofované Ruce
Iří Blahout
Nám. Míru 8
301 00 Plzeň
atrucplzen@centrum.cz

FrikotTeam
Olomouc
xfriedel@seznam.cz
frikotteam.wz.cz

F.U.I.
Marek Holicky
Ruprechtická 2277
193 00 Praha 9
marovo@volny.cz
www.pragueaccommodations.com/fui.htm

Prague Devils
Jan Filand
KTV FEL CVUT
Technická 2
166 27 Praha 6
info@praguedevils.org
www.praguedevils.org

Prague Lions
Michal Pešek
Bukovecká 508
199 00 Praha 9
pesek@fict.cz

Pražská 7
Martina Zralá
Chodská 4
122 00 Praha 2
pz@seznam.cz
pz.actum.cz

Rektální vyšetření
Brno
rektalka@volny.cz
http://www2.webpark.cz/rektalka/

Rollnici
Jan Malý
Poznaňská 450
181 00 Praha 8
rollnici@nofuture.cz
frisbee.webpark.cz

SPLIT
Pavel Kolářík
Nad Úpadem 274
149 00 Praha 4
splt@seznam.cz

Terrible Monkeys
David Průcha
Na záhonech 60
141 00 Praha 4
monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Žlutá Zimnice
Luboš Safrán
U lípy 25
155 00 Praha 5
zz@interbis.cz
zz.interbis.cz

3SB
David Novák
Hašková 20
370 04 České Budějovice
3sb@email.cz
http://3sb.webpark.cz

» Ahoj monkeys, tak je nová "opička" na světě a skutečně jako opice i vypadá :-) Dnes 9. 10. 2003 ve 12:17 po 6-ti hodinovém dobrodružství s 3,950 kg a 49 cm.

Filip&Gabriela

» Omlouvám se ze všech opičích akcí až do odvolání. Kryštof si musí zvýknout na nás a my na něj :-) Posílám snímečky, které určitě vyvolají pěkné vzpomínky u těch, kteří to mají za sebou, a inspiraci pro ty, kteří to mají před sebou.

Filip

P.S. Je to pěkný otesánek. Stále by jen sál a sál a kak...

Halová mistrovství republiky, Vídeň,
1. discgolfový turnaj sezóny 2004,
Paganello 04, Profil.

uprostřed vlevo - Legenda českého Frisbee - Libor Ž.

» Libor (Ž) se rozhodl na čas přerušit aktivní hrání. Asi se na Ultimate bude koukat jen na video. Toť kec hec:-)
a pak mi dej vědět ohledně Pasti.

Díkec Libor

» Prague Devils - Braunschweig 2003

Tak jsme zahájili halovou sezónu účastí na turnaji v německém Braunschweigu. A nezačali jsme špatně - přivezli jsme druhé místo. Vyhráli Disci Volantur, třetí místo obsadili Gummibärchen. (to nemá být vtipný kec-hec, ale seriózní zpráva z turnaje - bohužel však zůstalo jen u ní - přesto gratulujeme.

» Světové hry 2005, se budou v Duisburgu (D) od 14. do 24.7. Ultimate se bude hrát v posledních 3 dnech.

» Zahajovací turnaj české discgolfové ligy "ADD 2004" se uskuteční v sobotu 17. dubna 2004 v plzeňském Borském parku. Registrace je v plném proudu, seznam hráčů přihlášených do letošního ročníku se postupně rozšiřuje - více info na: www.discgolf.cz

» Po upgradu hardwaru WWW serveru a instalaci novější verze Linuxu s podporou PHP bylo do testovacího provozu otevřeno fórum ve kterém můžete komunikovat o všem, co souvisí s discgolfem. (více na www.discgolf.cz)

©Tjke

Hele, náčelník 3 šípy.

Česká Asociace Létajícího Disku

P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6
cald@email.cz, www.cald.cz

Příští Past vyjde 22. dubna 2004. Uzávěrka je 1b. dubna 2004.

7. Silvestrovský Frisbee ples

o pod pěti kruhy o

Zúčastnit se a vyhrát

aneb baron Couperin by (ne)měl radost

Na frisbee silvestr jsem přijela ve chvíli, kdy zrovna vzplál olympijský ohň a v té chvíli na mě sedla tříma jako před každým důležitým závodem. Stále jsem si opakovala okřídlené olympijské heslo barona Couperinha, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, ale tříma nařístala každou vteřinou. Z mě situace mě trochu dostal fakt, že jsem hned mezi dveřmi potkala svého nejoblíbenějšího fotbalistu Edgara Davidse. Rozradosněna tímto setkáním jsem se vydala k barovému pultu posilit ještě trochu své sebevědomí. U baru bylo našlapáno: byli tu atleti, tenisti, golfisti... (zkrátka celá olympijská vesnice).

Poté, co jsem se posílnila několika litry svého oblíbeného piva, jsem začala nenuceně korzovat sálem a konverzovat s ostatními sportovci o jejich přípravě na tento vrchol sezóny a o jejích cílech. Shléďala jsem napínávě tenisové utkání, se sportovci ze správěných států si zazpívala populární písničku, zapila právě uplynulí rok plný tvrdé přípravy, a poté, již v mírně podroušeném stavu, jsem viděla napínávě boxerské klání bez rozdílu vah, pohlaví a náboženství. K vítězce tohoto souboje jsem se v dané chvíli vzhledla, a rozhodla jsem se, že dnes také vyhraji - půjdu spát poslední. Nebyl to jednoduchý cíl - sál byl plný trénovaných sportovců, ale houzevnatost, které jsem se naučila v našem tréninkovém středisku, mě k cíli dovedla.

A tak jsem se společně s mojí přítelkyní z boxerské branže v devět ráno shodli na tom, že vítězství je naše a sli jsme spát. Usnala jsem s pocitem šestí a dobře odvedené práce a zdáli se mi sny o zelené trávě, rudém tartanu, modrému nebi a olympijském ohni.

Jen jedno mě mrzí, že jsem plna dojmů z této vydářené taškařice úplně zapomněla větnout!

Váše Helena Fibingerová

Rudolf Kraj a Mike Tyson

Orli

František Nadhoz

Alberto Tomba

Derby a Hakan Sukur

Helenka

» Vážený pane Průcho,
nalezl jsem na internetových stránkách Vašeho klubu nabídku strávení letošního posledního dne v roce ve
společnosti příjemných mladých lidí. Zmiňujete se, že celý večer se ponese ve sportovním duchu. Jelikož
mi sport není cizí (v mládí jsem dokonce občas běhal s Emilem Zátopkem v Riegrových sadech), rádi
se i s chotí zúčastníme. Již nyní se oba těšíme na příjemné přivítání roku 2004.

Prosím, sdělte mi, jak bychom mohli realizovat uhranení vstupného.
Děkuji a jsem s pozdravem. Judr. Alois Mezsány

vyhlášení vítězů i poražených

Rudolf Kraj a Mike Tyson

» Víelé a upřímné díky všem organizátorům za
parádní silvestrovskou oslavíčku!!! Byl jsem
nadmíru spokojen a nebudu-li mít jiných
povinností, jistě si tuto akci zapíšu mezi ty
samozřejme na kterých nemůžu chybět! Ještě
jednou díky a mnoha dalších, ještě pokud to jde
vydařenějších akcí. Luďa

» Jako pořadatele silvestrovské sportovní
párty se cítím povinný té upozornit, že od
1. 1. 2004 je marihuana brána jako doping,
neboť je neslučitelná se sportovním
kodexem. Ahoj Dany :-)

olympijská vesnice

Orovnáček, výzvánka a Větroník o Frisbee

Frast

3/2004

L
I
T
P
T
U
T
P
K
N
E
A
M
P
R
A
L

v tomto čísle naleznete:

• Paganella 04 • causa doping • ultimate na Novém Zélandu

Drazí přátelé, sportovci.

Celý CEL je podle nás celkem vynikající celek, který má spoustu kladů a jen pár maličkostí, které se zdají být záporem. Myšlenka o rozvoji středoevropského Ultimate, o zvýšení jeho kvality se docela hezky rozjíždí, ale je tu jedna maličkost, která brání tomu, aby ten nárušt byl ještě rychlejší a hlavně početnější. Tou maličkostí není nic jiného než peníze, respektive cena CELových turnajů. Kdo z Vás byl v Čelákovicích, tak asi ví, kam míříme. 800 korun českých za víkendové poletování po travnaté ploše v Čechách je částka opravdu poměrně vysoká. Chápeme, že hřiště jsou drahá a že pořádající team chce turnaj udělat co nejpestřejší a nejdábavnější. Je tu ale jedno velké ALE. Při této ceně se do CELového cirkusu jen stěží zapojí větší počet teamů, než tomu je dosud. Možná je to myšlenka pro principály. Je nový, malý a zranitelný, proto je nutno jej pořád žít a starat se o něj, aby z něj jednou vyrostl pořádný Berousek, který bude mít respekt i mimo svůj region. Proč těch 1000 piv zdarma neinvestovat třeba právě do toho, aby mohlo přijet víc teamů z domácí země, kde se zrovna CEL turnaj pořádá. 4 ultimativní hřiště v jednom areálu a navíc tak příjemném, jako ten Čelákovický bezesporu je, by se tímto směrem asi daly využít.

Jestli je CEL středoevropská akce, tak proč se do něj počítá Rumba, kam jezdí i německé teamy a tím znemožňují účast některého teamu z naší "střední čtyřky". Mir san Mir nebo Zamperl jsou prvotřídní teamy a my s nimi potřebujeme hrát a dostávat na frak, abychom se mohli někam posunout, ale podle nás by to nemělo být na CELu. Řešení každopádně není tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Každá varianta má své pro a proti. Po pravdě řečeno i když bude vstupné levnější, měly by vůbec ostatní české teamy, než ty tři, co se pravidelně účastní, zájem?

No nechme už ty proklaté peníze být, protože celý CEL není naštěstí jen o penězích. Užívajte si třeba letní paprsky, které se tak hezky odražejí od těch plastových nesmyslů. Proč ne třeba hned v Třebechovicích, kde bude korunován nový otevřený mistr českých trávníků. Při této příležitosti si ale nemůžeme odpustit jedno popíchnutí směrem k pražskému teamu se sedmičkou v názvu. Jet místo na mistrovství vlastní země na turnaj do Lipska, nebo kde se ten turnaj koná, je podle nás neetické a svým způsobem nefér k ostatním českým teamům. I to je podle našeho názoru součást Spirit of the Game. Protestujte, nadávejte, ohrazujte se a nebo styděte se? :) Kazdý ať si vybere co chce.

Dost už kritiky. Šup na hřiště a hrejte a hrejte a vůbec, užijte si báječně celé léto.

Kam za létající kultúrou

• červen 26-27/2004 /rakousko/

Rumba cup 04 /2. CEL/

info: www.rumbacup.com

• červenec 3-5/2004 /plzeň/

Atrucup 04

info: atrucplzen@centrum.cz

• červenec 17-18/2004 /praha/

Whose baby 04

info: p7@seznam.cz

• červenec 17-18/2004 /slovensko/

Red Stone 04 /3. CEL/

info: www.viennaultimate.cz

• červenec 24-25/2004

Chrastenice 04

info: Libor Saifrt a další oslavenci

• červenec 31/srpna 1/04 /německo/

Rostock - plážový turnaj

info: www.wugc2004.org

• srpen 1-7/2004 /finsko/

WUGC 2004 - Turku

info: www.wugc2004.org

• srpen 14-15/2004 /odry/

Discgolf - liga

info: www.discgolf.cz

• srpen 21-22/2004 /německo/

Lipsko /mixed turnaj/

info: www.frisbee.de

• srpen 25-29/2004 /německo/

Portugalsko - WUBC 04

info: <http://www.wcbu2004.org>

• září 4-5/2004 /maďarsko/

Kimle 04 /4. CEL/

info: www.viennaultimate.cz

• září 18-19/2004

Finále Celu /někde v Čechách/

info: www.viennaultimate.cz

• září ?/2004 /asi Praha/

Mistrovství republiky - Mixed

info: www.cald.cz

Zápis z 34. schůze ČALD

Datum a čas konání schůze: 8. 6. 2004,
19:00 hod.

Místo: Restaurace U Čámrse

Přítomni: Petr Medek, Kristina Klímová, Vít Grigartzik, Jan Novák, David Průcha, Petr Schreiber

Nepřítomni: Petr Josek, Ivan Fibík, Martin Slížek

Hosté: Radka Balážová, Petr Kotěšovec

Rozdělané věci:

1) MR COED 2004

- pravděpodobný termín 1. ročníku je 11., 12. září
- smysl akce popsán v minulém zápisu 2004/33 zůstává stejný
- organizátor ani místo konání nejsou dosud známi

2) MR OPEN

- v kategorii ženy se bude hrát 5 proti 5
- náklady na výrobu cen činí pro kategorii open 2.500 Kč a pro kategorii ženy 2.000 Kč; budou včas poslány na P. O. BOX asociace; řeší VG
- na MR proběhne Valná hromada

3) Reprezentace

- JN dokončuje vybírání peněz
- konečná nominace bude známa do konce června
- sponzorskou smlouvu na trika (50.000 Kč) řeší VG, KK, JN

4) Rozvoj

- spolek pionýrů s pracovním názvem "rozvoj" má žalostně málo nadšenců na pokrytí všech plánovaných akcí - nutno řešit!
- návrhy: článek do Pasti, zmínka na VH

5) Forma na disky

- nezávisle na sobě řeší Jan Filandr s Pavlem Voloczkem a Karel Ringelhán - je žádoucí úsilí koordinovat a posléze vybrat výhodnější možnost
- VG řeší kontakt na firmu, která dosud disky dodávala - koupě jejich formy
- Karel Ringelhán informoval VR o možnosti nechat si vyrobit vlastní formu; předpokládané náklady pro ČALD jsou 50.000 Kč; nutno zjistit kolik kusů je na ní možné využívat, pravděpodobnou cenu disku, je-li univerzálně použitelná, jestli můžeme ovlivňovat výrobu formy

6) Web

- IF do 15. 7. 2004 představí demo nových asociočních e-stránek
- celá VR se bude podílet na struktuře a tvorbě obsahu
- je potřeba aktualizovat a nebo přesměrovat www.frisbee.cz

7) Brožura pro sponzory

- řeší VG a Petr Kotěšovec
- pravděpodobný termín 31. 8. 2004

Česká Asociace Létajícího Disku

P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6
cald@email.cz, www.cald.cz

8) Ekonomika

- přehled nejnutnějších ročních nákladů - Radka Balážová
 - › 3.600 Kč .. účty
 - › 5.000 Kč .. WFDF
 - › 2.640 Kč .. P.O.BOX
 - › 840 Kč .. www
 - › 2.500 Kč .. admin
 - › 1.500 Kč .. upgrade účetnictví
 - návrh změn příspěvků:
 - › z 50 Kč na 200 Kč - hráčský, roční
 - › 100 Kč - doživotní členství v ČALD - zůstává nezměněno
 - › nový zájemce o vstup do asociace platí v prvním roce pouze doživotní členství
 - na VH přednášt, že současná výše příspěvků nestačí ani na poplatky WFDF - a proto se jedná o jejím zvýšení
 - všichni promýší - na příští schůzi by mělo proběhnout definitivní hlasování

Diskuse:

- Radka Balážová - medaille na MR OPEN pořádaný ZZ budou stát 2.800 Kč;
- VR souhlasí s pokrytím případné ztráty do 800 Kč, vzniklé díky zajištění medailí
- Petr Kotěšovec - sehnal dalšího sponzora pro reprezentaci - firmu Alpine Pro, která poskytla 10.000 Kč ve formě triček; možnost další spolupráce není vyloučena (např pro zářiové MR COED)

Další schůze: středa, 7. 7. 2004, U Čámrse, 19.00h.

zapsal **DP**

» Po včerejší schůzi VR ČALD je aktualizována termínovka na:

<http://www.cald.cz/turnaje.htm>

» Kdo nejste (a máte zájem), přihlaste se na mailiovou konferenci halo@cald.cz.
Pravidla a návod najdete zde :

<http://www.frisbee.cz/ph/index.php?co=halo>

Tato konference je "oficiální" cesta pro sdělování důležitých věcí o frisbee dění v Čechách (pozvánky na turnaje).

PAST 3/2004

frisbíjový občasník

Ředitelé a Vydavatelé:

dejf & carlos

Redakční rada:

polojsná

Redakce děkuje:

díky, fakt díky :)

Jazykové korektury:

omlouváme se, ale toto číslo korekturu neprošlo, prosím buďte schovávávají :))

Naše emailová adresa:

dejf@email.cz

Předplatné pro ČR a SR:

david průcha
pod rapidem 5
praha 10, 100 00
telefón: 737 826 113

Foto:

dejf, cz, ert, carlos /tm/, štěpán, méda /pd/,

petr /p7/, pepa /roll/, internet /www/

foto na obálce: novozélandské ultimate /štěpán/

past tiskne Copy General
vychází 22. 6. 2004
náklad 70 ks

*Mistrovství světa ve Finsku se blíží, proto jsme osloвили jednoho z trenérů reprezentace, kterým je pan **Nathan Heillman** a položili mu pár jednoduchých otázek.*

Jseš jedním z trenérů reprezentace, která se chystá na MS ve Finsku. Jaký sis dal cíl pro tuto akci?

Last year our goal as a team was to make it into the semifinals. Not only did we achieve this goal, we surpassed it by taking third place over the Swiss team. I think a sensible goal for this year would be quarter finals. Although this is less ambitious than last year, it should be understood that different teams are competing at worlds in comparison to euros. Not only are we gaining competition from large ultimate playing countries like USA, Canada, and Australia but teams that competed in Euros last year like France and Spain are sending only mixed teams. These teams may have taken players from their open and women's teams from last year significantly strengthening the mixed teams for worlds.

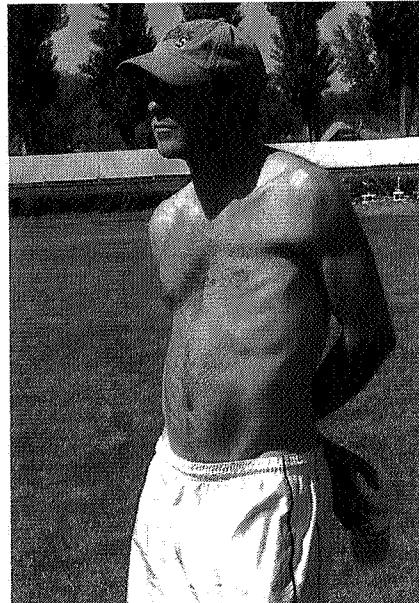
Myslíš, že je možné navázat na třetí místo loni ve Francii? Pokud ano, jako to chceš dosáhnout?

I'm not sure if I understand this question. I think that finishing in 1st or 2nd place at worlds is highly unlikely. I also believe that it will be very difficult for us to beat the British or German teams as I believe they have built upon last years successes better than we have. However, nothing is impossible and we are preparing to play our very best against each and every team. We have a talented team who likes to win and if we improve with every match as we did last year it is hard to say where we will end up.

Jak se ty sám jako trenér připravuješ a scházíš se třeba s Tomáškem kvůli reprezentaci (Tomášek je druhý trenér reprezentace - pozn. red.)?

I prepare as a coach by watching ultimate, talking about ultimate with other experienced players, and playing ultimate with a variety of people and teams. I have had many injuries in the past that have allowed me to watch the game closely from the sideline. This is useful because I can see if

and when a particular strategy works or does not work. I have made many friends in the European ultimate scene by attending lots of tournaments in the past two years. By talking with these friends about their teams I get new ideas to try with our team and also information about how our opponents might perform in the future. By far the most important thing that has prepared me as a coach is playing. By playing on many different teams and with many different players I have been exposed to many different styles of ultimate. Now I can select one of these styles that will best fit our current team.

Tomášek and I have occasional meetings outside of practice where we try to develop overall strategies and new drills. However, most of what we do in practices is determined just before or during practice. The things we can do at a training are largely dependant upon how many and which players participate. The weather also plays a large role in how to best use the time during training. If we always knew exactly who was coming to practice and what the weather would be like, it would make our planning much more precise.

Kolik lidí pojede do Finska?

We will take 20 players to Finland. However, there have been a few players who have helped us out a great deal at our practices who will not be coming with us.

Jak jsi spokojený s účasti na trénincích, chodí všechni, nebo je účast nízká?

I was definitely hoping for better attendance at practices. In the beginning we had too few women and now that the women are making a more consistent appearance some of the men have been coming less often. Hopefully, now that most students are finished with school attendance will improve.

Chystáte se hrá reprezentace postavit na klasickém systému "lajna" a osobní obraně, nebo se snažíte naučit a použít nějakou jinou čin speciální strategii?

Surely I think the things that we do best are what we spent time practicing last year, which are the classical stack and man-to-man defence. However, this year will add a flat or horizontal stack to our offence and a poaching/switching man defence. We have also been working on new endzone plays and probably most exciting is a set offence to quickly advance the frisbee up the field after a pull.

Chystá se reprezentace na nějaké přípravné turnaje, případně už na nějakém byla?

We have not been to any tournaments yet this year and our schedule is not exactly certain at this point.

Co je z tvého pohledu trenéra největší problém a naopak výhoda tohoto teamu?

I think our biggest problem right now is that the level of intensity at our practices is low. We are training to participate in a tournament where every player will be playing at his and her personal best. However, not everyone is putting forth their personal best during practice. I have always believed that it is best to practice at the level at which you want to compete.

I think our biggest advantage is that we all know each other well. I think that very few players from other teams have the advantage of playing in the same small league for such a long time. Although we play on different teams we all know how each other play because we have played against each other so often. In addition I think players from the Czech league are especially

suted to playing mixed. Dispite the fact that the Czech league has offically been an open league up to this piont, there very few teams who regularly play without women. As a result, the men know how to play with women and the women with men. This stood in contrast to many of the teams we met in France last year.

Jak by jsi srovnal tento team s tím co byl loni ve Francii, pokud to vůbec ted' jde?

This is a difficult question to answer as we have yet to compete together in any tournaments this year. Comparing the individual players from last year to those on this years team we seem to have traded a little expereince for added athletiscim. We are certainly a taller team than last year but perhaps a bit less certain with the disk.

Co ty osobně preferuješ, Open nebo Mixed kategorii? A co si myslíš o budoucnosti Mixové kategorie?

I fell in love with mixed competition at Euros last year. I used to only play open and now that I have seen how much more sophisticated and challenging mixed ultimate is, I can't stop thinking about it. Suddenly men on men seems very one dementional where speed and hight sometimes take presedence over awareness and timeing. And in addition, mixed tournaments, for some reason, are always more fun. I would like a mixed division to be created in the Czech league and I think that most of the tournaments in Czech republic ought to be mixed. I believe mixed play suits most teams better than open and it will also encouage an increase in the number of women in the league. If open and womens teams want to get serious and play more touranments they should look to the newly formed Central European League for their competition. After worlds this year my dream is to have a small but competitive mixed team that plays primarily in the Czech Republic and a large open team to travel with to large foreign tournaments.

díky za odpovědi -c-

Účastníci zájezdu

Nedávno byla uzavřena registrace, takže tady Vám přinášíme už poměrně jisté účastníky světového šampionátu. Pokud lačnité po informacích o tomto turnaji, sledujte webovou stránku této akce: www.wugc2004.org

Open

Australia
Brazil
Canada
Denmark
Finland
Germany
Great Britain
Ireland
Italy
Japan
Lithuania
Netherlands
Republic of China
Russia
South Africa
Sweden
Switzerland
USA

Finland
France
Germany
Great Britain
Hungary + Austria
Japan
New Zealand
South Africa
Spain
Sweden
Switzerland
USA
International

Women

Australia
Canada
Denmark
Finland
Germany
Great Britain
Ireland
Italy
Japan
Latvia
Netherlands
Russia
Sweden
USA

Masters open

Australia
Canada
Finland
Germany
Great Britain
Japan
Netherlands
Russia
Sweden
USA

Mixed

Australia
Canada
Czech Republic

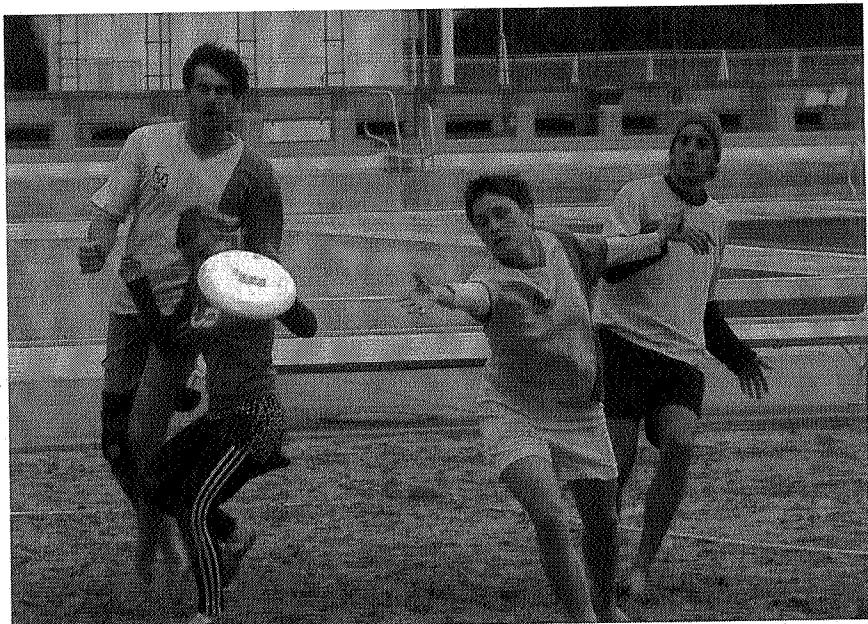
europ assistance

První, kdo Vám pomůže

sandsplash / plážový turnaj

Název: Sandsplash
Pořadatelé: SPIN
Místo konání: Baden bei Wien
Ročník: 1.

Datum konání: 24 - 25. duben 2004

Počet teamů: 16

Počet a kvalita hráčů: Hrálo se na dvou hřištích o rozměrech 40 x 20m, v písce sem tam byly kamínky - pláž to nebyla.

Snídaně a občerstvení přes den: Snídani si bylo možné připlatit za 2 EUR, bohatá a dobrá. Občerstvení bylo možný během dne u hřiště ve stánku. V ceně startovného byly 2 piva zdarma od sponzora - Ottakringer.

Večeře: Byla možnost zarezervovat si místo v pizzerii nebo jídlo z vlastních zásob.

Startovné: Team 60 EUR, hráč 5 EUR

Pravidla: Turnaj byl coed, hrálo se pět na pět, min. 2 ženy na lajně.

Hra: 16 týmů bylo rozděleno do čtyř skupin po čtyřech, kde hrál každý s každým. Následovaly křížové zápasy a zápasy o umístění. Překvapivý průběh měly oba semifinálové zápasy, ve kterých dva české týmy nastoupily proti favoritům soutěže. Fujové, vyzbrojeni vyšším počtem hráčů, nakonec uběhali pětičlenné torzo německého národního coedu 4Ds (celkově skončili třetí), zatímco Žlutá Fever (jádro Žlutá Zimnice posílený o hráče z dalších týmů - FUJ, PD, TM) na vedlejším hřišti svedla vyrovnaný souboj s německo-slovenským seskupením White Open, ze kterého

vyšla vítězně 7:6. O tom, který z českých týmů nakonec získá prvenství rozhodl částečně i počet žen v obou týmech. Strategie ZZ hrát s třemi ženami na lajně byla pro opačnou stranu, která jich víc

sandsplash / 24-25 duben 2004

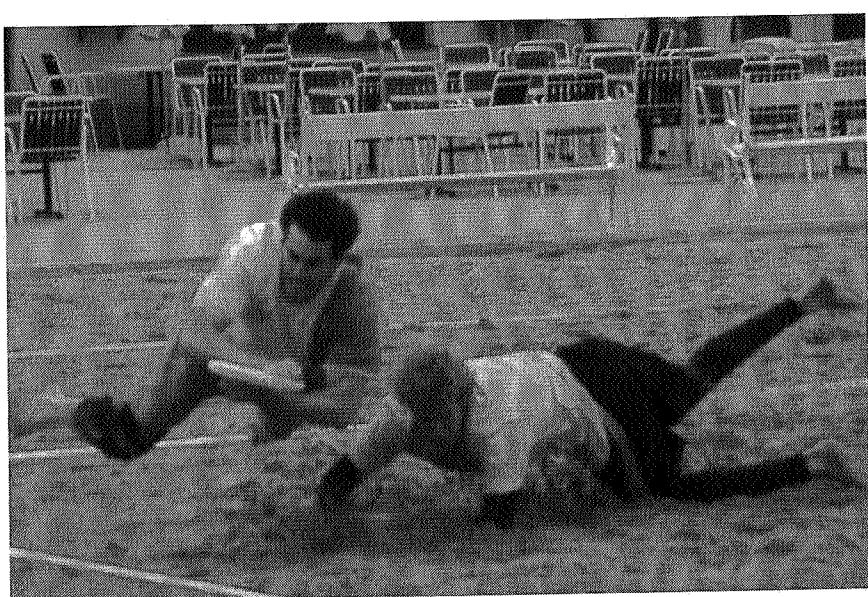
01. Yellow Fever (CZ)
02. FUJ (CZ)
03. 4Ds (D)
04. White Open (D)
05. CzechCzech (P)
06. Flying Circus (P)
07. Upsadatsq (P)
08. DJ Dahlem (D)
09. Winona Raiders (P)
10. Chuck Bronson (P)
11. Hallodigaze (I)
12. Jammin (INT)
13. Prague 7 (CZ)
14. Pinky (P)
15. SPIN (P)
16. Surprise (P)

*Spirit of the Game:
Flying Circus*

Závěr: Skvělý turnaj v krásném prostředí lázeňského městečka. Počasí nám bohužel ale moc nepřálo, při první ranní hře pršelo, potom se to ustálilo na zamračenu a byla zima.

Nemůžu porovnat turnaj s ostatníma plážovýma turnajema, protože tohle byl můj první, ale můžu ho doporučit - za tu cenu to stojí a není daleko.

napsala Kukulína /tm/

FrisBeerCup 2004

Pozn. redakce: omlouváme se autorovi článku, že jsme jej neuveřejnili v minulém čísle, kdy jsme o Frisbeercupu psali. Bohužel se nám někam schoval nebo zatoulal - je prostě malej :)

Letošní BeerCup byl plný překvapení. Nejdřív se nám přihlásilo asi 25 týmů a trošku se začalo uvažovat o druhé hale, z čehož nakonec (naštěstí) sešlo. Proč naštěstí? Protože se během posledních 2 (asi) týdnů před turnajem odhlásily 3 (asi) týmy, které bylo nutno nahradit, což se ze začátku nezdálo těžké. Nakonec to ale dopadlo tak, že se horkotěžko sháněl jako 12-tý tým Pick-up, protože skoro všichni napsaní waiting listu odřekli.

Už ale dost organizačních keců a vzhůru na turnaj. Hrálo se jako obvykle systémem 2 skupiny po 6 týmech, skupiny byly myslím rovnocenné. První zápas nás svedl do souboje se Žlutou Zimnicí, které jsme ale utekli hned na začátku a zápas v poklidu dovedli do vítězného konce. Bohužel hned v dalším (pro některé hráče velice smolném) zápase jsme podlehli Hallodigaz-e?, takže bylo skoro jasné, že se mezi první čtyříkou asi nedostaneme. Po dalších, víceméně výhrách proti Pick-upu a Spinům jsme hráli proti Mir San Zamperl, asi největšímu favoritovi turnaje. Začátek vyšel lépe Miru, ale za stavu 3:1 se probouzíme

a srovnáváme na 3:3. Dál se hraje naprostě vyrovnaně, za stavu 7:7 dává Mir bod a zároveň končí čas, takže musíme srovnat. Bohužel si vybírá slabší chvilku a místo příhrávky na Tomáška hážu mrchu přímo do ruky protihráče. Mir pak trpělivě dává bod a nám zbývá jen příjemný pocit ze

super zápasu. V odpolední skupině jasně vítězí TM a BigEz, vzájemný zápas končí prohrou Monkeys o bod. Bohužel jeden z týmu SkyHawks nemá vízum do ČR, a tak to Švýcaři zaballili na hranicích a už nedorazili. Místo nich nastupuje improvizovaná sestava PD se Šakym v čele, která v neděli dokonce poráží Slováky v utkání o předposlední místo. Na páry jsem byl asi jenom hodku, takže o ní nebudu psát. Snad jen to, že se snad poprvé neodehrávala v Riegráčích. Kdo má zájem dozvědět se něco bližšího, ať se obrátí na Dejnu a Vašku J. V neděli vyhráváme oba zápasy, takže obsazujeme páté místo. TM zkouší Zamperl, ale od začátku je jasné kdo je na hřisti lepší a zápas končí jasně výhrou Miru. Monkeys potom poráží Maďary, získávají bronz, ale už je tu finále. V něm vítězí Mir nad BigEz. Němci jsou jasně lepší a nedají Bigům moc šancí, i když začátek je celkem vyrovnaný. Určitě rozhoduje i to, že Zamperlů je dvakrát více než BigEzů. No a je tu konec, vyhlášení a předání cen. Z mého pohledu se letošní BeerCup fakt vydařil, doufám že i vy ostatní jste si to užili tak jako já.

Frankie Dlouhán /pd/

Halová mistrovství republiky

Na konci března a začátkem dubna proběhla halová mistrovství republiky. První se uskutečnilo Mixové mistrovství za organizace Čald v Ústí nad Labem. Účast byla docela hojná, kvalita hry už tolík ne, ale i tak to byl podle mě příjemný turnaj. Druhé mistrovství - Open, uspořádali Terrible Monkeys a proběhlo v Chomutově. Bohužel účast byla poloviční, možná už všichni té haly měli pokrk. Kdo ví, každopádně obě mistrovství ovládli Prague Devils a myslím, že zaslouženě. Taky vám přijde, že teamům lidé spíš ubývají než by to mu mělo být naopak? Do Třebechovic na venkovní Open mistrovství se přihlásilo jenom 7 teamů a je nás celkem 12. Moc tomu nerozumím, ale to je asi jedno. Jak tak píšu o hale, tak mě přepadá smutek a nepříjemný pocit. Musím alespoň na chvíličku jít ven, trošku se nadýchat čerstvého vzduchu a ujistit se, že do haly ještě nemusíme. Ještě výsledky:

Mixed

1. Prague Devils
2. Prague 7
3. Žlutá zimnice
4. Prague 7 /2/
5. Terrible Monkeys
6. Atruc
7. 3SB
8. Terrible Monkeys /2/
9. F.U.J.
10. Rollníci
11. Prague Devils /2/
12. Rektální vyšetření

Spirit: Terrible Monkeys /2/

Open

1. Prague Devils
2. Terrible Monkeys
3. Žlutá zimnice
4. Prague 7
5. Atruc
6. Rollníci
7. Pick-up

Spirit: Terrible Monkeys

Silvie Schreiberová

Prague 7

Silvie Schreiberová (26) před třemi lety ukončila studium na Přírodovědecké fakultě UK a nastoupila do farmaceutické firmy, kde pracuje jako medicínský reprezentant. Kvůli práci denně někam cestuje, ale je spokojená, protože život v kanceláři si vůbec neumí představit. Než poznala frisbee, koketovala s volejballem, basketbalem a atletikou. Teď střídá disk se squashovou raketou a golfovou holí (v létě se pravděpodobně stane držitelkou zelené karty, s kterou se jí otevřou brány na všechna golfová hřiště). V zimě u Silvie vyhrává snowboard. Čas bez sportu a práce využívá k lenošení a spřádání cestovatelských plánů.

Jak jsi se k ultimate frisbee dostala a kdy to bylo?

Na frisbee jsem poprvé přišla na podzim roku 94 kdy Pd pořádali nábor nových hráčů. Na první trénink mě dotáhla spolužačka, kterou oslovil plakát na školní nástěnce. Já jsem v té době zkoušela hrát volejbal v dívčím družstvu, ale bez velkých úspěchů. Tak jsem nový sport jen uvítala. Z prvního tréninku jsem si odnesla dojem, že se nemusí moc běhat a že tenhle sport chci dělat. Z omylu o běhání mě vydely hned další tréninky, ale přesvědčení, že frisbee je pro mě ten pravý sport, mi zůstalo.

Pamatuješ si na svůj první turnaj?

Na svůj první turnaj si samozřejmě pamatuji, byl to halový turnaj v Chomutově. Hráli jsme tenkrát jako čistě holčičí tým. Ve hře jsem se ještě moc neorientovala, tak jsem tam bloudila po hřišti, snažila se být něco platná a zároveň moc nezaclánět. Zvláštní je, že z toho "bloudění" mě po turnaji minimálně do středy šíleně bolely nohy a v pondělí jsem byla tak vyřízená, že jsem zaspala. To se ostatně pravidelně opakovalo po dalších turnajích.

Zřetelně si pamatuji na cestu z turnaje zpátky do Prahy. Tenkrát jsme

na turnaje ještě jezdili vlakem a to obnášelo svoje kouzlo. Na dalším turnaji jsem byla až začátkem července v Budějovicích. Tam jsme hráli jako Pd B. Frisbee jsem ze začátku brala spíše jako společenskou záležitost. První rok byl vůbec krizový. Měla jsem problémy s koleny, nestačila jsem s dechem a do toho ještě maturita. Za to, že jsem se po maturitě k frisbee vrátila, vděčím především Petrovi. On také pomohl vyřešit ten problém s dýcháním. Pod jeho vlivem jsem přestala kouřit.

Jsi přihlášená na MS do Finska. Byla jsi od začátku pro coed nebo jsi preferovala ženský repre tým?

Spíše preferuju coed tým. Právě po zkušenostech z volejbalu vím, jak takový pouze ženský tým může vypadat. Podmínkou pro ženský reprezentaci tým by pro mě byl trenér s velkou autoritou, který by udízel v týmu pořádek.

Také pro diváky může být zápas coed týmů nejpřitažlivější. Chlapské zápasy jsou někdy příliš tvrdé, při čistě ženských se trochu nudí. Ženy obvykle hrají velmi spořádaně a takticky, ale hra postrádá tu pravou akci. V coedu je potřeba toto vše sladit a pokud se to podaří, tak je na co se dívat.

Loni jsi nechyběla v reprezentaci na evropském šampionátu. Jak se na českou účast díváš s odstupem času? Třeba ve světle MS v Heilbronnu?

Třetí místo mě, asi jako každého, velmi potěšilo a povzbudilo do dalších podobných akcí. Hráli jsme dobré proto, že jsme poprvé hráli jako tým. Pokud mohu srovnávat s MS v Německu, zde hru tvořilo několik hráčů, ostatní paberkovali. Nesoudržnost týmu byla vidět i mimo hru. Tvořily se skupinky, které navzájem jen minimálně komunikovaly.

Ve Francii byli do hry zapojeni všichni hráči, každý měl na hřišti svou důležitou úlohu. Snaha byla vzájemně si nenadávat, ale spíše se podpořit a pozitivně motivovat. Dobrá byla i příprava před samotným ME - tréninky, soustředění a hlavně společné turnaje. Právě na turnajích jsme se sehrávali a poznávali návyky ostatních. A podařilo se i potlačit mezitymovou rivalitu.

S odstupem času také oceňuji Brinovy trenérské dovednosti. Dokázal na nás přenést něco z toho pověstného amerického sebevědomí. Přestože jsem se asi v polovině šampionátu zranila a další zápasy sledovala už jen "z lavice", mám pocit, že jsem byla stále součástí týmu.

Co si myslíš o antidopingovém pravidlu a podobných opatřeních na soutěžích v ultimate frisbee?

Tato pravidla kazí takovou tu pochodku při frisbee. Antidopingové pravidlo mi přijde přehnané a zbytečně přísné. Pokud ale chceme regulérní soutěže a pěkný sport, musíme si na tato nová pravidla zvyknout.

Co si ty osobně slibuješ od letošního mistrovství?

Tak především pěkný výlet do Finska (cha, cha). Tak teď seriózně. Doufám, že se nám podaří postavit a sladit dobrý tým, který předvede ještě lepší výkon než ve Francii. Je třeba počítat s tím, že je to MS a budou zde lepsi týmy. Po zkušenostech z loňska nás také nepodcení. Máme teď těžší pozici, obhájit. Loni jsme mohli maximálně překvapit.

Jako osobní cíl si beru naučit se skákat rybičky a hlavně se nezranit v půlce mistrovství.

Letos je v rámci mnoha turnajů otevřena i ženská divize. Chystají se ženy P7 vyrazit na některý z těchto turnajů?

Zatím nás v P7 není tolik žen, abysme samy mohly samy vyrazit na venkovní turnaj. Do haly už by nás bylo dost. Na letní sezónu ale spíš počítáme s coed turnaji.

P7 patří mezi týmy, které jezdí na zahraniční turnaje, ale CELu se zatím vydává. Proč? Možná to souvisí s orientací hráčů P7 na německé týmy. Jak pokračuje "zlepšování česko-německých vztahů"?

Je pravda, že P7 se ještě nezúčastnila CELu. Není to tím, že bysme se těmto turnajům vydávali. Pro P7 jsou prostě atraktivnější mixed turnaje. Česko-německé vztahy jsou O.K., ale ani česko-rakouské vztahy nejsou k zahození.

Jaká nálada panuje v týmu P7 na začátku sezóny?

Máme několik nováčků, kteří se poprvé představili na turnaji v Šachově. Jsou dost šikovní, a tak už můžeme trénovat pokročilejší taktiky. Po celkem úspěšné zimní sezóně nastupujeme do letních zápasů se zvýšeným sebevědomím.

Kdo vás trénuje? Prosazuje Honza nějaké taktiky, které okoukal ve Spojených státech?

Trenérské čezlo po Lence převzal Honza. Snaží se nás učit nové taktiky. V hale jsme hodně používali horizontal flat stack. Na klasické německo (útok ve 3 hendlerech na úrovni) se nám podařilo vymyslet poměrně úspěšnou obranu. V Chrasti jsme převážně hráli klasickou lajnu s určenými posty. Máme dva lahůdkový signály. Z pochopitelných důvodů je ale milým čtenářům neprogradíme.

Jaký je tvůj oblíbený turnaj v Čechách a v zahraničí a z jakých důvodů?

Tak samozřejmě ze všech turnajů, českých i mezinárodních, je nejoblíbenější Whose Baby. Je to vždycky pěkná dřina, ale stojí to za to. Letos budeme mít jiné hřiště a určitě s lepší trávou než u rugbistů. Jinak standard - sluníčko, grilování, spousta masa a páry ve stylu divokého západu.

P7 si nikdy nenechá ujít Mikulášský turnaj v Bajrojtu. Loni se mi taky

moc líbil turnaj v Darmstadtu; mají tam nádherný sportovní areál s bazénem uprostřed.

Vždy na jaře se už těším na turnaj do Chrasti - pěkné hřiště, klobásky, hudba, divadlo, páry. Co dodat, prostě pohoda.

Diskovému sportu se věnuješ už dost dlouho. Jaký máš názor na jeho vývoj v českém prostředí?

Každý by si asi představoval větší a rychlejší rozvoj frisbee. Je mi třeba záhadou, že takový florball se strašně rychle rozšířil a dnes má několikatisícovou základnu. Asi je to tím, že s hokejkou dokáže každý hned něco vykouzlit, kdežto na frisbee se musí nejdřív naučit házet. A to trvá poměrně dlouho a ne všichni mají takovou výdrž. Ocenjuji veškeré snahy, které se pro rozvoj frisbee u nás dělají; zatím však nebyl nalezen optimální způsob, jak se dostat do širšího povědomí.

Jakou roli bude hrát Spirit of the Game v ultimate za takových 10 let? Tak doufám, že Spirit v ultimate nebude zapomenut! Bez Spiritu by to byla úplně jiná hra. Spirit pro mě znamená celkový dojem ze hry, to jak se spoluhráč chová na hřišti. Spiš dokážu definovat, co pro mě Spirit není. Například když někomu zahlásim přestupek a on se začne hádat, že přeci on nic neudělal. Spiš by se měl zamyslet, zda opravdu nedělá něco špatně a snažit se tu chybu odstranit. Přístup typu "Ano, já vím, že tu chybu dělám, tak mi to hlaš" nepovažuji za Spirit.

Máš muže, s nímž sdílíš mimo jiné i vášeň pro frisbee. Jak to u vás doma vypadá? Diskutujete o sportu často?

O frisbee mluvíme hlavně po schůzích ČALDu, kam Petr dochází, po turnajích a trénincích.

Doma se moc nehádáme, ale těším se, až se jednou do sebe pořádně pustíme až budou porcelánové talíře létat.

A co byt? Zdobí jeho stěny talíře z plastu?

Zásoba talířů odpočívá ve skříni. Podle předsíně se jistě pozná, že tento byt obývají frisbijáci, a to podle věcně se sušících kopaček. Petr je pověstný svou zálibou v grilování. Kdo u vás doma vaří?

Petr je i doma specialista na maso. Nevaří ale tak často, jak by se mohlo zdát nebo jak bych si přála. Já se snažím vařit i bezmasá a hlavně zdravá jídla. Určitě trávím v kuchyni několikanásobně více času.

Do budoucna to s tebou vypadá jak? Už plánujete rodinu? A chtěla by ses pak (po miminku) vrátit k frisbee?

Rodinu do budoucna určitě plánujeme. Rozhodně i potom plánuji frisbee kariéru. Vzorem jsou pro mě holky v Německu, které berou děti na turnaje a navzájem se vystřídají v hlídání, tak aby mohly normálně hrát. Dobrým příkladem je pro mě i Gábina, která jezdila na turnaje i s bříškem, a věřím, že až bude synek o něco větší, budou jako rodina zase jezdit dál.

Ještě mě napadá... Na co momentálně "hraje" tým P7? Na tequili nebo gin???

Momentálně se dělíme na dva částečně se prolínající tábory. Jeden preferuje gin, druhý se z dřívějších hopsinek přeorientovává na jablíčko. Oblíbenou tradicí zůstává šampaňské do sprchy.

Katy

Název: Paganello 2004

Pořadatel: Libera Societa' Del Frisbee a Cota & Tequila Production
Ročník: 14.

Datum konání: 8. - 12. 2004

Místo konání: Rimini, Itálie

Počet týmů: 114 týmu ze všech možných koutů světa

Počet hrnšť a jejich kvalita: 14 hrnšť rozprostřených na 2-3 kilometrech pláže.

Pravidla: 35min první kolo, 40min čtvrtfinále a semifinále, 45min finále kromě zápasu o první místo, který se hrál do 13 bodů. Cup - dohrávaly se vždy dva body

Snídaně a občerstvení přes den:

No my všichni, kteří jsme tam jeli z České Republiky, jsme si objednali ten nejlevnější hotel, takže v cene nebylo vlastné vůbec nic - žádná snídaně, svačina, oběd, svačina ani večeře. Výjimkou byla pasta, víno a grundle na welcome party, kterých bylo hojně a i přes velké množství hladových krků nečekaný dostatek, takže některé z nás měli velmi brzy přebrandlováno. Spousta lidí totiž zjistila, že víno není pro grundle přirozené prostředí, a tak se občas do zvuků noční párty ozývalo grundlování, při kterém docházelo k záračné přeměně grundlí na pizzu s ančovičkama.

Ve čtvrtek se taky konala jedna speciální večeře za 40 euráčů, kterou si mohli hladovi zájemci zaplatit. Jestli to byla akce, které se účastnil italský premiér nevím, jestli tam bylo víc lidí než Míka taky nevím, ale cena musela nutně vypovídat o stolech hustě obložených mořskými specialitami ála chobotničky na tisíc a jeden způsobu. Když jsem se pak ptal Míka, jestli to opravdu za ty peníze stálo, tak se jen záhadně culil. No myslím, že jsem pak někde zaslechl něco o nějakých břišních tanecnicích nebo co :-). Jinak jsme všichni byli důkladně vybaveni vlastníma zásobama z domova, případně doplněnýma z místního supermercattu Standa.

Party a jiný akce:

Welcome party se konala ve čtvrtek večer na pláži a jak jsem již zmínil, na programu byly tradiční grundle a pasta. A spousta dobrého a silného vína...

Páteční páry vám asi nepřiblížím, protože jsem ji nějak zaspal. Konala se na pláži a přej se tam tancovalo a kecalo a chlastalo...

Sobotní páry započala černou sérií na vrub pořadatelů. Klub, který byl vzdálen několik kilometrů od místa ubytování, zásobovaly autobusy frisbíjáky hladovými po pořádném partyování. Bohužel zastávky autobusů nebyly řádně vyznačeny, takže skoro nikdo nevěděl, odkud se vlastně odjíždí, a když jsme to pak pracně našli, tak si pro nás přijel autobus tak natískané lidma, že už nám ani nestavěl. Ouzej, řekli jsme si a čekali jsme na další. Další se ani po 3/4 hodinovém čekání nezjevil, tak jsme vzali útokem jeden místní autobus, který blízko nás neprozítelně zastavil a tvářil se, jako že ví, kam jede. Jeho hmotnost se v mžiku zvedla o 370kg.

Projížděli jsme si tak hezkou vyhlídkovou jízdou napříč Rimini a úzkostlivě sledovali podle mapy cestu a cíl. Nakonec kdosi zavelel "vystupovat" a autobus byl v mžiku o 370kg lehčí. Dorazili jsme celkem s přehledem, a páry byla dobrá. Obrovský prostor, free drink a spousta lidí. Až na tu dopravu... Nazpátek jsme naštěstí bus sehnali.

Nedělní páry tomu všemu dala pěknou korunu. Tentokrát jsme nenechali nic náhodě a natlačili jsme se na autobusovou zastávku, kterou už bohužel před námi zaphiloval celý město. Občas z davu vyskočila známá hlava a něco stihla krátce říct, než byla znova pohlcena. Autobus dorazil za hodinu a něco a řidič ani nestavěl, neměl by nás kam dát a že prej se pro nás vrátí. Z úložného prostoru mu koukala nějaká noha. Tak jsme trpělivě čekali na další. A opravdu, za avizovaných 20 minut autobus sice nedorazil, zato o 50 minut později přijel a vypadalo to, že zapomněl všechny ty lidi vyložit a jen s nima krouží po městě. Takže zase nic. Asi měli jenom jeden bus.

Po několika hodinách jsme to vzdali a šli si znechucení udělat vlastní páry do hotelu. A ta byla celkem dobrá.

Jinak po celou dobu turnaje běžel na pláži pestrý kulturní program, který jsem neměl příliš času sledovat, ale mám takový pocit, že se oproti loňsku příliš (jestli vůbec) nezměnil.

Pivní závod: nebyl

Hra:

Sestava "FUJ": Nathan, Oliver, David, Ian, Mike, Petr, Míra (3SB), Libčák (TM), Jirka a Kačerr (Ž), Johannes (BigEZ)

Pátek

Multinárodní tým FUJ skočil do prvního utkání Paganello 2004 po nohách i hlavě současně a jediné, co mu chybělo, byla trpělivost. To je bohužel už tradiční vizitka tohoto týmu. Díky ofenzivnímu systému "5-men U", který jsme téměř pořád hráli, FUJové eliminovali případnou nesehranost mezi hráči (což se teda v tohle případě týkalo asi jen Johannese, protože ostatní neFUJáci už jsou do týmu docela zapracovaní).

První zápas proti Salutami dopadl celkem dramatickým výsledkem se šťastným koncem pro nás.

Druhý zápas jsme si moc přáli vyhrát a drželi jsme si němcema krok, pak nám to ale pákrát zbytečně spadlo a prohra byla tu. Proti Fledrenneru jsme tak nějak nastoupili s tím, že je můžeme akorát tak potrápit, což se nám dařilo asi tak první tři vteřiny, kdy měli Feldrenneři největší trápení s tím, kam ten disk po našem výhozu mohl zapadnout. Pak už to bylo čistě v jejich režii. byli rychlejší, líp házeli a byli hezčí :)

Sobota

Barbastreji jsme si dali k snídani, nebyl to nijak výraznej tým. Výsledek 15:4 hovoří za vše.

Zápas proti Mentálům už měl jiný náboj. Pozoruhodný opar táhnoucí se za některými slovenskými bratry věstil náročnou předchozí noc. Náš primární úkol byl eliminovat Chorchého a jeho hucky a tak nějak se to povedlo. Užívali jsme si zaslouženého vítězství.

Zápas Zacapa:FUJ si moc nepamatuju, sorry. Zato proti OW! to bylo něco. Museli jsme si zvyknout na pověstné anglické hulákání z lajny, kdy není slyšet vlastního slova a tvrdou nekompromisní hru. Zápas byl pěkně vyhecovanej a hodně vyváženej. Foukal celkem vítr, tak se hrála často zóna a při tom se blýskalo pěknými herními momentky se spoustou útočných a obranných rybiček, těžkých hodů a hlášek. Nakonec jsme to nějak psychicky neustáli a díky dvěma zbytečným turnoverům jsme si prohráli zápas.

Neděle

Zápas proti FC byl dalším z těch hodně náročných a oku lahodících. FC měli nějakýho děsně zkušeného dědoucha jako

Rimini / 8-12 duben 2004

Mixed Division

1. Horned Melons (USA)
 2. Poughkeepsie (UK)
 3. Luck Finn (USA)
 4. KU2P (New Zealand)
 5. Like my Love Pump (USA)
- ...

Spirit of the Game:

- Les Tondeuses Volantes

Women's Division

1. Bliss (UK)
 2. Maitatutat (Finland)
 3. Absolut Oppen (Sweden)
 4. CUSB (Italy)
 5. Mavis (UK)
- ...

14. Hot Beaches (Czech Republic)

Spirit of the Game: Bayou Babes

Open Division

1. No Tsu Oh (USA)
 2. Schizophrenic (International)
 3. Catch 22 (UK)
 4. Stinks (Sweden)
 5. UTI (UK)
- ...

27. FUJ (Czech Republic)

Spirit of the Game: Feldrenner

Zpravuj FUJ

Round 1 - Pool F	Salutem / FUJ	9 - 0
Round 1 - Pool F	ZUF / FUJ	0 - 7
Round 1 - Pool F	Feldrenner / FUJ	4 - 6
Round 2 - Pool R	FUJ / Salutem	0 - 9
Round 2 - Pool R	Barbastrej / FUJ	4 - 15
Round 2 - Pool R	Mental D. / FUJ	8 - 11
Round 2 - Pool R	Zacapa / FUJ	6 - 11
Round 2 - Pool R	DWI / FUJ	12 - 0
Quarters 25 to 32	F.Circus / FUJ	11 - 13
Semifinals 25 to 28	FUJ / Hardfisch	7 - 14
Final 27 - 28	FUJ / CUSB	6 - 2

handlera, kterej rozdával disky kam jsme se podívali a tho jsme potřebovali uhlídat. Bohužel to nikdo z nás moc nezvládl. Circusáci uměli hezky házet a celkem snadno nás brejkovali, což jsme jim sice vraceli, ale bylo to pořád vyrovnaný. Potřebovali jsme to strhnout na naši stranu. A to se stalo díky naší obraně. Každý hráč z našeho týmu nechal obětovat na hřiště svoje plíce (ti nejobětavější i zuby), běhali jsme jak pejsci za svými páničky, ale neslo to svoje ovoce. Vynutili jsme si pár důležitějších turnoverů a když pak při Kačerově výhozu jejich největší špilmachr pustil disk, byl jejich osud zpečetěn. 13:11 pro nás.

Na zápas proti Hardfisch se netěšil právě jen ten hráč, který tak nějak podvědomě tušil, že bude bránit tu jejich motorovou myš. Pan Motorová Myš je asi tak 165 cm vysoký blondák, co mu pořád hoří koudel za pr... sedací soupravou a dost dobře si ho dokážu představit až z něho bude důchodce. Dokonale mezi ně zapadne s tím rozdílem, že to bude vždy právě on, kdo bude první u dveří do tramvaje, první u dveří do metra a první na jakémkoliv volném sedadle v MHD, na které si chce kdokoli právě sednout.

Němci na nás celou dobu hráli "U"čko, s tím, že právě spoléhali na pana Motorovou Myš, že se vždycky uvolní. A fakt to nebyla špatná taktika, jelikož mu nikdo z nás nestačil. Pamatuju si dost živě, jak přesprintoval půlku pískového hřiště a Petra Joska, kterej měl před ním šest sedm metrů náskok, a to že Petr není žádnej louda :-> a sebral mu disk a byl z toho bod. Pamatuju si moc dobrě, jak Jirka nastoupil na lajnu a prohlásil "hele tak já ho teda vygumuju" a za dvacet vteřin už držel Němec v zóně disk a široce se usmíval.

Ne teda že by ostatní hráči byli špatní, to rozhodně ne, ale našim úkolem bylo především uhlídat tohohle Rychlonozku. Nakonec jsem ho hlídal vlastně jenom já, protože se za a) do toho nikomu nechtělo a za b) jsem ho hlídával chtěl, trošku jsem se na něj hecnul a pákrát s ním vydržel běhat sem a tam jak fretka a ono ho to naštětí pak přestalo bavit a už si chodil jenom pro příhávky proti disku. A já byl po zápase mrtvej.

Bohužel Hardfischové měli fakt dobrý hráče a všichni hráli moc pěkně a tak si prostě pro to vítězství lehce došli. A rozhodně si ho zasloužili.

Pondělí

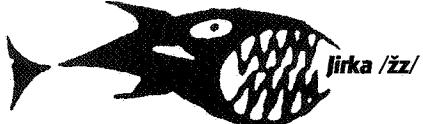
Náš poslední zápas proti CUSB byl už asi klasický pondělním zápasem v Rimini. Lilo jako z konve, foukal silnější vítr a byla děsná zima. Všichni jsme měli zmrzlý ruce a nohy a nikomu se do hry moc nechtělo. Teda jenom před zápasem, protože pak už chtěl hrát každej, jenom aby nemusel stát na střídacce a mrznout.

Zápas se nesl ve znamení "dej bod po větru a jestli ho dáš i proti větru, tak ti nebudu říkat jinak než 'bože'". Jeden bod se hrál dokonce dobrejch 15-20minut, myslím, že jsme útočili proti větru a vždycky to ztratili nějak před zónou a oni to pak zahodili a my znova útočili a po deseti patnácti minutách byly obě pětky už pěkně vyflusaný a nikdo moc neběhal a byl to fakt děs a bída. Říkali jsme si, jak asi dopadne pravidlo dohrávání dvou bodů. Chtěli jsme totiž odjed už v to pondělí...

Nakonec se nám povedlo dát bod proti větru a hlavně díky výtečné hře Johannese a Olivera, kterým to fakt proti větru sedělo, jsme si odnesli těžce vydřený vtězství.

Jo měl bych ještě jeden postřeh... sorry teda za to děsný plejtvání českými lesy, ale zažil jsem v Rimini něco, co jsem ve frisbee ještě v životě neviděl. Přímo na central courtu, před zraky užaslých diváků, došlo k něčemu, co do frisbee vůbec nepatří. Stalo se to mezi švédskými Stinks a anglickými Catch22. No prostě ve hře vznikla sporná situace; údajně to byl zápas plný hlášek a faulů obou stran a ze strany Švédů prý byly úplně nesmyslné. Nakonec to vyústilo v situaci, kdy jeden z angličanů zahálil na poslední vítězny bod švédů "not in". Švéd rozhodně "in" byl. Došlo k děsný hádce, která se teda nakonec vyřesila tím, že byl disk přiznán útočníkovi a hrálo se dál. Šup jedna, šup druhá příhávka a bod. Vítězové začali jásat a ten chlápek, co se předtím tak rozčíloval, celej zrudnul, začal vykřikovat nějaký "fuck" a podobně a nebejt jeho hráčů, kteří ho klidnili, by se normálně vrhnul na toho útočníka a chtěl by se s nim prát. No z ochozů se ozývalo bučení, fakt neuveritelná scéna. Frisbee málem mohlo začít zrod nové disciplíny - boxbee.

Docela smutný okamžik na konec. Sorry.

název: Chrast 2004

místo konání: Chrast u Chrudimi

pořadatel: Terrible Monkeys

ročník: 11. (1. Pardubice, 2.-3. Skuteč, 4.-11. Chrast u Chrudimi)

datum konání: 1. - 2. 5. 2004

počet týmů: 16

startovné: 300Kč (200Kč hosté)

počet hřišť a jejich kvalita: dvě rovná hřiště s kvalitním povrchem, jedno hřiště s nekvalitním povrchem, značnou nerovností a jen 80 m dlouhé

pravidla: délka zápasu 45 minut nebo do 15ti bodů; 1 timeout; pauza mezi zápasy 5 minut; při vypršení času a vyrovnaném skóre se hrál poslední bod; pokud čas vypršel v okamžiku kdy se hrálo, dohrál se bod a v případě, že se skóre srovnalo hrál se poslední bod; znamená to, že stačilo vyhrát o bod ; turnaj byl open, takže nastoupit mohl libovolný počet mužů a žen; systém turnaje byl takový, že na začátku byly čtyři skupiny po čtyřech (A, B, C, D), kde hrál každý s každým; poté teamy na prvních dvou místech postoupily do skupiny E a F (podle toho z které byly skupiny) a teamy na třetích a čtvrtých místech utvořily skupinu G a H; do těchto skupin se započítávaly vzájemné zápasy těch teamů, které spolu hrály v základní skupině; teamy v těchto druhých skupinách sehrály dva zápasy (jeden si přinesly ze základní skupiny); po odehrání těchto druhých skupin byly na řadě křížové zápasy; například vítěz skupiny E se utkal s druhým ze skupiny F (to byly horní skupiny) ; což bylo první semifinále; nebo třetí ze skupiny E se

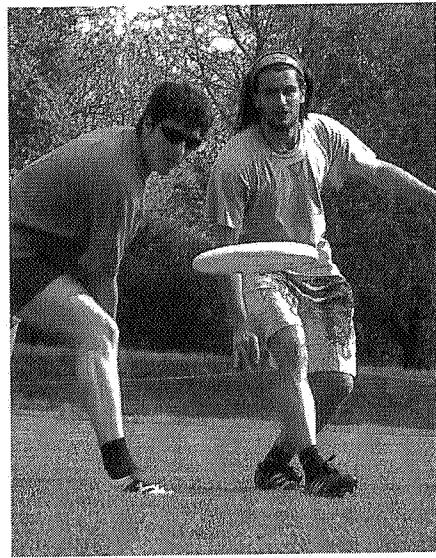
utkal se čtvrtým se skupiny F; po těchto křížových zápasech následovaly zápasy o umístění; jediné finále se hrálo 60 minut; prohraný team počítal v dalším zápasu skóre

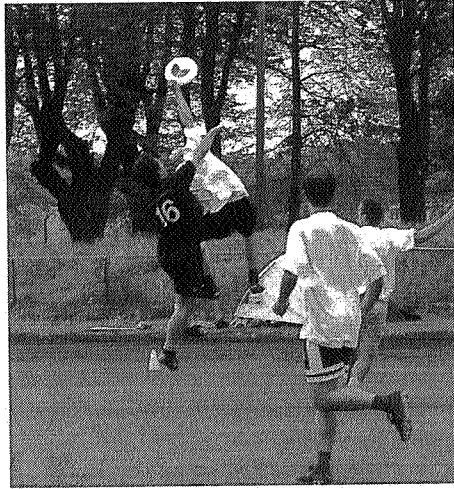
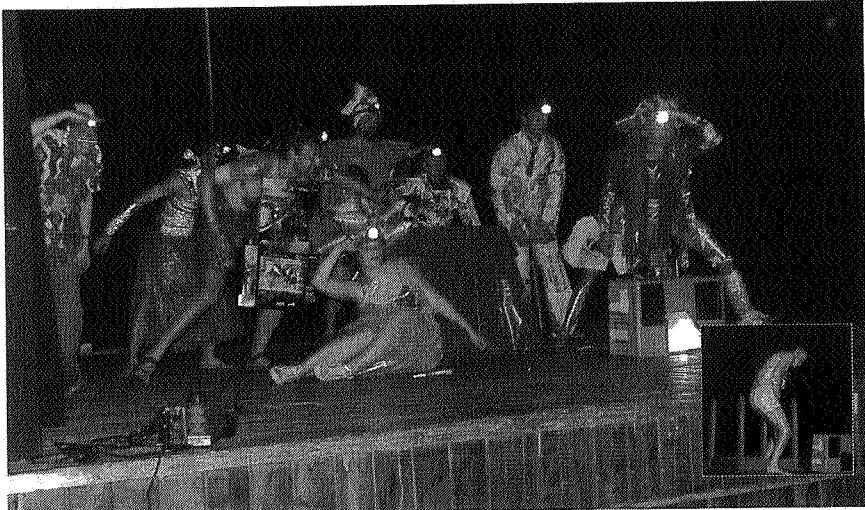
hra: Hra v Chrasti by nezávislého pozorovatele moc nenadchla a nechala by ho poměrně klidným. Pár důvodů by se našlo. Jedním by bylo to, že teamy ze špičky českého Ultimate, i když pořád ještě dost zakulacené, jakými jsou Devils a Fuj, rozložily své síly rovnocenně do dvou teamů, to znamená, že neutvořily silnější a slabší výběr. Je to celkem pochopitelné, protože Chrast byla první venkovní turnaj v Čechách a třeba tím chtěly dát najevo svým nováčkům, že s nimi počítají. Peloton 16ti teamů by se dal rozdělit do několika kategorií. První tvoří "regulérní" běčka některých teamů a teamy, které dá se říct stále ještě začínají (a to i pár let) - BOA 1 i 2, Frkotteam, Rektální vyšetření, Opičí pracky, Rollniči a bohužel i Atrofované ruce. Do druhé skupiny bych počítal teamy jako je Pražská sedma, 3SB, Žlutá Zimnice, které těžily z toho, že výše zmíněné teamy postavily dva rovnocenné teamy a proto s nimi mohly sehrát spíš více než méně vyrovnaná utkání a poměrně často i se šťastným koncem. Další kolonku by zabrały již několikrát zmíněné F.U.J. Stará škola i Nová škola a Prague Devils A i B - rozložením sil se snadno rozložily do poklidného středu, kde nic nevyčnívá ani nezaniká. Poslední kolonku si zabraly teamy Terrible Monkeys a Golden Ants. Silnější sestavy, které si i nakonec zahrály

ve finále. Těžko můžu tento zápas popisovat, protože jsem byl účastníkem, ale jedna poznámka se mi do hlavy zaznamenala. Jak se v hokeji o zámořských teamech říká, že hrají agresivně a do těla, tak z mého pohledu lze říct o slovenských teamech, Zlaté Mravce nevyjímejte, že hází pořád "dlouhý". Ve finále daly Mravce prvních pět bodů po dlouhé příhrávce přes půl hřiště do zóny. To je věc, kterou by se české teamy mohly od slovenských přiučit. V paměti mi utkvěl ještě jeden zápas a tím bylo sobotní soupeření mezi PD 1 a Frkotteamem. Tady se ukázalo, jak je nepříjemné hrát proti začínajícím teamům, které ještě pořádně nemají herní systém. Frkotteam, pracovně si jej nazveme "team bez forhandu", neustále nastřeovaly disky všemožným způsobem do ne příliš pekelně hlídanej zóny Devilů a tahle taktika jim nakonec přinesla vítězství. Když bych to měl celkově shrnout, tak hra na českých turnajích až na pár zápasů u umístění, včetně Chrasti, mi připadá vždy tak trochu průměrná. V každém teamu je pár individualit, které jsou vidět, ale jsou tam vidět už docela dlouho a nikdo k nim nepřibývá a tak kvalita stojí na místě a pořád čeká, že si ji všimne víc lidí. Aby to nevyznělo moc pesimisticky, je možná potřeba zdůraznit to, že to byl první venkovní turnaj a také, že se teamy zatím postupně probouzejí ze zimního spánku a navíc ten zpropadený vítr, že?

-c-

snídaně a občerstvení přes den: rohlík, margarín, sýr (2 druhy), salám (3 druhy), komflakes, bábovky a buchty od hráčů TM,

jablka, banány, rajčata, džem, nugeta, jogury a v neděli ještě česnečka; páteční párty: klobásy, špekáčky, chleba a sklenice s dobrotama od hráčů TM večeře: guláš, smažák

představení: ...hele, tohle jsem našel v deníku "Úsvit chrudimská": "Unikátní divadelní představení nadějných souboru Divadla TM (Tvorba & Muka) konané u příležitosti sportovního setkání v městečku Chrast u Chrudimi aktuálně reagovalo na výzvu doby. Ne náhodou zvolili tvůrce pro den, kdy celý svět slaví Svátek práce, téma dopadu odosobněné práce na lidskou podstatu člověka - dělníka, člověka - tvůrce. Divadelní představení, dalo by se snad říci divadelní esej, nabídlo divákům ve dvou jednáních dvě různé koncepce vztahu jedince k výrobním prostředkům. První jednání představilo sbor dělníků, marginalizovaných obětí buržoazní ideologie, ztvárněných při vykonávání jednoduchých mechanických úkonů, jejichž výsledným produktem je holé NIC. Průmyslovou buržoazii zámerně degenerovaný dělník nedokáže spatřit smysl v produktu své práce, publikum tedy dlouho marně čekalo na výsledek onoho namáhavého snažení. Dočkalo se až ke konci jednání, kdy orgiastické pitoreskní tance dělníků, mechaniků a řidičů konečně přivedly katarzi - otrocká práce zrodila stříbrného homunkula, umělého muže, který byl jistě ne náhodou zobrazen jako archetyp postavy z futuristických filmů - autoři tak dali najevo, že i v daleké budoucnosti najdou masy zastání nikoliv u virtuálních Neú či buržoazních Terminátorů, ale že jejich spásou je postmoderní Golem počatý

silou jejich svalů. Druhé jednání pak nabídlo určitou naději, směřovanou nikoliv k daleké budoucnosti, nýbrž k naší současnosti. Ubité, vysílené dělnictvo náhle pod vedením energických kádrů ožívá a ve svém volném čase se vzájemně učí různým dovednostem - dělník již není jen dělníkem, ale třeba řidičem, kuchařem, pracujícím inteligentem. Výsledkem je nová generace všeestranně rozvinutých osobností, které již v přítomnosti uskuteční sen všech generací - sen o rozvinutém, svobodném, demografickém dělníku. V den svátku nejkrásnějšího, Svátku práce, nadšený soubor mladých umělců z Divadla (TM) dokázal opět přesvědčit o tom, že zájmy pracujících mají zastání i u mladé generace. Doufejme jen, že příštího prvního máje předvedou své umění k potěše pracujících při společné letenské veselici po boku takových umělců, jako je Statis Prusalis či Jiřina Švorcová."

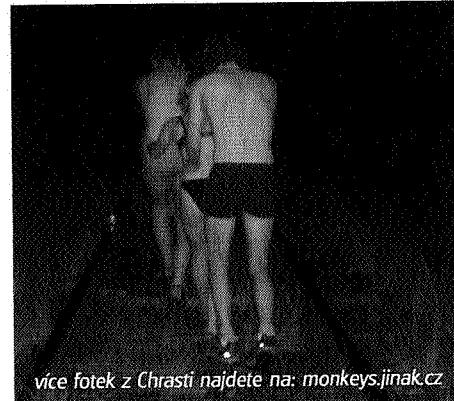
-kot-pivní závod: venku, po kolejích, okruh kolem sokolovny, pozdní začátek, podivuhodná onanie a zároveň zábava pro účastníky, **párty:** vzhledem k pozdnímu začátku byla podstatně skromnější než v předchozích letech

ceny: 1-3. místo: bublinky, opice, ovoce; spirit of the game: opice, ovoce; beer race: soudek piva; beer race individual trophy: ČALD disk; ostatní místa: ovoce .. (druhy

ovoce: jahody, kokosy, 2x jablka, hrušky, citrony, melouny, blumy, pomeranče, kiwi, banány, ananas)

závěr: dobré odvedená klasika, zpestřená větším počtem teamů a hříš

dej!

více fotek z Chrasti najdete na: monkeys.jinak.cz

chrast / 1-2 květen 2004

1. terrible monkeys (praha - břevnov)
2. golden ants (zlaté morence - sk)
3. prague devils 2 (praha - strahov)
4. f.u.j. nová škola (praha jih - amerika)
5. pražská sedma (praha - petrovice)
6. f.u.j. stará škola (praha jih - amerika)
7. žlutá zimnice (praha - letná)
8. 353 (české budějovice)
9. prague devils 1 (praha - strahov)
10. frkotteam (olomouc)
11. atrofovené ruce (plzeň)
12. rektální vyšetření (brno)
13. boa (chrast u chrudimi)
14. opičí pracky (praha - břevnov + plzeň)
15. rollncif (praha - suchdol)
16. boa 3 (chrast u chrudimi)

spirit of the game:

golden ants (zlaté morence - sk)

beer race: prague devils 2

(praha - strahov)

spirit of the beer race:

kristína - prague devils 2

Je to o dopingu?

Čeho se vlastně bojíme, když čteme, že i pro tento náš sport budou platit dopinová pravidla? Myslím, že ta diskuse není jen o dopingu, ale spíš o celé budoucnosti tohoto sportu, který si zakládá na tom, že stojí na jiných, pro někoho čistých základech, než všechny ostatní, komerčnízované sporty. Bojíme se o naši nezávislost, o to, že se z naší milované zábavy stane ten klasický sportovní kolotoč, kde výsledek bude tím hlavním, o co tu kráčí? Myslím, že se blíží ten okamžik, který každý asi tuší, kterému se na jednu stranu vzpírá a na druhou stranu ví, že nastane. Je to okamžik, kdy se dostane Ultimate na křížovatku, kde možná nebude cesty zpět. Všichni se tak trochu zlobíme, že o Frisbee pořád ví tak málo lidí, většina z nás by si přála, aby v našich teamech bylo více hráčů, aby jet na turnaj nebylo pořád tou infarktovou zábavou, kdy si nejste jisti až do úplného příjezdu na turnaj. Chtěli by jsme se rozvíjet, chtěli by jsme více konkurence, lepší kvalitu zápasů a to všechno pokud možno bez zásahů do pravidel a stylu tohoto cirkusu. Jenže to je podle mě utopie, respektive to, že Frisbee bude nadále tou nezávislou zábavou akorát s více lidmi. Jakýkoliv rozvoj potřebuje propagaci podpořenou v ideálním případě médií, zastřelenou nějakým sponzorem. O čem to všechno je. Ano, bohužel o penězích, kontaktech a všech těch věcech, které nemáme rádi. Ale máme na vybranou? Asi ano. Buď se uzavřeme, ale pak se nezvětší počet lidí, kvalita nebude stoupat, pár teamů zanikne, pár zase vznikne, zkrátka stejný kruh, který se tu točí už více než deset let. A nebo se zkusíme otevřít světu se vším všudy a přitom nezapomenout, že Spirit of the game je to, co nás odlišuje, na co jsme pyšní. Možná s takovou touhou vyrážely všechny začínající sporty, které se za čas staly masovou záležitostí a Spirit of the game nahradily Spirit of the money nebo prostě své Fair play strčili do vitríny a teď si jej připomínají vlajkou roztaženou na středovém kruhu. Stane se to i Ultimate? Myslím, že to můžete ovlivnit? Já myslím, že v určitém smyslu ano. Každý team by si asi přál mít nějakého sponzora, který vám zaplatí cestu na turnaj, nebo dresy nebo

vám zajistí pronájem hřiště, kde budete moci nerušeně poletovat. Akorát že sponzor většinou není hodný strýček, který vás pohladí po vlasech a řekne hrej si. Sponzor za to něco od vás chce. Někdy méně, někdy více. Každopádně je to hra na tenkém ledě. Kde bude ta nezávislost, s logem sponzora na prsou? Stojí za to jet na turnaj levněji a přitom si nechat diktovat určité věci? Myslím, že žádný sponzor nestojí za to, pokud to nebude partner. Partner, který bude ochotný diskusovat, který s vámi bude jednat ne jako nadřízený s podřízeným, ale jako rovný s rovným. Ne logo na prsou, ale třeba na rukávu, nebo na zádech. Chce vám sponzorováním také pomoc, nebo se chce jenom bezohledně zviditelnit? Chceme mít naše dresy pokryté různými názvy firem, tak jako hokejisté, kde svůj team poznáte jen podle barevné kombinace, kterou si drží a mnohdy ani to ne? Někomu je to možná jedno, já po pravdě řečeno nechci, aby ta roztodivná opička, kterou nosím, ustoupila a místo ní se tam objevila třeba ta namyšlená kočkovitá šelma jisté společnosti. Ať si skáče a dovádí, ale na rukávu, nebo na zádech, ale párem u nás doma je opice a tak bych chtěl, aby to zůstalo. Abych to shrnul a už vás moc nenudil, tak jsem pro cestu otevření se tomu podivnému světu, kde si nemůžete být ničím jisti, ale ne způsobem, dělejte si s námi co chcete, protože my jsme tu noví. Chcete-li s námi jednat, tak jako rovný s rovným a i když jsme mladší než vy, neznamená to, že vám budeme svými dresy čistit boty. A pokud jde o ten, nyní diskutovaný, doping, tak Vám nevím. Jestli to má být symbolické gesto světu, že jsme regulérní sportovci, tak je možná podle mě trošku předčasně a v současnosti zbytečné. Rozhodně z našeho pohledu, kdy nás tu poletuje po hřištích tak do dvouset lidí. Asi se přijetím světových antidopingových pravidel nic výrazného nezmění, ale přinejmenším je to signál, kam se chce Frisbee ubírat a je jenom na nás, jestli sebou vezmeme Spirita nebo mu vytěsáme sochu a budeme dál už jen vzpomínat.

-c-

Myslím, že přijetí antidopingových pravidel může nějakým způsobem ovlivnit cirkus zvaný Frisbee?
Své příspěvky posílejte na carluzo@email.cz

Cannabis a Alkohol

WFDF added these two points to their Anti-Doping FAQ lately:

Testing for Cannabis/Cannabinoids

There have been some questions regarding the testing for cannabis or cannabinoids. This substance will be screened at WUGC Turku, Finland.

WFDF does not condone the use of cannabinoids. Moreover, the use of cannabis is illegal in Finland as it is in most countries.

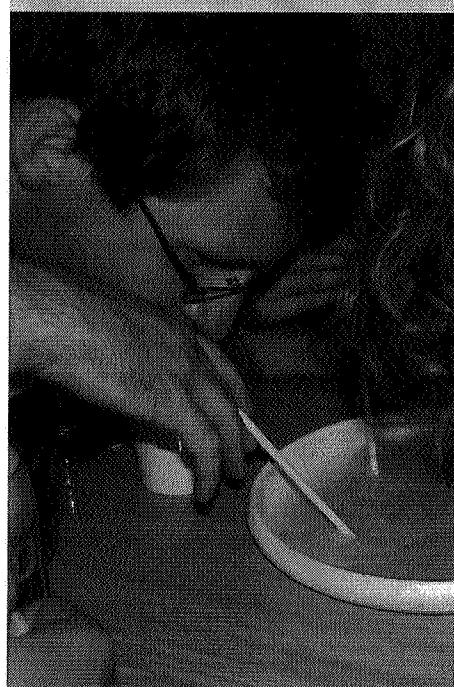
If an individual tests positive for cannabinoids, his or her results will be disqualified for that game as provided in WFDF's antidoping rules. A team on which more than one player tests positive for cannabinoids will receive a written reprimand.

Individuals who test positive for cannabinoids may be subject to further sanction as determined by that player's disc association in accordance with WFDF's antidoping rules.

If an individual is proven to have ingested cannabinoids at the tournament, he or she will be subject to further sanction by the WFDF as it relates to the WUGC.

Is alcohol a prohibited substance ?

No. Alcohol is a prohibited substance in some sports (e.g. aeronautics, billiards, motor sports etc), but not in flying disc sports.

Important Anti-doping announcement

Membership Feedback

Since the publication of the WFDF anti-doping rules, the WFDF has received a number of comments from various member federations. It is our obligation to listen to the member federations and take their opinions into consideration. We thank all member federations for their input. Most of these comments were extremely helpful to the Board.

Based on this feedback, it appears that while the WFDF membership voted to adopt the anti-doping policy at the last Congress, many member federations will have a difficult time implementing the WFDF anti-doping rules as it relates to them by the 2004 WUGC in Turku, Finland. While the Board is obligated to take a course of action consistent with the previous vote to approve the anti-doping policy, it must also balance this with the practical impact application of these rules will have. Taking the feedback of the membership into consideration, it is the Board's opinion that full implementation of these rules may not be practicable this year and may result in an unfair impact on some of the member federations planning to attend.

Test-Run Basis

In view of the foregoing, the Board will implement the WFDF anti-doping rules at Turku on a test run basis. This means that there will not be sanctions for positive test results, but there will be testing. Those individuals and/or their member federations who test positive for substances on the Prohibited List will be notified of the results. WFDF will publish the results of the testing so that the member federations will be able to review the data. The published results will not contain personal information or identify players. Those member federations who are able to process Therapeutic Use Exemption (âTUEâ) applications should still do so. If a member federation is unable to process TUE applications, the players from that federation may submit them to the WFDF TUE Panel. Details on the WFDF Panel will soon be posted. For this year, rejected TUE applications will not affect the eligibility of a player to compete at the WUGC, but those players will be notified that their applications were rejected.

Future Feedback

Pursuant to the policy adopted by the membership, it is WFDF's intent to fully implement these rules in upcoming international tournaments such as future WUCC and WUGC events. Accordingly, the WFDF Board feels that a test run at this tournament is important so that unresolved problems can be fixed. By following the anti-doping rules at Turku, the Board and the member federations will be able to work out any kinks in the system.

It is extremely important that WFDF receive feedback from its membership regarding the anti-doping policy both at the upcoming Congress and following the WUGC so that we may refine the rules and procedures for subsequent tournaments. This is the membership's opportunity to work with the Board on this topic and, to that end, the experience with these rules in 2004 should provide invaluable feedback.

Those who do not participate fully in the test run will not be able to comment on the impact as accurately as those that do. Thus, all members are requested to do their best to implement these rules as it relates to them.

The anti-doping rules will be a subject of discussion at the Congress that will be held prior to the WUGC in Turku. So, we hope and expect those with opinions on the subject to use this forum to further comment on and help develop the policy, rules and procedures. The WFDF has already established a committee to deal with the implementation of the anti-doping policy and we invite member federations to participate in this committee. We will add member federation representatives to the committee at the upcoming Congress.

Todd Demetriades
on behalf of the World Flying Disc Federation

Doping v Chrásti

WFDF nedávno odsouhlasila, že se sladí s nějakým jemu nadřazeným orgánem a přijala usnesení o dopingu. Když člověk slyší doping, tak to v něm asi vyvolává různé reakce. Krev na chvíličku ztuhne, váhá jestli je čistá, rychle zkонтroluje zda v nedávné době neměla nějakou silnou nebo zrychlující návštěvu. Napadla mě taková myšlenka, že třeba příští rok by přijela do Chrásti antidopingová kontrola. Nesmysl? Co by tam jako dělala? Já myslím, že by se rozhodně nenudila, jen si to představte. Svůj stan nebo stánek by postavil hned vedle stánku s klobásami. S kelímkem (od piva radší ne) bych odešel na jeden z útulných záchodku v areálu šatén a tam bych vytvořil okouzlující vzorek, s úsměvem na tváři a umáštený od vynikají klobásy jej odevzdal vážné kontrolní komis. Z jedné kapsy by mi mohla přitom vycuhovat krabička s paralem a z druhé cigarety. Co by z toho kouzelného vzorku mohla milá kontrola zjistit? No v neděli asi o dost vic než v sobotu. Při testu na různé anabolika, stimuláty, simulanty, steroidy a asteroidy by lakovský nebo papírek jiného názvu, zůstal blankytně čistý, ale při bližším ohledání vzorku, by se našla celá řada dobrat. A, ano dámy a pánové, také možná doping. Vzorek by rozhodně neměl círou barvu. Loni by kupříkladu byl žlutoučký jako pomerančový juice, protože chupito je v Chrásti levné, jiný rok by se zase zelenal jako jarní posekaný trávník. Po zkušenostech s nedělními rány na českých turnajích (ale nejen v Čechách) bych řekl, že v tu chvíli dost velký počet hráčů doping spíš naopak potřebuje. No ať chceme nebo ne Ultimate je sport a k tomu patří čistota těla (neplést si s pojmem hygiena). Třeba se tím i zvedne sportovní úroveň teamů, které s čistou myslí i tělem budou podávat najednou nadstandardní výkony. Jenom se pak bojím toho, že přídu o svůj svým způsobem hlavní doping. Tím je pro mě celý ten víkendový cirkus se vším všudy. Hra je důležitá, kolem ní se to točí i zastavuje, ale i to ostatní je důležitý a když to ostatní odříznete, tak se z nás stanou akorát tak hrozně důležitý a vážní lidé. A ten pohled bych nám radší nepřál.

-c-

KIWI Ultimate

Co se týče počtu hráčů a do jisté míry i kvality předváděné hry, je na tom novozélandské ultimate velmi podobně jako české. Tím však podobnost končí. Základní informací, je, že na celém Novém Zélandu žije třetina stálých obyvatel oproti České Republice. V podstatě je tam tedy ultimate mnohem rozšířenější a díky anglosaské kultuře téměř každý ví, co to frisbee je, i když třeba nezná přímo pravidla ultimate. Další faktor, který prostupuje téměř všemi společenskými aktivitami, je fakt, že Nový Zéland je ostrov (přesněji dva ostrovy) a co bychom chodili kolem horké kaše, je to ostrov v prdele světa. Pochopitelnou nevýhodou z toho plynoucí je obrovská vzdálenost kamkoliv do ciziny a tím pádem nedostupnost kvalitně obsazených turnajů. To se ovšem zdá jako nevýhoda jen do té doby, než navštívíme první trénink. Na tréninku aucklandského týmu se pravidelně schází okolo dvaceti hráčů, z nichž přibližně dvacet přichází proto, aby si pořádně zas-

bylo ale již napsáno mnoho článků, takže se nebudu opakovat. O ultimate na Novém Zélandu se píše na stránkách NZFDA (New Zealand flying disc association, www.nzfda.org.nz) toto:

"Závodně se ultimate na Novém Zélandu hraje od roku 1987. Poté, co jsme v letech 1989-1991 posílali národní týmy na Mistrovství Austrálie, jsme se poprvé objevili na mezinárodní scéně v roce 1992 na Mistrovství světa v Japonsku. Od té doby jsou naše mezinárodní aktivity (resp. jejich nedostatek) limitovány především počtem hráčů, kteří jsou schopni si zahraniční výlet zaplatit. Mezitím se ovšem ultimate na domácí scéně rozvíjelo jak co do počtu tak co do kvality. V současné době je stále větší konkurence mezi uchazeči o účast v týmech vyjíždějících do zahraničí, ve Vancouveru v roce 1997 a v Edinburgu v roce 1999 si již novozélandský tým sjednal mezinárodní respekt. Novozélandský národní tým se umístil na pátém místě na Mistrovství světa v německém Heilbronnu."

divném městě Auckland. Přes den jsem hrál na hlavní třídě na flétnu a k večeru jsem pak jezdil na tréninky, hrál discgolf nebo se účastnil aucklandské jarní ligy. Aucklandská jarní liga byl malý pick-upový turnaj 5 na 5. Na začátku se vylosovalo asi osm týmů a vždy v úterý odpoledne se pak hrál jeden zápas. Jelikož jsem měl to štěstí a ocitl jsem se v poměrně dobrém týmu, prošli jsme turnajem bez porážky a odnesli si op sedmi týdnech každý pěknou chladicí tašku na nápoje, která sice není úplně praktická, protože se do ní nevejde pořádná flaška, ale zase je na logo Jamí ligy.

Discgolf se těší poměrně slušné popularitě a jen málo hráčů se věnuje také ultimate. Pokud nebude pisatel tohoto článku úplně líny, možná přinese Past v některém z příštích čísel rozhovor s novozélandským discgolfovým guru Simonem. Ten se účastní zahraničních turnajů, organizuje novozélandskou soutěž a pyšní se titulem mistra světa v "minidiscgolfu", tedy golfu s malými disky, které se normálně používají pouze jako značkovací. Já jsem měl to štěstí, že jsem si s ním nejen několikrát zahrál, ale ta-

portovali a zahráli. Tam, kde my se při tréninkové hře šetříme, abychom si náhodou neublížili a neunavili se před nadcházející spoustou turnajů, oni hrají půl druhé hodiny naplno a člověk má pocit, že to ani jinak neumí. O tom, jak zahraniční týmy trénují s větším nasazením, chutí atd.

Jedním z důvodů, proč jsem se v listopadu minulého roku vydal na Nový Zéland, byla lákavá možnost přidružit se k některému z tamních týmů a prodloužit si tak letní venkovní sezónu o pár měsíců. Především kvůli týmu Blue Fish jsem tedy zůstával 7 týdnů v drahém, nehezkém a vůbec

ké jsem asi dva týmy pracoval v jeho firmě. Když jsem po dvou měsících opustil Auckland, věnoval jsem se nějakou dobu rozvoji novozélandského ovocnářského průmyslu a do velkoměsta jsem se vrátil až na první turnaj Mistrovství NZ. A zde je o něm krátký článek:

TOUR 1 - AUCKLAND

17. - 18.1.2004

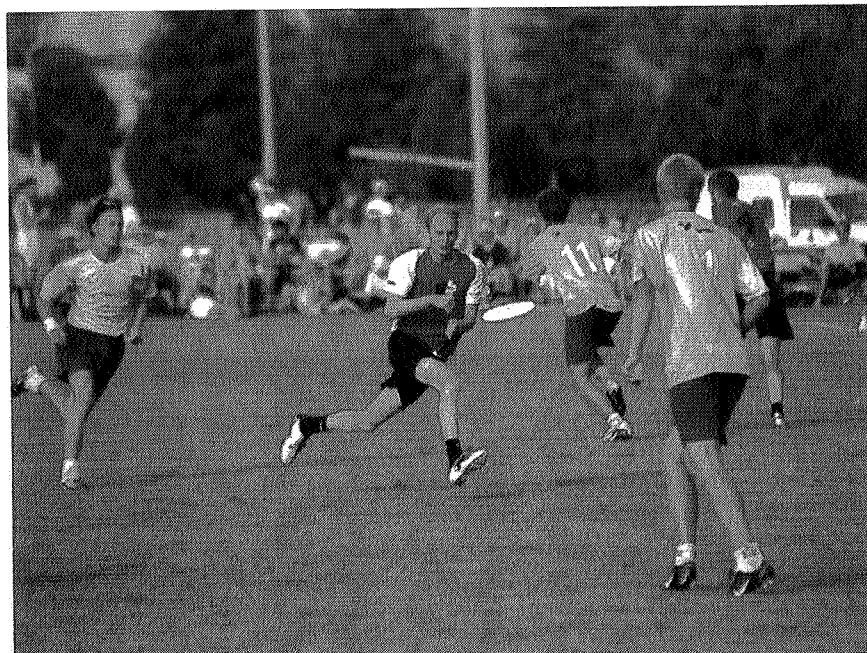
Turnaj se hrál nedaleko centra v jednom z četných veřejných parků, které se kromě rozlohy několika ragbyových hříš mohou pyšnit báječně rovným povrchem a kvalitním trávníkem. Hráli jsme tedy v domácím prostředí a věřili jsme si. Kromě toho tým Blue Fish letos obhajoval loňský titul.

Nevím přesně, kolik se turnaje zúčastnilo týmů, ale hrálo se celkem jen šest zápasů - v sobotu čtyři ve skupině, v neděli jeden křížem a jeden o umístění. První dva zápas byly vysloveně rozehřívací. Čekal nás druhý ze tří aucklandských týmů - univerzitní KAHU - a tým WUFLDD (Wellington Ultimate Frisbee Little Disc Deities), složený z hráčů z několika měst jižního ostrova. S oběma jsme si poradili bez větších potíží 13:6 respektive 12:4.

Stejně jako u nás, také v novozélandské lize bojují o přední pozice tři týmy, mezi které se v poslední době tlačí ještě čtvrtý. Jedním z oněch třech týmů je samozřejmě Blue Fish, mezi další patří tým CREDO z Christchurch, se kterým jsme hráli třetí sobotní zápas. Nástup do tohoto zápasu se nám věru nepodařil a první poločas jsme prohráli 4:8. Poprvé - a ne naposled - jsme na tomto turnaji museli dokazovat, že jsme tým druhých poločasů. Ostatně je poměrně snadné být týmem druhých poločasů, je-li vás na lajně dvacet oproti asi deseti na straně soupeře. Vlétli jsme tedy do druhého poločasu se všemi silami a obrat v zápase jsme dovršili právě včas, když jsme zvítězili 13:12.

V posledním sobotním zápase jsme měli štěstí, že na našeho soupeře - tým SPY z Wellingtonu - vyšly zrovna dva zápasы по sobě, přičemž ten první byl velmi výrovnaný a stál je mnoho sil. V průběhu zápasu se zvedl lehký vítr a SPY se snažili zlomit naše vedení zónovou obranou, ale nám se podařilo třikrát po sobě skórovat pomocí desítek bezchybných krátkých přihrávek, takže je chuť brzy přešla. Škoda, že se nám takový útok už nepodařilo zopakovat na následujícím větrném turnaji ve Wellingtonu. Bluefish : SPY 10:6.

Jedna zvláštní věc na novozélandských turnajích je - asi podobně jako v Americe či Kanadě (nebo i Anglii?) - absence pozápasového kolečka. Místo toho si hráči po

zápasu jen plácnu a pak si navzájem zakřičí cosi na způsob "Soupeři hip hip...hurá" akorát anglicky. Po čase se si týmy zapívají písničku - většinou nějaký profiáký hit, kde se akorát místo klíčového slova zapívá jméno soupeře, popřípadě se mu ještě v rámci zpěvu naznačí, že se s ním fakt dobrě hrálo. Moc se mi ten zvyk nezamílouval, ale bohužel nedisponuji takovým přesvědčovacím potenciálem jako kolegyně Jájes, takže jsem se je ke kolečku ani nepokusil přimět. Mimochodem kolečko tam znají, jen ho nepraktikují. Na dalším turnaji nastaly takové okolnosti, že na kolečko došlo, ale představa, že by si tam najednou měli něco vážně povídат, je natolik rozhodila, že se to celé odbylo nějakým poměrně nedůstojným blábolem.

Další zvláštní věc bylo, že se nekonala žádná party. Po posledním zápase se donesla hromada krabic s pizzou, kdo měl pivo, tak si ho k pizze rozdělával, pak šlo pář lidí do hospody, ale tím to haslo. Už dlouho se mi nestalo, že bych v neděli ráno viděl tolik čerstvých, střízlivých a koordinovaných lidí pohromadě. Fuj.

V neděli nás po ránu čekalo semifinále, asi nejtěžší zápas turnaje. Bylo to trošku překvapení, protože soupeřem byl onen čtvrtý tým, který se tlačí mezi top 3 - tým FRENZY z Wellingtonu. První poločas se nesl ve znamení podcenění soupeře a taky jsme to trochu kurvili. Pardon. Nicméně stav po poločase byl alarmující, opět 4:8. Do druhé

půle jsme nastoupili se vztyčenou hlavou, ztratili jsme disk a dostali jsme na 4:9. To už vůbec nevypadalo pěkně, ale zapnuli jsme síly, zredukovali sestavu atd. a po pěti bodech v řadě jsme dorovnali na pěkných 9:9. Opět začal foukat vítr a další čtyři body se hrály se zónovou obranou na obou stranách. Skórovalo se jen na jednu stranu a tak byl stav po vypršení času hezky vyrovnaný 11:11 a my jsme potřebovali ubránit. Náš špilmachr Shane předvedl krásný výhoz do zadní části zóny, jejich špilmachr čeká pod diskem, aby jej mohl chytit a rychle rozebrat, po očku kontroluje, jak se k němu - hladoví po obraně - blžíme a pak k všeobecnému překvapení předvede ukázkovou palačinku. Když nám došlo, co se stalo, seřadili jsme se ukázněně do zóny a předvedli klasický zónový signál - předposlední běží k přednímu kuželku do jedné strany a poslední do druhé, ostatní se nehýbou. Ze skromnosti nechci psát, kdo běžel do zavřené strany, ale když sem tam disk chytí, byli jsme rázem ve finále. Finálový zápas jsme hráli opět proti SPY. Ani tentokrát se však nezmohli na výrazný odpor a i když to byl zápas o něco napínavější než ten poslední, odehrával se celý v naší režii. Pěkně bez porážky jsme tedy vybojovali první místo na prvním ligovém turnaji a zatímco tým šel slavit, já jsem se vydal pokračovat v rozvoji novozélandského ovocnářského průmyslu.

Štěpán

Jeremy Snook

prezident Novozélandské asociace létajícího disku

Mohl by ses prosím představit našim čtenářům - kolik je Ti let, jak dlouho hraješ ultimate, jaká je twoje pozice v NZFDA (New Zealand Flying Disc Association)...?

Je mi 23 let a ultimate hraji čtyři roky. V současné době jsem prezidentem (a "Membership Secretary") NZFDA.

Jak jsi se setkal s tím kusem plastu, který po sobě stále házíme?

Začal jsem hrát "University of Canterbury Ultimate Club" v Christchurch, odkud pocházím. K ultimate mne přivedlo několik hráčů, které jsem již znal z dřívějška. Začínal jsem hrát v hale, ale brzy jsem se přeorientoval na venkovní hřiště a zpátky už jsem se neohlížel.

Co vnímáš jako svůj osobní největší úspěch v ultimate?

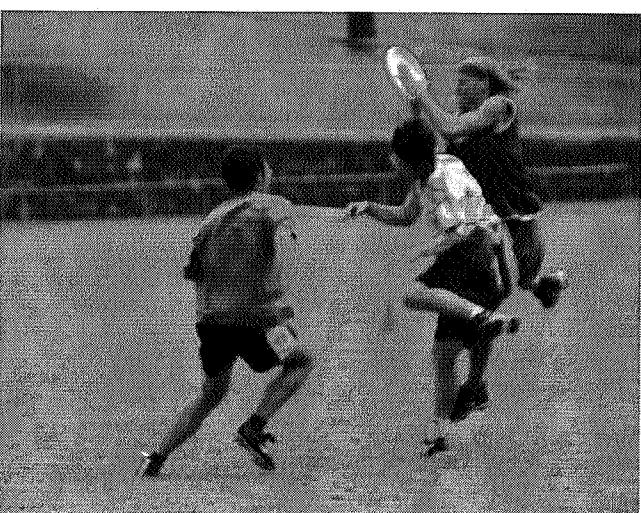
Nejvíce jsem hrádý na to, že jsem tento sport přinesl do města Rotorua, kde žiji posledních 18 měsíců. Začínali jsme od nuly a nyní je zde několik hráčů, kteří jezdí závodit na turnaje. Iž po šesti měsících hraní jsme v roce 2003 soutěžili na halovém mistrovství NZ a v naší kategorii jsme se umístili na šestém místě z šestnácti zúčastněných.

Jak je organizovaná novozélandská národní soutěž a kolik je v současné době registrovaných týmů?

Národní turnaje se skládají ze třech částí:

» série mistrovství NZ (3 coedové turnaje ve třech městech během třech měsíců), kde se sčítají umístění na jednotlivých turnajích a výsledek rozhodne o celkovém vítězi Mistrovství;
» New Zealand Open (premiérový podnik, nyní mužská a ženská kategorie) na konci letní sezóny;
» halové mistrovství NZ na závěr zimní sezóny

Venkovních coedových turnajů se v současné době účastní 6 - 10 týmů, většinou reprezentace měst/regionů, ale také některé kluby. Kromě národní úrovně se koná množství společenských turnajů jako pick-upové turnaje, plážové, halové a venkovní ultimate. Ve každém větším městě existují místní soutěže, přičemž větší množství hráčů se účastní halových akcí.

Jaké jsou hlavní aktivity NZFDA?

NZFDA plní ve skutečnosti pouze administrativní funkci v rámci diskových sportů na Novém Zélandu. Asociace je tvořena dvěma podvýbory - Výbor hráčů ultimate a Výbor rozvoje diskgolfu, každý z nich je odpovědný za každodenní běh svých sportů. Vzhledem k nedostatku dobrovolníků prodělála organizace poměrně tichý rok. Zaměřili jsme se letos především na vytvoření a přetvoření našich zásad. Mezi projekty, se kterými doufajeme můžeme počítat pro příští rok, patří:

- »» definování zásad sportu bez drog v souladu se Světovou antidopingovou asociací
- »» vytváření oboustranně výhodných partnerství s podnikatelskou sférou
- »» rozvoj diskových sportů na Novém Zélandu
- »» zavádění ultimate do škol

Co přesně děláte pro rozvoj sportu ve své zemi? Dostáváte nějakou podporu od vlády? Snažíte se získat nějaké sponzory?

V minulosti toho na Novém Zélandu bylo uděláno velmi málo - vládu nejsme uznáni, v současnosti nemáme žádné sponzory a veškerý rozvoj se prakticky děje na lokální úrovni, kde mohou být noví hráči získáváni do místních soutěží než případně učiní další kroky. Mnoho talentovaných mladých hráčů vzešlo z univerzit, v současné době posílá své týmy na turnaje i několik škol (zatím většinou ty školy, ve kterých zrovna vyučují někteří hráči)

Jaké jsou největší mezinárodní úspěchy novozélandského ultimate?

Nejvýznamnějšími úspěchy jsou:

- »» V roce 2003 vyhráli novozélandské týmy mužskou i ženskou divizi na mistrovství Austrálie
- »» 2 novozélandské týmy se zúčastnili klubového mistrovství světa 2002 na Havaji. V kategorii mixed skončili na sedmém a osmém místě - nejvýše z neamerických týmů.
- »» Na posledním mistrovství světa reprezentací v německém Heilbronn roku 2000 získal novozélandský mixový výběr páté místo.
- »» KUPA (Kiwi Ultimate Players Abroad), bývalý NZ výběr, vyhrál kategorii mixed v Paganellu (Rimini) 2000, letos skončil čtvrtý.

Jak se ti líbil letošní první turnaj novozélandského mistrovství - Tour 1 v Aucklandu?

Tour 1 jsem si velmi užil - hrál jsem za tým poskládaný z hráčů z poloviny z Rotoru a z poloviny z Hamiltonu (v obou městech začal rozvoj ultimate teprve nedávno, takže nemohla postavit celé týmy). Myslím, že jsme skončili beznadějně poslední ale stálo to za to! Perfektní počasí a skvělá přehlídka talentů v top týmech.

A co zbylé dva turnaje - ve Wellingtonu a v Dunedinu?

Celá série byla velmi úspěšná, byli jsme svědky mistry vysoce soutěživého ultimate. Myslím, že se jednalo o zatím nejvyrovnanější ročník. Tour 2 ve Wellingtonu bylo ve známení přívalových dešťů a kluzkého bláta, Tour 3 v Dunedinu bylo provázeno bouřlivým větrem a krupobitím. Tým CREDO z Christchurche byl korunován celkovým vítězem série, o druhé a třetí místo se dělí SPY a FRENZY (2 týmy převážně z Wellingtonu).

připravil Štěpán

Nové diskuzní fórum

Nedávno bylo spuštěno nové diskuzní fórum o Frisbee. Nese název Discforum a najdete jej na adrese:

www.discforum.com

Co tento nový frisbee portál nabízí? Novinky, diskusní "auditka", rozhovory, chat a spoustu jiných drobností. Za ten asi měsíc co funguje, už proběhly dva docela zajímavé rozhovory. Prvním byl s nestorem amerického frisbee, člena jednoho z nejúspěšnějších teamů posledních let - bostonských DOGů - Jimem Parinellou a druhým byl s pilířem nejlepšího kanadského teamu Furios George - Mikem Grantem. Možná to jsou jména, která nikomu nic neřeknou, ale na druhou stranu je to malá možnost, jak se něco o zámořském Frisbee dozvědět, protože po pravdě řečeno o něm nevíme vlastně nic. Škoda, že český server frisbee.cz je už skoro mrtvý, nebo alespoň v bezvědomí. Myslím, že to není úplně chyba Rudy, protože pokud nikdo nemá chuť o ničem debatovat, nic psát a posílat, tak stačí čistě informativní web. Máme alespoň takový? Nemáme. Stránky Čáldu, kromě přehledu termínu turnajů nenabízí takřka nic. Prý se chystá nová, asi lepší verze, tak se nechme překvapit. Každopádne nový importál discforum.com je celkem dobrý příklad a inspirace. Těžko říct jestli se rozšíří do všeobecného povědomí a stane se jedním ze základních frisbee serverů,

kde bude možné nalézt to podstatné ze světového dění Ultimate nebo bude jedním z mnoha, který má úzký okruh příznivců i dopisovatelů. Snad se najde i někdo z Evropy, kdo k tomu přispěje, protože první dojmy z této krátké doby existence mi přijdu trošku proamerické..

-c-

EUCC 2005

Dear European Flying Disc associations, as a result of our call for bidders for EUCC 2005 we have received these replies:

- » Hungary, Budapest, Mark Ersek
- » Germany, Rostock, Dirk Flocke
- » UK, Cambridge, Nolan Taylor
- » UK, Oxfordshire, David Unwin
- » UK, Southampton, Andy Kayley

(withdrawn due to uncertain availability of fields)

Today we have asked the individuals above to submit their bid by July 1st. We hope to be able to announce the new EUCC 2005 host shortly after that.

As for timing, since we now have the exact dates for the ultimate event during World Games in Duisburg, Germany (July 22-24, Friday - Sunday) and also are aiming at having European Ultimate Junior Championships in Warsaw, Poland sometime during the first (1-6/8) or second (8-13/8) week in August, we now clearly can say we'd prefer

to see the EUCC'05 event be staged in the first week in July (Sunday 3rd - Saturday 9th).

Last time in Prague 2001 it was a 6 day event, but it could also be a 7 or 5 day event, we can decide on this later.

We plan to offer these divisions at the EUCC 2005 (the same as at the EUCC 2001 in Prague):

- » Open
- » Women
- » Mixed
- » Masters

In Prague the Masters division could not take place as only two club teams showed interest to attend. We are uncertain if this situation has improved. We will keep you informed on substantial changes in this matter.

EFDF

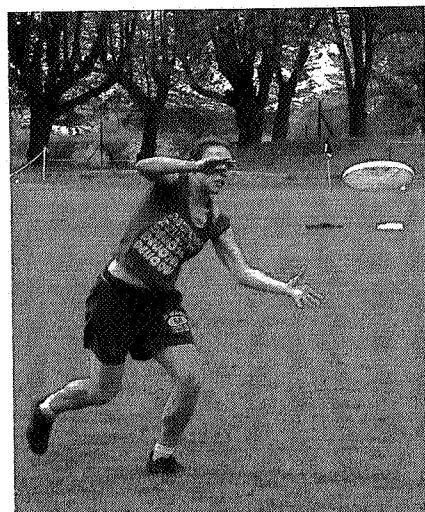
Akademické hry 05

Vzhledem k tomu, že je možnost zařadit **ULTIMATE (5x5) na AKADEMICKÉ HRY v roce 2005** tak mám dotaz, který je podmínkou zařazení tohoto sportu do **OLOMOUCE**, kde se České Akademické Hry 2005 budou konat.

Potřebuji **JMENOVITĚ** vědet, kdo je na jaké vysoké škole a zda by někdy v květnu 2005 byl ochoten hrát na akademických hrách. **VŠE PROSÍM ROZŠÍRTE MEZI KAMARÁDY A V TEAMECH** a odpovědi posílejte na mou adresu:

Filandr@fel.cvut.cz

díky Papá

Budějky 2004

Sedím na tribuně na turnaji v Čelákovicích a protože už jsme pro dnešek dohráli a je tepre půl pátý, můžu zatím vypludit pár řádek o turnaji v Budějkách. Pořadatelství se chopil místní tým 3SB a celý turnaj umístil do nového fotbalového areálu. I když kvalita trávníku byla deklarována předem a turnaj byl OPEN, sjelo se na jih Čech pouze 7 týmů.

PDčka postavila vcelku kvalitní tým čítající 9 hráčů, z toho 2 holky. Co s budou dlouze popisovat, vezmu to prostě sekvenčně. Přijeli jsme už v pátek večer a bez problémů našli areál dle dobrého popisu cesty. Dokonce jsme tam byli jako první hned po pořadatelích. Co s načatým večerem ví každý správný frisbeeják, takže do hospůdky na pivečko, pak ještě pár lahví v šatně aby z toho něco měli i ti, kteří šli spát příliš brzo.

I když celý páteční večer pršelo, v sobotu ráno obloha držela nahoře. Akorát byla kosa, ale na to jsme se dle předpovědi pokusili připravit. Hrálo se systémem každý každým a potom ještě finále a zápas o třetí. Zápasy byly do 15ti bodů nebo 50 minut.

Při prvním zápase jsme se pustili do Železných Zvukařů a jelikož Kačer s Jirkou posilovali FUJ tým v přístavu, nekladla Zimnice vedená Rudolfem příliš odpor. Přesné skore nevím, ale všechny sobotní zápasy jsme vyhrávali 13-15:něco. Něco bylo 0 - myslím 3. Zimnice byla kombinovaná s Rollníky a nepřivedla nic extra. Dělala časté házecí chyby, na druhou stranu je třeba říci, že jsme je k tomu úspěšně nutili relativně dobrou zónovou obranou.

V dalším zápase nás čekala Rektálka. Mladý začínající tým, který obdivuji za cestování na turnaje až z dalekého Brna. Držím vám palce abyste vydrželi a taky abyste uspořádali v Brně nějaký turnaj a celý náš frisbeejácký cirkus přijel za vámi. Nicméně v zápase v Budějkách jejich fyzické nasazení nestačilo na Prdlé zkušenosti a tak se myslím narodila první naše patnáctka.

Při další hře jsme narazili na koncentrovanou krásu českého frisbee - Hot Beaches. Je prima, že letos se začíná women ultimate rozjízdět a holky pravidelně jezdí na turnaje. Výsledky

z Rimini jsou podle mě úspěchem a když to tak půjde dál, můžeme tu mít kvalitní ženskou základnu a soutěž. Nicméně když tuto krásu postavíte před úřadující mistry, nemůže to skončit jinak, než point limitem. Sorry holky, doufám že vám i tak zápas s náma něco dal.

Jako poslední sobotní utkání nás čekala sedma a já jsem předpokládal vyrovnanější souboj. Ale bohužel se tak nestalo. Podle

Frankie nestartoval. Jeho komentáře sem přepisovat nebudu, protože Past vychází za podpory ČALD a tak by to neměl být úplný bulvár. Do finále se dostali Héra a reprezentant BOA a rozdali si to se Zuzkou z 3SB offline videopřenosem. Rozdali v pití piva. Chlapci byli přeci jen o něco rychlejší, protože Zuzka zapomněla otočit půlitr. Podle mě byl rychlejší Héra, ale vyhrál chlapík z BOA.

mě má na nás Sedma nějaký komplex a v sobotu se projevil v plné kráse. Sedma se nějak ne a ne rozehrát, přitom sestava nebyla tak špatná. No nic, vyhráli jsme 14:3. No a to bylo pro sobotu všechno. Vzhledem k tomu, že turnaje se účastnilo pouze sedm týmů, bylo dost času okolo. Oba dny se začínalo až od desítí a v sobotu bylo v pět odehráno. Potom mělo dojít ještě k mini pičce turnaji, ale myslím že byl zrušen pro obavy o přílišné zatížení hřiště. Takže další na programu byla party, která se konala v nedaleké vesnici. Teda ona to byla možná čtvrt Budějovic, ale znáte to. Když spojíte několik vesnic dohromady, nemáte z toho ještě město. Každopádně pěšky to trvalo cca 10 minut a měli jsme štěstí, že jsme udrželi nervy na uzdě a nezačali v té vesnici kličkovat a hledat bar U Maxima. Šli jsme furt rovně a bar si nás našel sám. Večeře byla v ceně startovného a vybrat jsme si mohli ze smažáku nebo knedla vepřa zela. Smažák byl dobrý, na KVZ se musíte zepat pořádného chlapa (z našeho týmu třeba Kristiny). Pivní závod byl stará dobrá klasika, pivo na rychlosť. Na to máme v našem týmu specialistu, ale byl moc plachý a tak

Jinak na party není třeba nic popisovat, muzička, video z Rimini, Boa v obrátkách a stolní fotbal. Když chlapci z BOA začali předvádět striptýz, poznal jsem, že je na čase jít na kutě. Cesta zpátky byla kratší než tam, ale tak to mám vždycky, když se nechám opít.

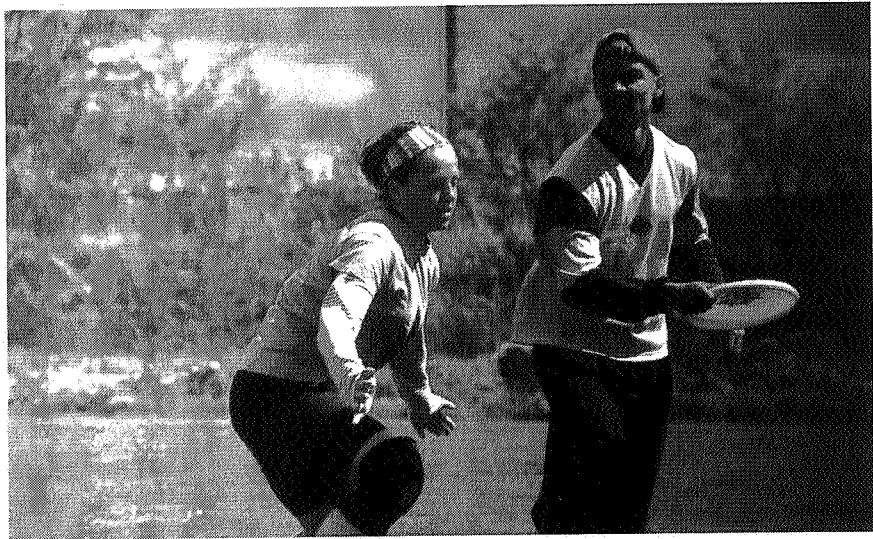
V neděli jsme hráli první zápas, ale nemůžete být skleslí když je až od desítí. Bohužel šatnu jsme museli vyklidit už v devět, takže až tak jsem si nepospal. Co se dá dělat. Snídaně byla dobrá a aspoň jsem na ni měl dost času.

První nedělní zápas byl proti BOA. Vůbec jsme je nešetřili, i když na party asi zůstali nikým neporaženi, co se týče množství piva na tým. Chlapi už pronikají do strategie frisbee, dle jejich taktiky u nich zrovna frčí dlouhý. My jsme si to ale dokázali ohlídat a tak zápas skončil 15:0. Pokud jsem se u Rektálky zmiňoval o obdivu za jejich objíždění turnajů, tak u BOA to platí dvojnásob. Nemají to sice tak daleko jako Moraváci, ale dát dohromady funkční tým na základě naší neúnavné propagaci v Chrasti je supr výkon. Jen tak dál, pánev. Na konec nás čekali pořadatelé, tým 3SB. Jo

a taky začalo foukat. V zápase s 3SB to mělo klíčový význam. Lukáš sice vyhrál flip, ale hlopě si nechal poradit náhodou procházejícím veteran poucherem a vzal útok. Davídek už nezaváhal, vzal stranu po větru a první bod se hrál asi 20 minut (proto jsem zápas začal na střídačce). Pak ho dali Budějky. Jak to už ve větru bývá, body padaly jen do jedné zóny a bylo jasné, že kdo dá bod proti větru vyhraje. To se

myslím tak 8:4.

Zimnice byla v zápase o třetí šťastnější a na 3SB tak zbylo nevděčné 4. místo. Na závěr vyhlášení, kameny jako ceny a dávkové balení místního světoznámého piva. Když jsme odjížděli, svítilo sluníčko... No a nyní se pokusím přidat do tohoto literárního výtvoru trošku intelektu. Předně o areálu. 4 fotbalové hřiště u sebe otvírají možnosti pro opravdu velký frisbee turnaj.

podařilo Pd až v samém závěru, nicméně to stačilo na vítězství 4:3 a tím i vítězství ve skupině. Pokud tady po Čelákovicích vidíte hopsat Tomáška o berličkách, tak vězte, že je to následek zápasu s 3SB. Tomášku, neskácej tak vysoko, když pak neumíš dopadnout. Ale na všem zlém je něco dobrého. Jajda má konečně svého Pajdu. Skupina a celý turnaj byly odehraný, všichni jsou v šatnách schovaný před studeným větrem a řeší se, zda vůbec budeme hrát finále a 3SB proti ZZ o 3. místo. Už to vypadá na vyhlášení a včasný odjezd, ale pak vysvitne sluníčko a všichni vyběhnou na hřiště. Jak naivní.

Ve finále s P7 jsme si vyzkoušeli všechny druhy počasí. Začali jsme sluníčkem, šli přes mraky a děší až do krupobití a zakončili s jakýms takýms kompromísom. Jenom vír foukal pořád.

Hra připomínala opět útok proti soupeřově obraně a větru. Nicméně jsme si o tom před finálem v Pd promluvili, Tomášek vymyslel taktiku, stihli jsme ji ještě krátce natrénovat a ve finále nám to určitě pomohlo. Protivětru se nám podařilo skórovat několikrát a vyhráli jsme zaslouženě a bez větších nervů

Najednou může hrát 16 týmů, spočítejte někdo pro kolik týmů tam lze uspořádat turnaj. Minimálně 32. Pak už by to ale podle mě nezvládalo zázemí, to už je přes 300 lidí. Na tom asi nebudou šatny, sprchy a tak. Nicméně pokud cena za pronájem zůstane stejná, může tam být perfektní turnaj. V Budějkách bylo startovní 333Kč včetně večeře. A to tam hrálo 7 týmů! Takže zbyvá otázka, jak tam ty týmy dostat. Je to blízko Rakouska, asi by pomohlo najít termín se kterým se nic netluče a udělat tam turnaj s odpovídající reklamou na Eurodiscu. Spiš by ale pomohla osobní agitace u spřátelených zahraničních týmů a pokusit se je přesvědčit, že tam jsou opravdu dobrý hřiště. Nebo tam udělat jeden z CELů? Aby se Rakušani přijeli podívat... No rozhodně ten areál má velké možnosti.

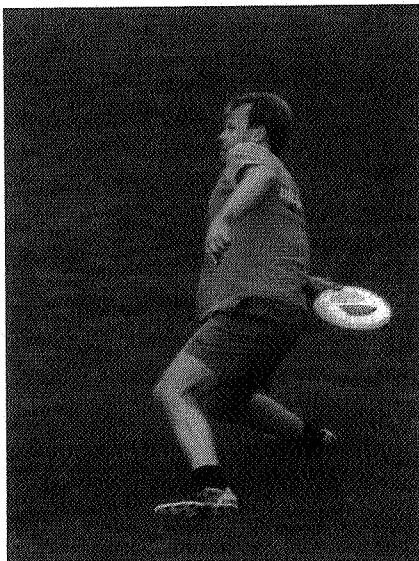
A za druhé téma účasti a vůbec české ligy. Proč tam bylo jen 7 týmů? Evidentní důvod byl termín. Golfisti měli turnaj, jeden tým byl v Rotterdamu. Nicméně když se podíváte na kalendář, jinde to udělat nešlo. Jinak by bylo zase příliš českých turnajů u sebe. Ale nechme obhajoby, jde o řešení. Tím kalendářem se k tomu možná dostáváme.

Oproti situaci před pár lety, kdy byla liga povinná máme CEL a máme spoustu zahraničních turnajů na úrovni našeho ultimate. Takže co, zrušit ligu a nechat jen mistrovství? To je přece škoda. K čemu tu ligu máme? Podle mě je to skvělá a téměř jediná možnost, jak dostat nové týmy na naší úroveň. Kam by mohla jet Rektálka nebo BOA? Atruc začínají jezdit ven až tento rok (sorry jestli se pletu). Z tohoto hlediska má podle mě smysl i turnaj se sedmi týmy. Letos se nám to v Pd moc nepovedlo, ale podle mě bychom měli na ligové turnaje tlačit nové hráče a ty zkušenější posílat ven (a) na CEL. Možná že jsme nyní v tom kritickém bodu, kdy je příliš lidí v top 4 týmech na účast "pouze" v lize, ale ještě je jich tam málo na výjezd 3x do měsíce, byt s jinými lidmi. V Chrasti měli 3 nebo 4 týmy tým A a B, všichni byli nadřazení na hraní venku, navíc organizace TM je pověstná. Ale je pak škoda, že do Budějek nepřijeli ty B-týmy, když áčka byla na golfu nebo měli příští týden CEL.

Občas o tom přemýšlím a asi to nemá jednoduchou odpověď. Kdybyste o tom taky někdo přemýšlel a dostal pocit, že jste na něco přišel, nenechte si to pro sebe. Řekněte to svému předsedovi, nebo výkonné radě. Ostatně všichni (doufám) chceme to samý.

Tak a článek je hotov. Vzal mi dvě hodinky turnaje v Čelákovicích tak teď už toho nechám. Jdu se vysprchovat a užít si party. Mějte se fajn, žádná zranění a plodnou sezónu.

me2d

Atrofované Ruce

Plzeň

atrucplzen@centrum.cz
http://atruc.pc.cz

BOA

Chrást u Chrudimi

FrikotTeam

Olomouc
xtriedel@seznam.cz
frikotteam.wz.cz

F.U.I.

Praha
michaelhardwork@yahoo.com
www.pragueaccommodations.com/fuhum

Prague Devils

Praha
info@praguedevils.org
www.praguedevils.org

Pražská 7

Praha
p7@seznam.cz
p7.actum.cz

Rektální vyšetření

Brno
rektalka@volny.cz
www.webpark.cz/rektalka

Rollnici

Praha
rollnici@nofuture.cz
frisbee.webpark.cz

Terrible Monkeys

Praha
monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Zlatá Zimnice

Praha
zz@interbis.cz
zz.interbis.cz

3SB

Ceské Budějovice
3sb@email.cz
http://3sb.webpark.cz

» Vyhlašuju konkurs - "Hraj si se mnou, jsem pohodový kluk" - konkurem prošli předem všichni ti, kdo sí se mnou alespoň chvíliku dokaží hrát u nás doma nebo se mnou jít na hodinku do Riegráku. Maminka totiž potřebuje přeložit román a já ji v tom vůbec nemůžu pomoci, ba naopak. Nemusíte se se mnou stýkat pravidelně, i jednou do měsíce to mamince pomůže. Rodiče vás rádi odmění. těším se na vás, **Kryštof**

» Melounova neúčast na turnajích už je v týmu ŽZ notoricky známá. Poslední turnaj, na kterém ho kdy kdo zaznamenal, bylo Whose baby loni v červenci, kde za vlahé letní noci předvedl strip-týž a druhý den nato si hned v prvním zápase po třech minutách vymkl kotník.

Systém jeho výmluv je však až nečekaně propracovaný...

» SMS Meloun, 27.3. 7:05 ráno - na ceste pro Melouna a pak do Ústí: Hele vole to je v hlážilu. Ja mam v krku knedlík a chrchlám tu, že sotva dejchám. To by fuck nemelo cenu, takze me nevyzvedavej. Cau Meloun

» Kacerr SMS odpoved: hm hlavne ze včera vecer jsi v hospode byl jeste zdravej

» Meloun odpoved 7:37: Jo vole ja vim. Ja z toho kunda taky radost nemam. No priste pojedu na turnaj treba do pekla, abys videl, ze nejsu zadna mrdka. Hej, cus.

**Rotterdam04, Čelákovice04,
MRČR Open04 - Třebechovice,
Rumba cup04,
Atrucup04, a profil**

» Příští turnaj (týden poté) - Chomutov:

» Meloun, 2.4. 13:54: Cau vole. Na turnaj nemuzu - fotr chce abych pres vejkend makal na zahrade a nemuzu ho poslat do riti. Takze hovno. A bez kecu bych prosil. Cus Meloun.

» Ahoj opuce,

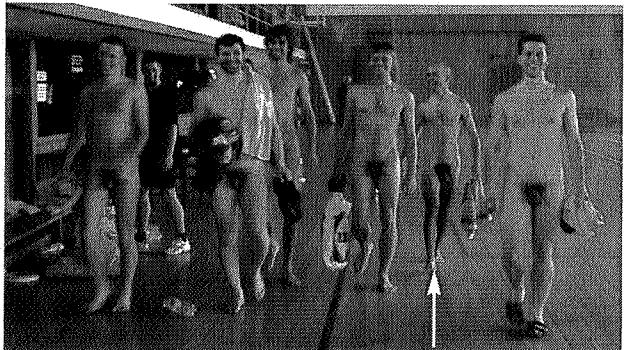
Před týdnem se nám narodil syn, opravdu se podobal spiš na modrou opičku, než na lidský mládě. Až teď jsem se dohrabal k tomu, abych poslal fotku. Jinak míry jsou 3,2kg a 51cm. Mám trochu komplikace se školou, tak se ani tento týden nedostanu na trénink. Mějte se, brzy se uvidíme a syna ještě dodatečně zapíjem.

p.s.: Nenechte se zmýlit světákým výrazem, opravdu mu je něco přes týden.

Jan Pelant

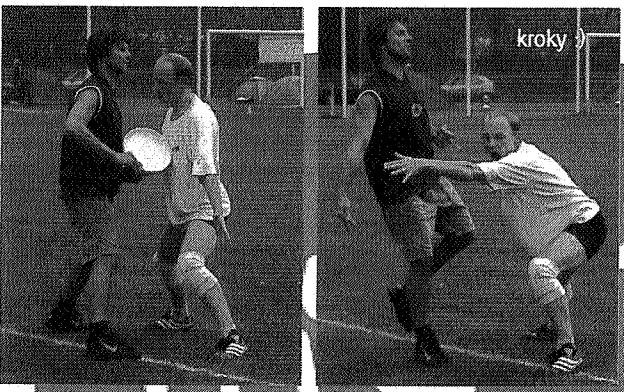
» Adam Hokeš - 3,75kg; 52cm

» Takže kočky. Tady je ten snímek, jak jsem slíbil. Komentář je myslím zbytečnej. Vše je jasně vidět. Telefon vám dají diskrétně kluci z redakce.

Frankie, pd

» Hláška od hráče P7 na turnaji v Českých Budějovicích: "Tak to spiritu nedostanem, když o tom rozhodujou 3SB sami!".

Příští Pař vyjde **22. července 2004**. Uzávěrka je **1b. července 2004**.

Chrostenice 04

Nazdar všichni oslavenci, oslavenkyně, přátelé oslavenců a konec konců úplně všichni. Tento rok se máme možnost sejít již po 11. a snad opět (po 10.) v krásném Chrostenickém areálu.

Co nás čeká a snad nemine:

pátek

- › příjezd
- › ochutnávka piva
- › sehnání dřeva na oheň
- › ochutnávka piva
- › rozdělení ohně
- › ochutnávka piva
- › disc putting
- › vychutnávka

sobota

- › probuzení
- › snídaňka
- › rozdělení do družstev
- › ochutnávka piva + hra
- › nejhorší šhánějí dřevo na oheň
- › ochutnávka piva
- › rozdělení ohně
- › buřty, pivo, ženy, zpěv
- › hromadné gratulování
- › vychutnávka

neděle

- › probuzení
- › snídaňka
- › fregata kačáku
- › zastavení jezu
- › pičky
- › ochutnávka piva
- › balení
- › odjezd

Toto je jen takový hrubý plán, takže vše může být zcela jinak :)

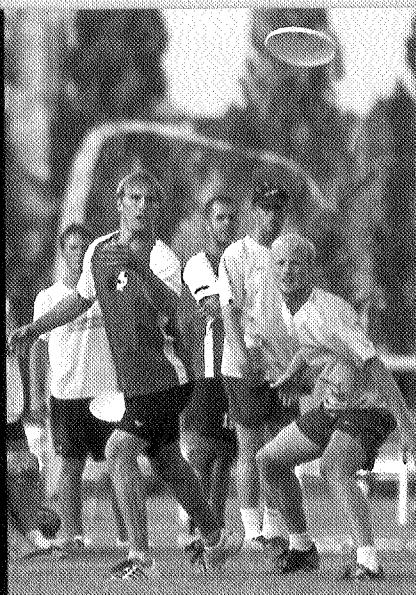
Bohužel co víme je, že se budou předělávat kabiny a veškeré zázemí, takže si zcela určitě vezměte stanya jiné spací potřeby. Též se sprchou to bude možná tento rok trochu složitější. Kačák je ale po ruce a tak se bát nemusíte. Elektrika však bude a nějaký záštřešek pro případ deště taktéž.

Vše ostatní jako obvykle:

Startovné: jako obvykle, což je láhev + trocha peněz

Občerstvení: taktéž jako obvykle, což jsou samé mňamky - nakládaný hermelín, utopenci, zavináči, pivko, salát, buřtík a tak - jediné co by nás mohlo trochu zaskočit by byla chybějící lednice, címž by se náš sortiment nejspíše výrazně omezil.

Snídaně: chleba, marmeláda, dortík, čaj, káva, v neděli polévka

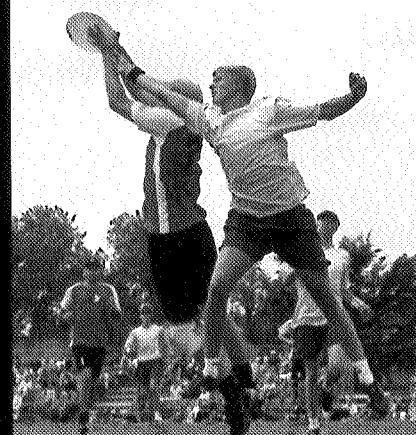
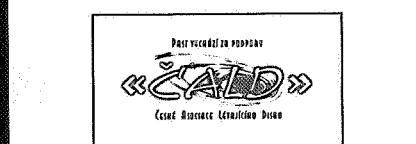
Jim Adams

» A funny story from San Francisco's ultimate winter league for y'all. Yesterday we had a make-up session to play a few of the games that were rained out earlier in the winter. My team features Alex Wong, a former team-mate of Jim's at Williams, former team-mate of mine in San Francisco, and a fellow possessed of an extremely strong memory.

So there we are, with a stopped disc a few feet behind the opponent's end-zone line. As I take my position in the stack, Alex yells out, "Jim Adams! Jim Adams!" At this point, the guy guarding me takes a look at me, and as he does I see the following thoughts run through his mind as though inscribed in a comic-strip bubble: "We live in an uncertain and troubled world, and yet if I know anything, I know this -- this man's name is NOT Jim Adams." He promptly starts looking around for the person onto whom he should be poaching. I take a step to the right, Alex flips me the disc, we score (later to win the game by two points), while my former defender looks as if he just swallowed something putrid. "It's short for Jimaputradamsaha," I explain helpfully.

That was fairly funny, though he didn't seem to think so. But what was funnier is that Ce-Ce of Red Fish was also on the field, and had the following explanation of why she didn't cut, even though she knows Jim and didn't know that I did too: "Well, I know Jim Adams. But I figured the call, 'Jim Adams' did not mean me. If the call had been 'whupped Jim Adams's bony ass on his own home turf,' then I would have cut."

od bryna

ADD 04
1. ligový discgolfový turnaj

ADD 04
1. ligový discgolfový turnaj

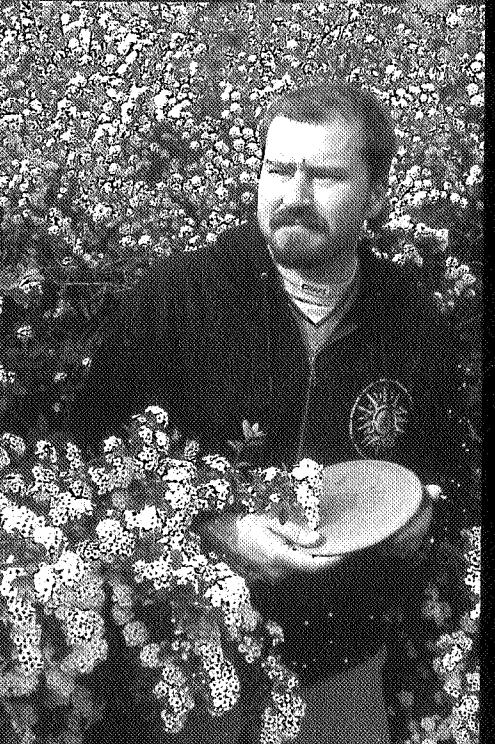
Tak jsem se po nějaké době zase zašla podívat na discgolf. Hrál se v sobotu 17. 4. 2004 v plzeňském Borském parku a uskutečnil se již podruhé jako první ligový turnaj pod názvem Aprilový discgolfový dýchánek. Jak jsem se dozvěděla, tak se oproti minulému roku počet startujících skoro zdvojnásobil, takže se v sobotním krásném dni procházelo po parku celkem 17 golfistů a golfistik.

Za uplynuly rok Plzeňáci upravili některé jamky a místo některých smrtelných vymysleli nové, hratelnější a atraktivnější pro oko případného diváka. (Atraktivita tohoto sportu pro případného diváka končí ve chvíli, kdy se dotyčný postaví do cesty letícímu disku a dostane jednu přesně mříženou do hlavy, ale o tom možná někdy příště). Hrálo se na 2x18 jamek a kurz se neobešel bez (v dnešní době už velmi) oblíbených jamek jako jsou Bažiny, Trápení, Smrták nebo Skrz roury. Pro ty, co v Plzni na golfu nikdy nebyli, jsou tyto názvy jistě nic neřikající, ale kdo ty jamky viděl a hrál, ten ví svoje (a občas se mu zdají zlé sny o neprostupném lese a bezvýchodnosti své situace).

Po odehrání celého kurzu bylo jasné, že putovní Kundál pro vítěze si zpět do Prahy odvezete Luďa, i když už několik měsíců předem hlásil, že radši bude ty disky zahazovat do lesa, než aby mu Kundál zůstal nepovedlo se!!! Zajímavostí bylo, že plzeňští dokázali vytéžit z domácího prostředí maximum a Luďu na stupně vítězů doprovodili druhý Dr. Úd a třetí Dodo. Kategorii žen vyhrála Ingrid před Evex a Vendulkou.

Už teď se těším na další golfová klání a určitě by bylo fajn zajet na golfíček do Oder, jak nám tamní slibovali (že prý tam mají taky moc pěkné hřiště). To je ode mě vše, asi teď půjdu samým dojetím vrhnout.

Váše **Helena Fibingerová**
a podruhé v príloze... ud

Prague Open 04
2. ligový discgolfový turnaj

měsíčník, slunečník a růženek a Prášek

PRAST 5/2004

...TADU... TADU... TADU... TADU... TADU...

✓ tomto čísle můžete:
• UJÍTE SI Přání • Dávavna • Soutěž na pláži

Draží přátelé, sportovci.

Už to všechno zase začíná padat. Padá dřív tma, listy se kroutí, barví a balí se na svoji poslední padavou cestu. Dávají si záležet, i když je tak krátká. Třeba jim to tak nepřipadá, protože i naše letní sezóna je krátká, ale přece tak bohatá. Při pohledu na padající listy nám padá nálada a padá kosa, stejně jako rosa, ale ta co neosvěžuje nýbrž studí a zase je tu diskuse ohledně pozorujících sudích.

A padají nám disky. Padají slova o tom, jaké to letos bylo a jaké by jsme to chtěli příště mít, zkrátka nepřestává se nic dít. Je to takový nás malý mikrosvět, do kterého nám nikdo nezasahuje, který si tvoříme, někdy i boříme, ale hlavně se všichni bavíme, nebo ne?

Občas někdo uschne jako ten list, zabalí se, vybarví a rychle se vrátí do obyčejného světa neobyčejně roztočivých událostí. Někdo je vytváře zelený a neopadá ani přes zimu, takový dalo by se říct smrk a někdy se to zazelená pouze v hospodě, předkloněný, natažený krk... jo to je vždycky všechny frk. A padá mu disk. Na to nejdůležitější zapomněl, že když se padá, tak se dopadne a v jinotaje ukrytá, ta naše hádanka je. Po dopadnutí si může ublížit, ale taky se odrazit a začít celý ten kolotoč znova, zahrát si a zapářit. Tak honem dočtěte a jde se lanařit. A pořád nám padají disky, ale na to už jsme si zvykli.

Barevný podzim Vám přejí

carlos & dejf

Projekt: Středoškolská liga

✓ Ultimate Frisbee /Praha/

Myslenka: V období říjen-prosinec (listopad-leden) bude na školách přihlášených do projektu probíhat systematická příprava na finálový turnaj, který se bude konat v lednu (únoru). Pod vedením trenérů z řad členů ČALD a MČALD dochází metodickou příručku pro jednotlivé období (příručku vytvoří Kacer Jan, Lukáš Pápa, Tyňa ...).

Nyní podmínky k realizaci:

1. Dosídlet trenéra z řad členů ČALD (nejméně 8)
2. Dosídlet při násených škol
3. Místo pro konání finálového turnaje

Postup:

1. a) připravit materiály k řízení (pravidla, propagacní materiály, které osnovy školy aby se přihlásily, inzerce pro sponzory)
- b) sehnat místo na leteckém výstavišti
- c) zjistit možné prostory pro pořádání finálového turnaje
2. oslovit školy a smlouvat
3. vše zrealizovat v případě dostatečného zájmu, v případě že zájemce je, cíle budou škol málo, nebo to nelze využít příliš rychle, bylo připraveno na realizaci dalšího projektu v jiném období (leden-březen, finále duben).

Požadavky na trenery:

- 1) zodpovědnost = pokud se do trénování pustí musí být na všech trénincích "své" školy, nebo za sebe musí sehnat adekvátní náhradu (max. Tak 2 krát), řekněme, že maximálně dvakrát za tréninkové období (3 měsíce) může trénink zrušit.

Tréninky by se pravděpodobně konaly v době vhodné pro studenty středních škol, takže něco jako 16

- 2) rozumné slušné vystupování = tady fakt nevidím problém, protože všichni hráči frisbee jsou podle mne dostatečně rozumní

Pokud by jste měli zájem se k to akce účastnit nebo toužili po více informacích, tak se prosím ozvěte koordinátorovi projektu, kterým je Jan Novák (Kacer Jan, Žluté zimnice - kacer@zlatazimnice.cz)

Kam za letající kultúrou

• říjen 24-26/2004 /italsko/

Burla beach cup - Viareggio

info: www.bb-sea.com/index2ing.htm

• říjen 2-3/2004 /německo/

Hamburk /někde v Čechách/

info: www.hamburg-royal.com

• říjen 2-3/2004 /vypich/

Praha /finále discgolfové ligy 04/

info: www.discgolf.cz

• říjen 9-10/2004 /kvalifikační turnaj/

Boacup /u Chrástu/

info: boateam@seznam.cz

• říjen 2-3/2004 /německo/

Cambridge (champions league Qualif.)

info: www.cambridgegrand.co.uk

• říjen 9-10/2004 /rakousko/

Mistrovství Rakouska 04

info: www.viennaultimate.com

• říjen 23-24/2004 /maďarsko/

Kimle THE SHOW MUST GO ON

info: denes.somogyi@tanuselektron.hu

• říjen 28/2004 /strahov/

Praha - hhcup04

info: info@praguedevils.org

• a pak už následuje zimní sezóna, v lednu by mělo být HMCR open v Chomutově a v březnu HMCR mixed v Ústí nad Labem.

FrisbeerCup se chystá na začátek února.

Jinak TM chystají zase nějakou tu

opěturu, tak sledujte web.

Zápis z 3b. schůze ČALD

Datum a čas konání schůze: 2. 9. 2004, 19:00 hod.

Místo: restaurace U Čámrse

Přítomni: Petr Medek, Kristina Klímová, Vít Grigartzik, Jan Novák, David Průcha, Petr Schreiber, Ivan Fibík, Martin Slížek

Nepřítomni: Petr Josek

Hosté: Radka Balážová

poznámka: úkoly členů VR jsou označeny člen VR

1. Smlouva s obchodníkem

- vyžádat si od obchodníka (Pavel Voloczek) vyúčtování - ke dni ukončení smlouvy <DP>
- připravit prodloužení smlouvy <VG>
- návrhy obchodníka: nové disky s různými potisky (odhad 500 kusů, potisky týmů), rozjezd jednoduchého e-obchodu
- návrhy VR: počet nových disků a nabídka týmům si výřeší obchodník sám, možnost vybrat si u Discraftu víc druhů potisků

2. Reprezentace

- stav peněz: dluh reprezentantů k VR činí 24.000 Kč
- zeptat se na termín, do kdy jsou schopni

zaplatit, případně pak sestavit splátkový kalendář <JN>

3. Výroba disků

- PM znova kontaktoval firmu, kterou jsme žádali o vzorky - budou do měsíce, zajistit dodržení původní ceny 5.000Kč <PM>
- obchodník objednal 150 disků ze starého kontaktu (dle VR nefunkční)
- zjistit stav výroby formy v Plzni <PM>
- zjistit kontakt na původního výrobce od J. Hanouska (co se stalo s formou?) <DP>

4. ČSTV

- do příště promýšíme a zjišťujeme informace, především: kolik se platí, výhody, nevýhody, k čemu nám to bude dobré zjišťovat kdo - kde: <MS>, Petanque, <KK> - Jan Filandr, <PM> - náhodný malý sport

5. Schůze WFDF na MS ve Finsku

- pozorovatelé
- rozdělení soutěží:
 - open, ženy, junioři
 - masters, coed
 - důvody: snížit počet hráčů na mistrovstvích, kvůli zranění snížit počet zápasů
- ME 2005 bude Rostocku (rozhodnutí přisko až po schůzi)
- ME 2007 možná v Praze
- další téma o kterých se mluvilo: omezení počtu hráčů v týmech na velkých soutěžích, organizace evropské ligy mistrů

6. Granty

- návrhy grantů předvedené KK nejsou vhodné
- myšlenku ještě rozvineme

7. Rozvoj a junioři

- není problém sehnat vhodnou základní či střední školu, problém je sehnat schopné

Česká Asociace Létajícího Disku

P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6
cald@email.cz, www.cald.cz

a nadšené trenéry

- <JN> vytípil možné trenéry z řad členů ČALD

8. WEB

- <JF> pošle dotazy na obsah částí stránek ostatním VR
- pokud vše půjde jak má - dodělá do příští schůze

9. Kalendář

- 25. - 26. 9. 2004 - MR COED - Lhota u Žiliny - pořadatel VR ČALD
- 9. - 10. 10. 2004 - 1. kvalifikační turnaj sezóny 2004/05 - Rosice u Chrasti - pořadatel BOA
- leden 2005 - HMR OPEN - Chomutov - pořadatel TM
- březen 2005 - HMR COED - Ústí nad Labem - pořadatel Vít Grigartzik

10. MR COED

datum: 25. - 26. 9. 2004
pořadatel: VR ČALD, Jana Vejmelková
hřiště - cena: 5000Kč

- přihlášeno 9 týmů
- BOA mají jen 3 ženy: povolena výjimka VR (hlasování: 7 pro, 1 se zdířel) - <PM> jim napíše ať se ještě pokusí sehnat alespoň jednu hráčku
- úkoly jednotlivců - viz zápis 2004/35
- Radka Balážová - připraví rozpočet
- budou se vybírat nové příspěvky <PM>
- v neděli musíme vyklidit hřiště a šatny do 14:00h

Diskuse:

- byla otevřena otázka rozvoje ultimate v Praze - <JN> - oslovi možné trenéry a do příští schůze představí VR svou představu rozjezdu celé akce
- <PS> připraví do Pasti vylepšenou brožuru pro pořadatele
- <VG> a Petr Kotšovec tvoří brožuru pro případné sponzory

Další schůze:

čtvrték, 7. 10. 2004, U Čámrse, 19.00h.

zapsal **DP**

PAST 5/2004

frisbíjový občasník

Ředitelé a Vydavatelé:

dej & carlos

Redakční rada:

kazda rada nad zlato

Redakce děkuje:

hoši děkujem, hoši děkujem

Jazykové korektury:

omlouváme se, ale toto číslo korekturu neprošlo, prosím budte schovývav :))

Naše emajlová adresa:

dejf@seznam.cz, carluzo@email.cz

Předplatné pro ČR a SR:

david průcha

pod rapidem 5

praha 10, 100 00

telefón: 737 826 113

Foto:

dej, carlos, /tm/, stěpán /pd/, petr jestek /fuj/, mira /sb/, ewyna /attruc/, internet

foto na obálce: USA vs. Finsko na MS 2004

past tiskne Copy General
náklad 70 ks
vychází 22. 9. 2004

Název: Red Stone 04 /3. Cel/

Pořadatel: Storm + Outsiterz + Discredit + Petr Josek

Místo konání: Častá /SK/

Ročník: 2.

Datum konání: 17. - 18. 7. 2004

Počet týmů: 12

Počet a kvalita hřišť: 4 (tzn. 2 fotbalová hřiště), jedno v Časté a jedno v jiné vesničce vzdálené tak 7 km, které bylo kvalitou podstatně lepší a také se na něm odehrál kompletní nedělní program (v Časté se v neděli už nehrálo)

Snídaně a občerstvení přes den: snídaně - příjemná a bohatá - řekl bych, že nic nechybělo

Večeře: v ceně; odehrávala se v nedaleké pevnosti Červený kámen, kam účastníky odvezl starobylý autobus. Byla výborná, na výběr bylo z několika pokrmů, nechyběly saláty a k pití se podávalo víno.

Startovné: ???

Pravidla: stejná jako na každém CEL turnaji

Hra: žádná sláva. Z Čech dorazili Prague Devils a repre připravující se do Finska. Ta si zde vyzkoušela některé herní varianty, které chtěla použít na MS. Bohužel nepřijela v plné sestavě, ať už vinou zranění nebo třeba v případě hráčů z P7, pořádáním vlastního turnaje. Finálový zápas byl v režii rakušanů, kteří předvedli celkem pěkný zápas se šťastnějším koncem pro Masters (mimo hodem, tento team vyhrál nedávné MS v plážovém ultimate).

Párty: po večeři se všichni pomalu

odebrali zpět na hřiště do Časté, kde se házelo, tančilo, popíjelo, klábosilo, závodilo s borovičkou a pivem a také občas zvrace- lo :)

Pivní závod: čtyřčlenná družstva, kdy každý závodník vypil panáčka borovičky, přeběhl asi 30ti metrový úsek, kde jej čekalo půlitrové pivo z plechovky. Po vypití následovalo otočení se 10x kolem své osy a pokud to bylo možné, tak rovný běh zpátky ke svým kolegům. Kdo byl nejrychlejší, vyhrál.

Závěr: druhý Red stone mi přišel o kus lepší než ten loňský premiérový. Vzpomněl jsem si přitom na legendární turnaj v Blavě, protože jej atmosférou hodně připomínal. Red stone 04 byl plný příjemných malíčkostí, které vás provázely celým víkendem.

-c-

Častá / 17-18 červenec 2004

1 Austrian Masters National Team
Austria

2 upsadaisu Austria

3 CZ Coed National Team CZ

4 Mental Discorders Slovakia

5 thebigezz Austria

6 halodigaze Hungary

7 Brits'n'Pieces GB

8 Discredit Slovakia

9 Golden Ants Slovakia

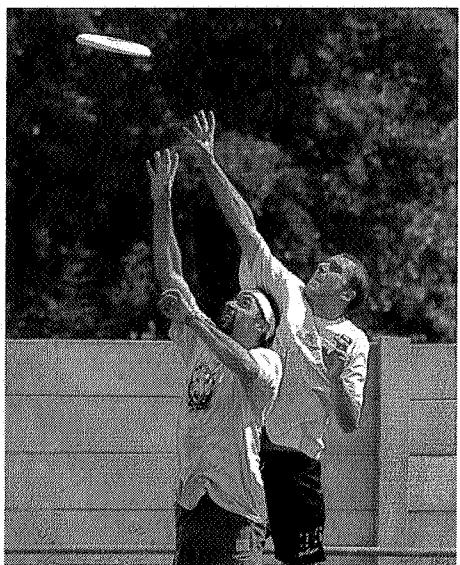
10 Prague Devils CZ

11 Stormsliterz Slovakia

12 Austrian/Hungarian Coed National Team Austria/Hungary

Spirit: Brits'n'Pieces

MVP: Marion (upsadaisu)

Sun of the Beach

Pořadatel: Endzonis

Turnaj Sun of the beach v letovisku Warnemunde je prostě boží.

Jen pro ilustraci základní informace pro ty, kteří tam nikdy nebyli: šest hříší na krásný pláži hnědka u moře, 32 týmů z několika zemí (Německo, Dánsko, Holandsko, bůhví kdo ještě a za Českou republiku Žlutá zimnice a Whoever), letos krásný počasí, bezchybná organizace celého turnaje, skvělá bujará německá zábava a spousta Rostocker - to vše vytváří ideální podmínky pro pěkně strávený víkend.

Jestli někoho zajímá v jakých sestavách oba české týmy přijeli, tak to tady má:

Žlutá zimnice: Ivan, Petvi, Radek, Radka, Čubčák, Gábina Š., Filip Š., Kryštof Š., Libor S., Tereza S., Antonín S.

Whoever: Maloch, Lukáš, Pepa, Dr. Úd., Igor (SK), Braňo (SK), Linus (US), Zuzka, Markéta a Fany.

Rozlosování bylo takové, že ŽZ se v základní skupině utkala s týmy Mojito (německá plážová repre, pozdější celkový vítěz), Flying circus a Happyfish. Na Whoever čekali Wall city (v neděli hráli o třetí místo), Chuck Bronson a Hallunken.

Ještě než se začalo v sobotu hrát, proběhla samozřejmě v pátek večer welcome party. Myslím, že jsem ten nejpopvanější pro přiblížení atmosféry této akce, jelikož jsem byl v místě konání už od pátečního rána a od šesti večer jsem se dokonce na čas ocitl sám česky mluvící mezi všemi Endzonis, protože rodina Sajfrtova, s kterou jsem přijel se odebrala na samostatnou ubikaci z důvodu klidných snů Antonínových. Párty probíhala na dvoře university hned vedle tělocvičny, kde se spalo. Někdy k osmé hodině večerní se objevila další česká posádka a to rodina Šroubkova posílena

o Markétou. Bohužel rodina Šroubkova se brzy odebrala chránit sladké sny Kryštofovi, a tak jsme v čekání na naše milé spoluhráče pokračovali s Markétou sami (myslím, že jsme to zvládl na výbornou). Roztáčel se Rostocker, hrála muzika (nejdřív k poslechu, někdy po dvanáctém Rostockeru i kanci) a na stěnu se promítaly videa z různých plážových i ne-plážových turnajů. Asi v půl jedné dorazila zbylá část naší výpravy, a to právě včas, aby mohla na stěně shlédnout dokument o pražském klubovém mistrovství 2001. Můžu vám říct, že není nic vtipnějšího, než si dojet do Německa nějakých 700 km od domova, abyste se mohli podívat na mladého vlasatého Carlose jak vypráví, co všechno na mistrovství dělají a organizují (samozřejmě bez zvuku, ale s anglickými titulkami), nebo jak mladý Honza Šolta nebo mladší Libor Sajfrt představují oficiální disk mistrovství nebo ceny pro vítěze. No a pak spokojený hráč Burton hodnotící, jak se mu to všechno líbí - prostě psina! Po videu a dopití zbylých piv byl čas se jít uložit.

Než se vrhneme na hru, ještě malé zastavení u snídaně. Na tomto turnaji je totiž snídaně nejen bohatá a naprostě uspokojující, ale též dostatečně předimenzovaná, takže se na vás nikdo nečertí, když si uděláte nějakou tu houstičku na sváčinku navíc. Ale teď už opravdu ke hře (týkají se jenom Whoever).

V prvním zápase nastoupil Whoever proti Wall city. To je taková partička rychlých, vysokých a zkušených hráčů. Taky jsme po chvíli prohrávali 3:0. Potom nás soupeř nechal chvíli hrát, ale náskok si pohodlně udržoval až do konečného stavu 10:6. Druhý zápas proti Chuck Bronson byl z naší strany dost smolný, protože soupeř byl k poražení a zápas jsme si spíš prohráli sami, než že by nás oni porazili - výsledek 6:4. Poslední ve skupině, Hallunken, nás porazili jen 6:5, a o to víc mrzelo předchozí zpákané utkání (kdyby jsme ho vyhráli, tak by jsme se proti Hallunken víc heclí, protože by šlo o postup nahoru, kdo ví?!). Takhle nás čekali klidné spodní vody, lépe řečeno spodní část tabulky.

Jestliže nás měli čekat klidnější vody tabulky, tak nás v dalším zápase zcela určitě nemělo čekat klidné počasí. Blížící se bouřka se naštěstí neprojevila velkým množstvím srážek, ale naneštěstí začalo

velice silně foukat. Zatímco lidé, sluníci se do té doby na pláži, houfně utíkali do bezpečí, my (otrlý frisbijsíci) jsme nastoupili proti Wunderschene augen. S odstupem času se mi tento zápas jeví nikoli jako zápas dvou týmů proti sobě, ale boj obou týmů proti již zmíňovanému větru. Taktika boje byla většinou "Zahod' to, co nejdál a ubráním!", v případě útoku proti větru jsme hráli "Zkusíme krátký příhrávky a dojdeme si tam!". Co si budeme nalhávat, tento taktický prvek našemu týmu na rozdíl od soupeře ani jednou nevyšel (jim vyšel jednou) a konečný stav zápasu byl 4:2.

Před naším posledním sobotním zápasem se naštěstí počasí umoudřilo a my jsme si po čtyřech prohrách konečně připsali první vítězství (bohužel nevím jakým skórem) a to proti týmu Divers Urquell, s kterým jsme se neměli potkat naposled.

Po hře následoval ozdravný proces v podobě moře-pivo-večeře (připadně s individuálními úpravami, např. do moře s pivem, pak druhý a po večeři vodka apod.). Po večeři větší část českých hráčů (včetně mě) již neměla sílu jít na páry, která se odehrávala na pláži, takže vám tuto část turnaje musí přiblížit někdo jiný (doporučuju Zuzi nebo Markétu).

V neděli nás čekali tři zápasy a hned ten první měl ukázat správný směr našeho počínání. Nastoupili jsme od 9.30 proti Indiscutable a po 35ti minutách bylo jasno - vyhráli jsme 9:6. To nás povzbudilo a tak jsme v záptěti smázli tým Baltimate 13:5 ještě před koncem času a těšili se na zápas o 25. místo. V něm jsme se opět potkali s týmem Divers Urquell, který na nás v prvním bodu nastoupil s dosud neviděnou taktikou. Před prvním bodem na nás na lajně nečekalo pět rychlých a vysokých hráčů, ale asi deset dětí od pěti do třinácti let (můj odhad), nedalo se jinak než nasadit proti dětské přesile naše tři holky (tzn. proti kvantitě nasadit kvalitu) a opravdu po osmi až deseti turnoverch naše holky udolaly dětský hurá-systém a skórovaly. Bohužel se nám v následujících chvílích už tolik nedalo a tak nám Divers Urquell oplatili sobotní porážku a odsoudili nás na celkové 26. místo. Žlutá zimnice nakonec skončila na 19. místě.

Co říct na závěr? Tento turnaj je prostě boží!!!

Dr. Úd

Jonathan Holmes & Angus Keenan

Dingos /austrálie/

J: Jonathan "Jonno" Holmes (24) a Angus "Gus" Keenan (25) - s australským týmem Dingos obsadili na MS ve Finsku krásné třetí místo v open divizi. Před návratem do Sydney, kde oba žijí, naplánovali páru zastávek. Jednou z nich byla Česká republika. Během tří týdnů, které zde strávili, stihli sjet řeku Vltavu, podívat se k sousedům do Tater, podpořit český tým na turnaji v Lipsku a vypít litry piva.

Why did you decide to come to Prague and how do you like it so far?

J: It's a bit of a complicated story.

G: Originally we were going to do a work camp kind of thing where we were going to fix up a castle or something. There were a bunch of different opportunities to do work in Europe and one was here in Czech Republic. But being frisbee players we were completely disorganized and we booked the tickets before we were accepted into any of the work camps. And actually we never did get around to applying for any of the camps.

J: My sister came to the ČR in 1993 and she had a great time. So she recommended it would be a good place in Europe to see.

G: I've actually had quite a few friends come and say that while traveling around Europe they had some of their best times in Prague.

J: This was the first time for both of us.

What do you think about Prague and the people?

G: We have had a great time. The frisbee people have been great. The beer is just so cheap it is unbelievable. All the people are nice. The women are pretty good looking too actually. The Charles bridge has good jumps...

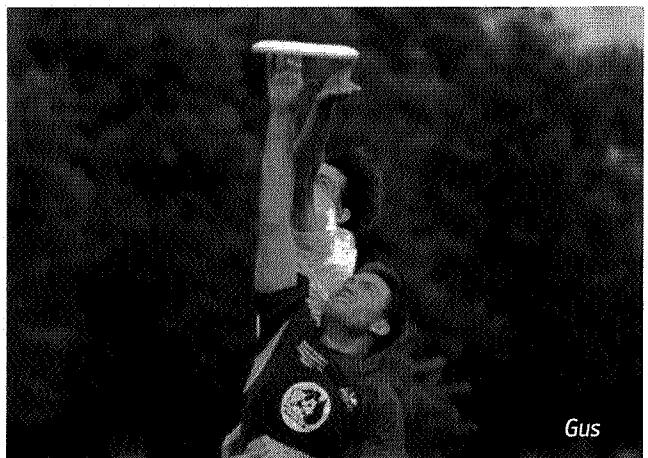
J: We have done a lot of fun stuff since we have been here. Jumping off the Charles bridge at five o'clock in the morning, that was fun. That was one of the highlights. We went out with the lovely Czech players and one thing led to another and we decided to jump off the bridge. It was fairly cold and little bit dirty but it's quite unique to see the bridge from that angle. It has been fantastic. Really the people here have been lovely especially the frisbee players. Very helpful, they have been showing us around and we had very good parties with Czech ultimate players.

Are you satisfied with the third place at the worlds? What were you aiming for?

J: We are very stoked, excited, happy, pleased. This was the first time that we have sent a team from Australia with the goal of winning the championships.

G: And actually had a chance at doing so.

J: We have never had a team that has been training together for so long and has the quality players that could win. I think that we definitely would have been disappointed if we didn't make the semi-finals. We did and we lost to the USA team. But then to beat the Swedes again to win bronze was really excellent. Personally I was very satisfied and proud at how well we did.

GUS

G: There were a lot of firsts for Australian frisbee too. We had never beat Finland or Sweden before at any world championship. The highest we have come before this was 6th. The whole team also did a pre-tour in the United States before going to worlds. We stopped off and played Furious George and other great North American teams.

What was the team? Was it a selection of the best players?

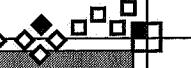
G: Well basically people had been aimed down who wanted to be on the open team. And anybody could apply and we had a training camp in Sydney where everybody paid the same amount regardless of whether you had to fly from Perth which is all the way on the East side of Australia or Melbourne. Everyone had to put in 200 dollars and the flights were subsidized if you were flying from those cities. So that meant that everyone could get there relatively cheaply. Nobody was at a disadvantage. We had 80 people trying out at the first one. Then there was a cut where people who were not good enough got removed from the team. Then we had another training camp with a smaller squad. And after that even more people were cut. Finally the team was announced at the third training camp and the 21 man team was built.

How long was each training camp and how long did the whole process take?

J: They were two days each, over the weekend and were two months apart. These processes had been going on since about September 2003. The whole process of getting the team together and training took about a year. See Australia doesn't have a strong enough club league to be able to send a club team like the US and Canada do. So the team has to be selected from all over Australia. And it was definitely the strongest team that has been put together since we have been going to the world championships. This was good for us because Gus and I had never played one before. Well, we played in world clubs in Hawaii but nothing international before that.

When did you start playing frisbee?

J: I started playing in 98 so that's six years now. I started playing in university when an American ex-change student came, the New Castle University. We started the club up there. None of us had ever played before apart from this American guy. We basically taught

ourselves how to play. I kept playing when I moved to Sydney a year and a half ago and now I play on Gus's team, the Manly Massif.

G: My first tournament was at the end of 99. I had finished school and was getting a bit unfit from not playing any sport. And a friend of mine was like do you want to come and play ultimate frisbee. I had heard about it before from my brother because he plays as well.

J: A lot of people get into ultimate at university in Australia. It's quite big in the universities.

How is the ultimate frisbee competition in Australia organized?

G: Sydney has the most ultimate players. We have four leagues going now in Sydney, one in the middle of the city one in the eastern suburbs, one in the northern suburbs and one in Manly which is the one I play in. The Manly league started up a couple years ago. Now we have two divisions, advanced and beginners, with eight teams in both. And they meet once a week. The city league has four divisions with 12 teams in each. The other two leagues are smaller with 10 teams each.

J: There are small leagues also in Melbourne and Brisbane and a little bit in Perth in western Australia. But Sydney is the biggest. And well it's beginning to extend through the universities - in Canberra and New Castle and it's becoming more popular. People are beginning to recognize ultimate when they see it. It's always nice when you meet someone and you don't have to explain to them how it's played or that it is more than playing on the beach with your dog or something.

G: The way the Australian Club ultimate system is set up is that there is a national championships every year in April. Club teams from all around the country come together at one tournament to compete for the title of Australian champion. There are probably three or four club teams from Sydney that get formed for this competition. And the players switch up a bit so I have played on Bush Whackers who got second. But that team has since disbanded and so then I played for Foam, which was part Bush and part another team, and we won the title, which was great. And since then I've played on the Manly team. It's based in Manly and its players are from Manly. Whereas before the teams had players who came from all over Sydney and got together for practice, now it's gone towards more geography based teams. There is one team from

Manly and a team from another area of Sydney and another team from a different area of Sydney. And it's good like that because it has gotten more consistent. There is also a mixed Australian championship that happens in September. So after the open season finishes after April you play on a mixed team but it is not quite as serious. You don't train too much for it and you come together and play in the championships. We play in a few lead-up tournaments but most of the higher level ultimate in Australia is open and women's.

How big is the women's division?

J: The women's division is growing. We have at least 15 or 16 teams. It's just getting to the stage where there is a lot of competitive teams. It used to be that it was dominated by just one or two teams but now it's getting to the point where there are four or five teams that have a shot at taking up the title, which is great.

G: We often get New Zealand teams at our championships as well which is good. They bring some fresh faces and it's good to see the Kiwis there. In the past we have also had some teams from Greater China which is the area just around China. We have been trying to get the Japanese to send a team down but it is a pretty long way and we have not been successful with that yet.

What do you do to make the sport more popular and get even more people attracted to it?

G: We have started a program recently in Australia where ultimate is being targeted at schools. We have got a person who is a coordinator for the schools in Sydney. She is a teacher who has started it at her school and it has been going around to some of the surrounding schools where they play in a weekly competition. It has also been organized so that people go out to a school that doesn't have it and there will be a demonstration of the sport with the aim of getting people to start playing it there. She has been doing it for the last couple of years and it's caught on quite well actually. We had enough juniors to send both men's and women's junior teams to Finland.

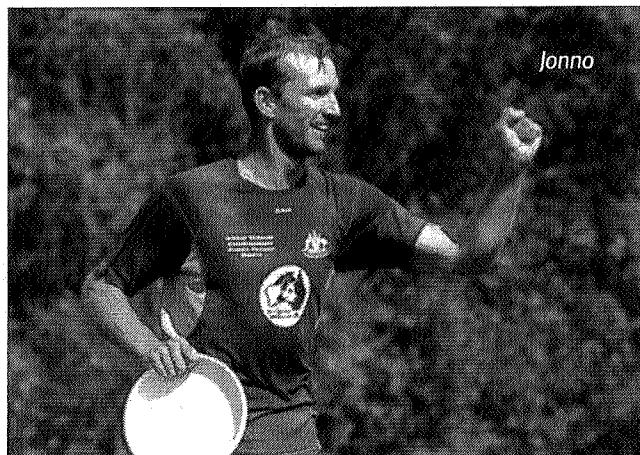
J: I think the next big thing for ultimate in Australia is to really try and get the program more involved in the schools. You can just get so many people to experience it and playing it if you can get the schools to incorporate into their curriculum. It would be great aim to sort of spread that out and get more schools in and outside Sydney doing that as well.

Do you have any sponsors or is the program subsidized somehow?

G: We don't have any sponsors so all the money has to come out of our pockets. Actually if we do a demonstration for one of the schools we can get some money from the government but a very very limited amount.

J: All of the players who came to Finland had to pay their own way. There were no team sponsorships.

G: A few players got sponsored through their work with time off and paid leave but that was all we could get. We tried pretty hard to get sponsors from our teams. We all wrote letters to companies but we were all rejected. We got a few bags of Gatorade and Red Bulls and stuff like that but nothing substantial. We have tried to get

some media coverage but it's hard. We have had some small success at getting media coverage at some of the championships and a few of the schools print results in the papers but that is about it.

How did you like playing against the US team? I watched the finals - Canada versus USA - and I thought there were too many foul calls and interruptions. And the way both teams played was very physical.

J: It's very different. We played the warm up tour, playing through the US. Which was good because we played against some very strong US teams. So we got used to that style of playing. They do play differently from the rest of the world. They are much more aggressive and sort of intimidating in their intensity. Which is probably where we struggled the most against them. They were so intense and fired up and we kind of let it intimidate us and we didn't play the game as we should have because we were thinking about how they were acting. They are just very physical and loud and vocal. I don't think they made a lot more fouls than any other teams that were competitive. They weren't as bad as Sweden. Sweden was pretty bad.

G: Well they just played tough, especially on the mark. They play much closer on the mark but I don't really mind that. But it means that you're going to get some fouls. Most of the time they are trying not to foul but because they do play so hard on the mark it's going to happen and I think that is fine. I mean they didn't argue too much and it was resolved pretty quickly.

J: In general, the spirit was quite good.

G: There were a couple instances that weren't so good.

J: I think just the intensity and the focus that they play with makes them, especially the Condors that step above. Unfortunately we didn't get to play against the Canadians. And they play with a similar style because they have to. We actually played them in the pre-tour when they came down to Seattle. We lost to them by two points. The North-American ultimate is a little bit of a different style. Maybe next time we will go one better and beat them at their own game.

Open team Australia

What do you think about bringing referees into the sport?

G: The problem with referees is that a good part of the game is self refereeing. It brings a lot of respect between the players. When you play other sports like basketball you play against the referee. You try and get away with fouls and bend the rules. Where as in ultimate you don't try to get away with fouls because you're just going to get called. Although, watching the finals in Finland was pretty

bad. That was a horrible game. It can degenerate like that and it is sad when it does. I have seen other games with high intensity and high stakes and it has worked really well.

J: One of the things that really attracts me to this sport is the fact it doesn't have referees. So I think it would take a lot away of the sport if referees were introduced. But when you start talking about marketing it, getting television coverage, and getting professional. When you start looking that far ahead in the sport, you can't do those sort of things without referees. It may happen in the distant future but personally, I'm against bringing referees into the sport and I really enjoy the spirit that people play with and the fact you don't need referees and that this sport works so well when you don't have them.

Is that the price we have to pay if we want the sport to become more popular?

G: I don't know. It depends on how far you want it to go. It's pretty big in America but they still don't have referees.

J: But once you have money involved, sponsors and things like that, it's not going to work.

How did you enjoy the tournament in Germany and playing with the Czechs?

J: We had the good fortune to play with a combination Prague team in Leipzig last weekend - Hot Beaches and Their Bitches. The men were the bitches. I had a lot of fun. It was nice to play a relaxed and low-key tournament after the pressure of worlds. All the people on the team were great fun. That's how we met a lot of the Czech ultimate players. We've got some wacky style T-shirts at the boarder. We played with a Czech team for the first time and we ended up winning.

It must have been a pretty strong team because of the two of you playing.

G: Well I don't know about that. You need to have a pretty strong base to win any tournament. There was none there that you couldn't trust. Everyone tried to throw and catch well and get open. It was a solid team and adding us only made it a bit stronger.

What are your plans for the future?

G: It will be great to play in the World Club Championships in Perth. Usually if we want to go to that tournament we are always off playing on the other side of the world.

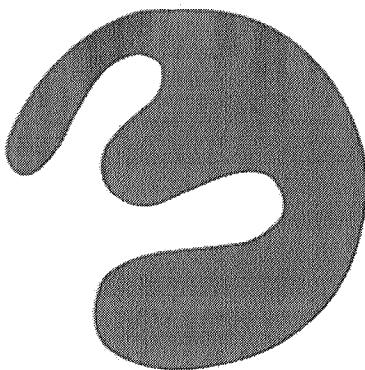
J: Now you guys are going to have to come and visit us.

G: It would be great if you could get a team down there.

It's pretty expensive...

J: Well start saving now. I'm enjoying not playing at the moment and just traveling. We were training and playing very intensively for the last six months leading up to worlds. I'm enjoying having a bit of a break but I will definitely be back playing next year. And of course we may be trying out for the world games team because Australia qualified for the first time for the tournament next June in Germany. But that will be a very hard team to make. Only something six guys and five girls will be selected for the team.

Katy

WFDF WORLD ULTIMATE & GUTS CHAMPIONSHIPS

TURKU 1.-7. 8. 2004

Mistrovství světa, tentokrát v zemi, jež se honosí tisíci jezery, alespoň se to o Finsku říká. Možná by jsme mohli taky dodat, že země tisíce lesů, komáru, hub a tisíce nařízení proti alkoholu. Hráči si i přes leckterá podivná nařízení a zákazy, museli mistrovství světa v Turku užít. Atmosféra takovéhle olbrimí akce je prostě jedinečná. Vtáhne vás, sežvýká, semele a po 8 dnech vás vyplivne zpátky do civilizace. Je jedno kolikáty jste skončili, zda první, šestí nebo poslední. V každém zůstává stejně intenzivní pocit, že to stálo za to. Bohužel letošní mistrovství bylo roztahané po celém městě i kousek za něj, takže občas vzplanul vztek a pocit marnosti, že nestihnete něco, co máte možnost vidět jednou za čtyři roky. A že bylo co vidět. 78 ultimatových a gutsových teamů ze šesti kontinentů. To je 1500 hráčů, kteří sehráli 393 zápasů za sedm dní na 18ti hřištích. Dominovaly severoamerické teamy Kanada a USA, kteří si rozebraly po 3 vítězstvích. Kanada v kategoriích Open, Women a Women Juniors. USA v kategoriích Mixed, Masters a Open Juniors. Kromě ženské kategorie, kam se do finále dostaly Finky, se tyto země střetly ve všech finále.

CZE reprezentace na WUGC O4 ve Finsku.

Nejdříve vám zkusím stručně popsat jednotlivé zápasy a potom bude následovat celkové shrnutí hry české reprezentace na mistrovství světa ve Finsku. To vše z mého pohledu, podhledu i nadhledu.

CZE - Španělsko 17-4

Jednoznačný a poměrně jednoduchý zápas. CZE v útoku střídala Flat stack a normální lajnu. V obraně fungovalo rozestavení třech dam u handlerů soupeře a zadní část bránili páni, to vše pokud protivník hrál Flat stack. Důležité vítězství na začátku turnaje, které ale na druhou stranu neukázalo slabiny českého teamu.

CZE - Švédsko 17-9

O trochu vyrovnanejší zápas. CZE vedla 2-1, prohrávala 3-2 a opět vedla 4-3. Poté se nások postupně zvyšoval až na konečný rozdíl osmi bodů. Dobrá obrana respektive nasazení při obraně. Opět se střídala osobní obrana (fungovala nejvíce), 3 ženy vepředu a nebo polozóna "Diamant". Švédové nedokázali nic zvláštního vymyslet, nepomohli jim ani občasné vymyšlené hlášky.

CZE - Japonsko 15-17

První kvalitní soupeř a hodně vyrovnaný zápas nakonec se šťastným koncem pro soupeře. První poločas byl chudý na turnover. Japonsko si udržovalo jedno-

bodový náskok až do stavu 8-7. V tu chvíli měla CZE možnost srovnat, ale příležitost propásla a Japonsko uteklo do poločasu na rozdíl dvou bodů (9-7). Za stavu 11-10 pro Japonsko měla CZE opět několik příležitostí srovnat skóre, ale nakonec skórovali Japonci. Za stavu 13-11 mělo naopak Japonsko možnost zvýšit na rozdíl tří bodů,

CZE - Francie 16-15

Další vyrovnaný zápas, tentokrát s happy-endem pro team CZE reprezentace. Francie měla výborný začátek a ujala se vedení 4-0. Poté se CZE probudila a postupně tento náskok vymazala. Poločas sice ještě vyhrála Francie 9-7, ale po poločase hra CZE ještě vygradovala a to znamenalo otočení zápasu a vedení 14-11. Poté se opět ale zvedli Francouzi a postupně srovnali skóre na 15-15. Poslední bod CZE zvládla, když několika příhrávkami po lajně skórovala. Nutno říct, že Francie zápas skvěle začala a team CZE tím dost zaskočila. Naštěstí to CZE nepoložilo a dokázala se dostat zpátky do zápasu. Po poločase se situace obrátila, byla to právě CZE, která obranou a dobrým útokem otočila zápas, který si ale málem nechala opět vyfouknout, možná nervozitou nebo jistotou svého vedení.

CZE - JAR 17-0

Nejjednodušší zápas na mistrovství pro český team. JAR byl nezkušený team se špatnými hody, což český team maximálně využil.

CZE - Kanada 2- 17

Jednoznačný zápas pro Kanadu. Jak sami po zápase přiznali, měli z CZE trošku respekt, protože nevěděli co čekat a věděli, že zatím prohrála jen jednou, takže nastoupili na sto procent a neponechali nic náhodě - výsledek poločasu (9-0) tomu jasně nasvědčuje. CZE nevycházelo vůbec nic a ani v obraně nestačila na Kanadské hráče. Hlavně v útoku to byla bezradnost - ani flat stack, ani normální lajna nefungovala. Handleři zkazili velké množství příhrávek, i těch prvních a když už se hra rozhýbala po prvních příhrávkách, chyběl další náběh od midlů nebo dlouhých. Velká lekce pro český team a návrat zpátky na zem. A jak se později ukázalo, nebylo to naposled, když CZE dostala za vyučenou.

CZE - Velká Británie 10-17

CZE opět utekl začátek, kdy prohrávala 4-0. Na začátku se navíc zranil Nathan. Poté se hra trošičku zlepšila, ale díky netrpělivosti, hlavně před zónou, CZE nedokázala srovnat stav a pořád musela dohnájet náskok GB, který byl pořád cca o 3-4 body. Prostřední část hry byla ze strany CZE asi nejlepší a už to vypadalo, že se nadechuje ke come-

backu, ale nakonec vždy přišla zbytečná chyba a GB opět odskočili. Teamu CZE moc nefungovala klasická lajna, kdy se sobě navzájem pletli handleři a midlové, takže bylo vidět spoustu zbytečných náběhů, které ubíraly hráčům síly. Podobný zápas jako loni ve Francii ve skupině (i se stejným výsledkem).

CZE - USA 5-17 /čtvrtfinále/

Začátek zápasu nebyl zas tak špatný jako v předchozích dvou utkáních. Američané sice vedli 4-2, ale CZE měla možnost snížit na rozdíl jednoho bodu a tím zůstat trošku déle ve hře. Bohužel se to nepovedlo a pak už USA jen zvyšovala náskok a v poklidu zápas dohrála do konečného vítězství. Podobná lekce jako od Kanadaňů, jen s tím rozdílem, že to byl sympatičejší team. Opět spousta házecích chyb.

CZE - Japonsko 17-16

Opět vyrovnaný až infarktový zápas a to až do posledního bodu. Měl i stejný průběh jak první zápas s tímto soupeřem, akorát s jedním rozdílem, že tentokrát celý zápas vedl český team. 9-6, 12-8, 15-12, 16-13. Poté stejně jako v zápase s Francií, CZE dovolila soupeři vrátit se do hry a vyrovnat skóre na 16-16 - následoval poslední bod. První možnost český team nevyužil, následně ubránil a napodruhé zápas ukončil ve svém prospěch. Dvě třetiny český team na hřišti dominovalo - především v obraně, ale pak svoji slabší chvílkou dovolil soupeř bojovat ještě o vítězství. Japonci během

zápasu zjistili, že na nás více platí osobní obrana než zóna a zápas se tím stal vyrovnanějším a zajímavějším. CZE si vítězství v tomto zápase zasloužila. Byla lepší. Japonce navíc stál víc sil čtvrtfinálový zápas, který sehráli s Německem a ve kterém podlehli také o jeden bod (12-11) než po-klidná prohra českého teamu s Američany.

CZE - Austrálie 9-17 /o 5. místo/

Poslední zápas a poslední prošvihnutý začátek zápasu - rychlých 6-0 pro Austrálii. Lehké zlepšení hry v útoku a větší nasazení znamenalo malé smazání šestibodového manka. Hra po poločase byla se strany CZE asi nejlepší v zápase, dokázala stáhnout na 11-8, ale pak přišel stejný výpadek, jako na začátku hry a série bodů, která zajistila jasné vítězství teamu protinožců.

Shnutí hry českého teamu polohrajícím hráčem.

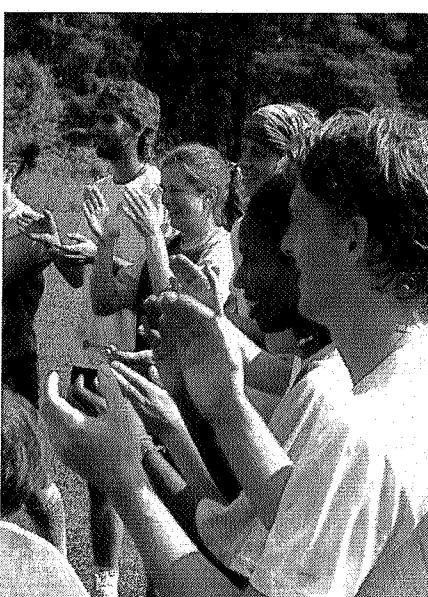
Budu trošku kritický, což možná některé účastníky překvapí, ale i kdybych sebevíc chtěl, tak jsem to tak viděl. Český team skončil na 6. místě, což je samo o sobě úspěchem. Trenér vyhlásili před mistrovstvím cíl dostat se do čtvrtfinále a to se povedlo. Povedlo se to díky předvedené hře a kvalitě českého teamu? Ano i ne. Teď se budeme pohybovat v rajónu, který patří slečně spekulaci. První věc, která přispěla k šestému místu, byl loňský úspěch na ME, protože díky tomu, jsme se ocitli po losu v lepší/slabší skupině. Když se podíváme na konečné pořadí v mixové skupině a potom

se podíváme, kdo vyšel z jaké skupiny, tak je odpověď nasnadě. V první osmičce, což jsou všichni čtvrtfinalisté, jsou mezi prvními pěti jen hráči Kanady, které byli v naší skupině. A za první osmičkou následují hned další dva teamy ze skupiny, ve které jsme nebyli. Šesté místo fakticky znamená to, že jsme skončili jako druzí v Evropě. Ale to je dost relativní, protože jsme nesehráli zápas ani s Německem, Finskem a Švýcarskem, kde by se dalo toto umístění buď potvrdit nebo vyvrátit. Tím by se dalo CZE vystoupení lépe srovnat s loňským vystoupením ve Francii.

Postup do čtvrtfinále z této lehčí skupiny, byl na druhou stranu potřebný a je tomu dobré, že se tak stalo. Proč? Protože jsme měli šanci zahrát si proti teamům z úrovně "top" ultimate a vrátit se trošku na zem. Ten rozdíl je tak obrovský, jako ukazují výsledky - rozdíl deseti a více bodů, což znamená rozdíl třídy. Všechno co si myslíte, že už umíte, se najednou rozplyne. Nedokážete dát příhrávku, kterou jste před tím stokrát dali a než se nadějete a řeknete si, tak teď to konečně vyjde, je poločas a vy máte 5 minut na to si tu marnost uvědomit. Když bych měl porovnat útok s obranou, tak jednoznačně vyjde z tohoto porovnání obrana.

Obrana

Český team měl tři varianty obrany. Prvním z nich byla osobní obrana, kterou asi všichni dobře znáte. Není na ní nic složitého. Prostě běháte za hráčem, který proti vám stál při výhoze. Úspěšnost závisí na vaši

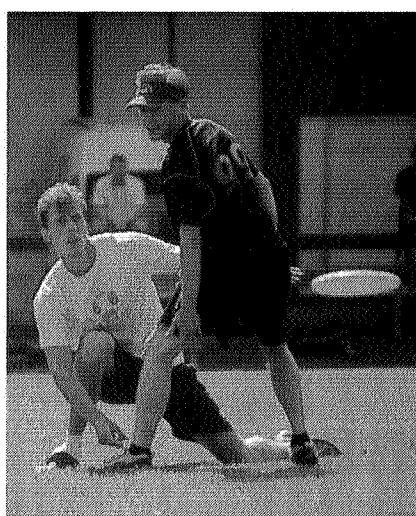
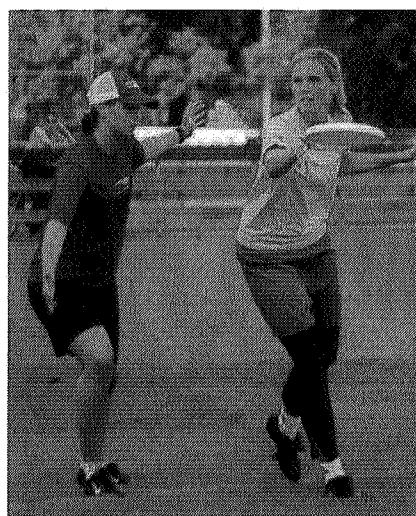
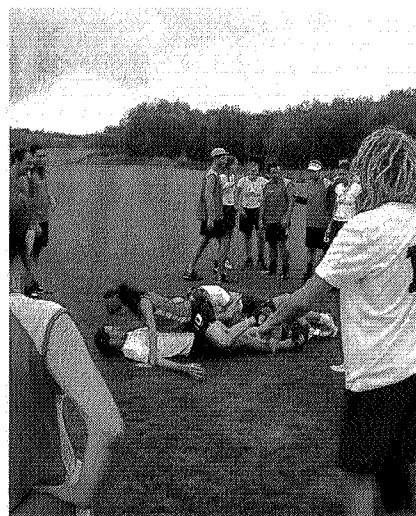
fyzické kondici, předvídatelnosti, přehledu ve hře a nakonec i obětavosti skočit, když je to potřeba. Druhým typem obrany byla zóna nebo polozóna nazvaná Diamant. Tato obrana se sestává z chlapíka, který pořád markuje, jedné dámy, která je v zavřené straně, jedné, která pokrývá střed, třetí dáma je jako první obránce v otevřené straně. Dále je za ní v otevřené straně jeden pán, na druhé straně - zavřené je také jistý pán a ten poslední pán je v zadu a hledá dlouhé hody. Polozóna je to proto, že hráči spíš hlídají nabíhající osobně a pokud je možnost, tak si hráče vysvěčují, než by hlídali určený prostor. Každý by měl hlídat v daném okamžiku jednoho hráče. Třetí systém obrany je zaměřený především proti útoku "Flat stack" (tři hráči u disku a čtyři postavení v příčné lajné). Tři ženy hlídají tři hráče u disku a čtyři pánonové hlídají osobně protihráče v příčné lajné.

Většinou se tyto tři typy obrany střídaly, někdy se hrálo to co na daný team nejvíce fungovalo. Proti teamům, které nás porazily rozdílem třídy nefungovalo vůbec nic, ale proti vyrovnaným a slabším teamům, česká obrana fungovala dobře, někdy dokonce výborně a byla tou zbraní, která nás dostala do čtvrtfinále. Je jen škoda, že útok, ten její nezbedný bratr, truccoval a nechtěl ji podpořit.

Útok

Český team měl de facto dva typy útoku. Prvním byla klasická lajna, rozdělená na tři handlery, dva midly a dva dlouhé. Mělo se navazovat na lajnu, která se hrála loni ve Francii. Druhým útokem byl Flat Stack ve dvou variantách. Buď klasický, kdy čekáte na náběh midla a nebo tzv. Dominátor, kdy začínají hrát handleři, kteří mají za úkol disk posunout a ve správný okamžik jej poslat do rukou midlu nebo dlouhých. Tyto útoky se střídaly, někdy podle toho, jak co na koho fungovalo více. Dá se ale také říci, že když nefungoval Flat stack přešlo se na klasickou lajnu.

Jak už jsem naznačil, tak v útoku byl větší problém než v obraně. Proč? Důvod je několik a zkouším se je popsat ze svého pohledu. Můžu se mylit, nejsem žádný expert. Prvním důvodem je vůbec celá úroveň českého ultimate. To co se tu dá vidět na českých turnajích, je ultimate bez pořádného nasazení a stoprocentní obrany,

respektive obrany, kdy si nenecháváte žádný náskok, nešetříte se na další bod. V Čechách nejste nuceni házet hody při agresivním markingu a ani do plné obrany.

Vždy se najde náběh, který takovou obranu postrádá. Ve Finsku docházelo k tomu, že hráč často čekal na lepší náběh, ale on nepřišel, protože ani přijít nemohl, mohl jenom přiběhnout s obráncem nalepeným na zádech spoluhráče. A když se váhá, tak se prováhá a nehodíte ani dump, protože začnete panikařit a zmatkovat. Suma sumárum prvním problémem byly hody. Další problém byl v herních variantách, což jde na vrub trenérům, s čímž možná někdo nebude souhlasit. Celé ty tři až čtyři měsíce se zkoušel nácvik předeším Dominátora a obrany Diamant. Druhá věc se povedla, první už méně. Když nám Dominátoru pokrývali, vraceli jsme se k normální lajné. Jenže. K jaké lajné, k té co jsme hráli ve Francii? Tam ale nebyli všichni a z toho co jsem viděl, jí každý hrál malíčko jinak. Málodky to byla krátká lajna zhruba patnáct metrů od disku a každý nabíhal jak chtěl. Handleři se pletli s midlama a midlové s dlouhýma. Pletení dlouhých s handlery jsem skoro neviděl, protože na to většinou ani nezbýl čas. Nebojte, já se taky pletl. Škoda, že se normální lajné nevěnoval nějaký čas na trénincích nebo alespoň teoretické připomenutí by neuškodilo. Vzhledem k tomu, že jsme lajnu hráli skoro 70 procent vyrovnaných zápasů, tak se tento nedostatek projevil. Často se stávalo, že jsme pracně ubránili a pak lehce zahodili. Jako kdybychom chtěli rozhodnout nebo dát bod, co nejrychleji, pokud možno tak do pěti hodů. I to by měla být zkušenosť, že tak to nefunguje, lépe řečeno nefunguje v zápasech s kvalitními teamy. Nejde o to co nejrychleji skórovat, ale skórovat, tak jak to předvedli třeba Furious v Open finále, kdy dobili zónu na dvacátou příhrávku. Další věcí, sice ne tak markantní, které jsem si všimnul nebo sám pocítil, byla fyzická vybavenost. Málodko v českém teamu je na tom natolik dobré fyzicky, aby vydržel na plno běhat celý zápas ve sprintech, tak jak to předváděli třeba Kanada. Zkoušíme většinou naběhnout přímo a když cítíme, že máme v zádech soupeře, tak se otáčíme zpátky do lajny. Co jsem pozoroval, tak právě teamy jako Kanada nebo USA dělali náběhy typu například sprintem 10 m k zóně, pak zpátky, pokud byli volní, tak pokračovali pro disk, když ne, tak zkusili buď třeba zavřenou stranu a nebo ještě další sprint opět k zóně na dlouhou. Ten

první fejk nezačínali dělat, když jejich spoluhráč chytíl disk, ale předtím. Časování se tomu říká a je něco jiného načasovat svůj náběh se slabším soupeřem než tím silnějším. Nám bohužel občas toto časování chybělo. Sice jsme přidali jeden běhací trénink měsíc před mistrovstvím, ale to podle mě moc nepomohlo. Ani svým způsobem pomoci nemohlo. Každý by svůj fyzický fond sil měl načerpat přes zimu a pak jej nějakými dávkami doplňovat i během turnajové (letní) sezóny. Poslední věcí je sladění hry mužů a žen. Říká se, že mixovou kategorii rozhodují ženy. Možná je to pravda, možná ne. Každopádně by se měly využívat stejně jako mužská část. Ve hře českého teamu byly občas k vidění pasáže, kdy de facto hráli jen muži a ženská část jako by tam nebyla. Je potřeba přihrát tomu kdo je zrovna volný, ne si vybírat. Ale snad se mnou budou všichni souhlasit, že tomu nebylo moc často a ten hlavní problém to rozhodně nebyl.

Možná si říkate, jak proboha mohli s tímhle uhrát šesté místo? Mohli, protože výše miněná kritičnost se vztahuje především k zápasům ve kterých jsme prohráli. V těch zápasech s vyrovnanými soupeři se tyto nedostatky projevily občas a navíc soupeř je měl taky. Ale rád bych zdůraznil, že v těchto vyrovnaných zápasech, CZE reprezentace ukázala i kus dobrého Ultimate, abych jen nekritizoval. Bohužel ty prohry nebo úroveň teamů, se kterými jsme prohráli, se mi usadily v hlavě víc a asi i víc než jsem čekal. Zkrátka všechny základní věci, které se člověk musí v Ultimate naučit jsou jedny a stejné. Jen jedna odlišnost tu je. Musíte se je učit víckrát. Jednou bez disku, potom s diskem, potom s obranou, potom s dobrou obranou a nakonec s výbornou obranou, hrající v plném nasazení po celý zápas. A tímto posledním stupněm u nás zatím prošel jen málokdo. Český team se ve Finsku neztratil, ale pokud by se chtěl vyvijet dál (resp. české ultimate), tak bude muset přidat na intenzitě a to na všech úrovních - času ztrávenému na hřišti, kvalitě náběhů, hodů - tzn. celkové kvalitě a intenzitě tréninků a v neposlední řadě kvalitě turnajů. A i tak to bude nějaký ten pátek trvat než se budeme moci poměřovat s těmi nejlepšími.

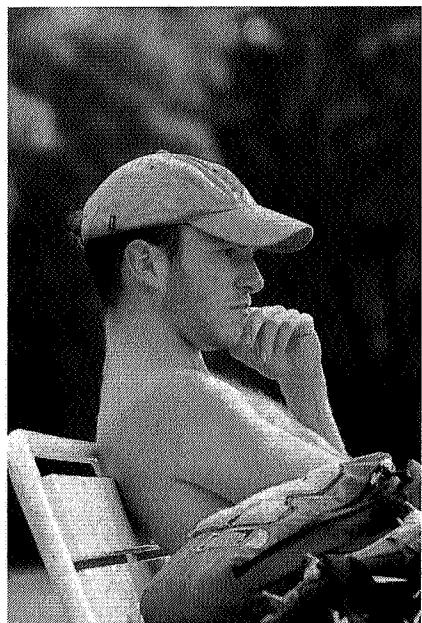
Pánové Tomáš Veselý a Nate Heilmann byli trenéry české reprezentace na MS ve Finsku. Zeptali jsme se na jejich hodnocení, pocity a postřehy ohledně českého teamu.

Jak hodnotíš z postoje trenéra vystoupení českého týmu na MS ve Finsku?

T: Řekl bych, že se náš výkon dá považovat za úspěšný. Splnili jsme cíl, který jsme si před sebe dali. Postoupili jsme ze skupiny do čtvrtfinále a vybojovali slušné 6. místo. Skončili jsme druzí z Evropských týmů, před námi byli pouze Němci. Takže z tohoto hlediska si myslím, že můžeme být spokojeni. Možná jsme měli i na to, být o jedno místo výš, ale stejně tak jsme mohli skončit o 3 místa níž.

N: Na mistrovství jsme byli nasazeni jako šestí, což je velmi lichotivé s ohledem na úroveň soutěže. Upřímně řečeno si myslím, že jsme si tak vysoké nasazení nezasloužili. Měli jsme šestí na skupinu, která byla o něco lehčí, a taky ve čtvrtfinále jsme měli šestí na soupeře. Dokázali jsme však napnout síly a několik zásadních zápasů, které byly velmi těsné, dotáhli do úspěšného konce. Porážka Francie ve skupině nám umožnila postup do čtvrtfinále a potvrdila, že jsme tým, který umí bojovat o vítězství až do konce. Tato houževnatost a touha vyhrát nám pomohla porazit Japonce a hrát o páté místo.

Odpovídá 6. místo, kterého cze repre dosáhla, předvedené hře?

T: Samozřejmě, že naše místo odpovídá předvedené hře nás, našich soupeřů a rozlosování do skupin. Nebýt to takhle, tak se někde muselo stát něco podezřelého. Můžeme se dohadovat, jak bychom dopadli, kdybychom hráli ve druhé skupině, kdybychom porazili Japonsko už ve skupině atd., atd. K ničemu to však nepovede. Kdyby se stejný turnaj opakoval další týden, pořadí by bylo asi jiné. Ne, že by se nějaký Evropský tým mohl vklínit mezi severoamerické, ale od 3. do 16. místa by určitě došlo k mnoha změnám. Každý turnaj je jedinečný a pořadí na jeho konci odpovídá momentální formě všech hráčů, dovednostem, týmovému výkonu, "štěstí" a mnoha dalším faktorům. My jsme v tomto týdnu předvedli hru, která stačila na 6. místo. Někdy jsme měli trochu smůlu, někdy trochu štěstí. Ale tak to chodí, tečka.

Co bylo největší slabinou českého týmu a naopak největší předností?

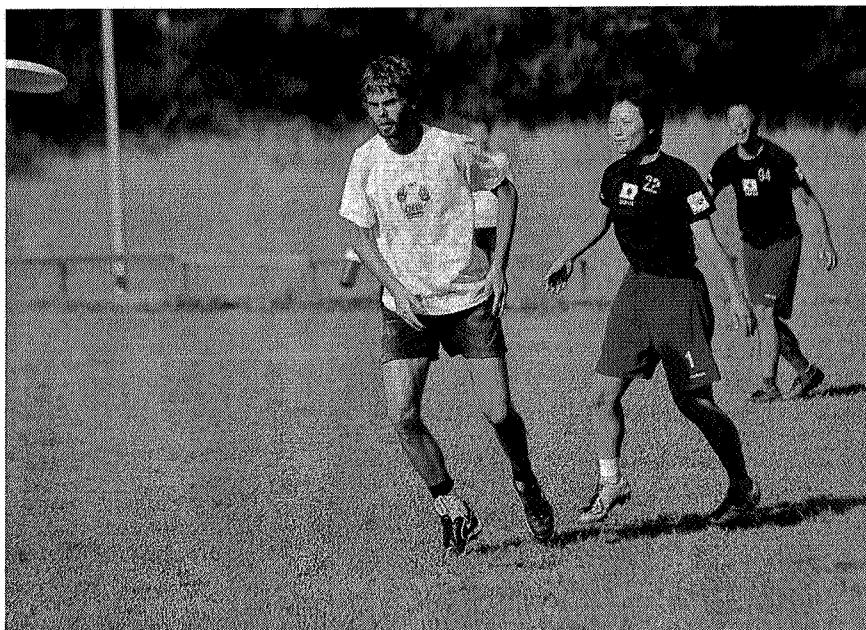
T: Za asi největší slabinu bych hodnotil nevyrovnanost výkonů celého týmu. Dokázali jsme hrát velmi odvážně, efektivně, obětavě a soustředěně. Ale v dalším zápasu jsme hráli úplně odlišně, dělali jsme chyby v činnostech, jež jsou většinou zautomatizovány (chytrání, házení), báli jsme se naběhnout, a když jsme se odhodlali, tak jsem skončili dřív, než nám to kdokoliv mohl hodit. Báli jsme se vzít situaci do svých rukou a risknout jinou příhrávku než tu, která byla očekávána. Tato obava z "neočekávaného" se stala slabinou celého týmu. Kupily se chyby a frustrace, nebyli jsme s to se toho zbavit. Takových zápasů nebylo mnoho, snad nejmarkantněji se to projevilo v utkání proti Kanadě a později v zápase o 5. místo proti Austrálii. Hrajeme sice Středoevropskou ligu, občas potkáme relativně dobrý německý tým, ale nemáme většinou zkušenosť s velmi intenzivní hrou proti skvělému týmu. Proto myslím, že většina našich slabin pocházela zevnitř, z nás. Když jsme cítili, že můžeme hrát, že nám to jde, dokázali jsme najít správná řešení i ve velmi obtížných situacích. Snažili jsme se navzájem se povzbuzovat a pomáhat si. Zajímavé bylo, že všechny zápasы, které se nám nevyvedly se hrály ráno/dopoledne. Měli jsme většinou jen necelou hodinu na rozvážení. Je možné, že nám trvalo déle soustředit všechny své

myšlenky na hru, možná jsme potřebovali více času nebo jiné drilly - ne tradiční, které jsme prováděli před každým zápasem. Ale jiné, živější, zábavnější (na babu apod.). Později teprve jsme možná měli přejít k těm tradičním. Staří se toto lehké pro nás všechny, zejména trenéry. Naši nesporou výhodou bylo, že se dobře známe, trénovali jsme relativně dlouhou dobu společně, a tak víme, co můžeme jeden od druhého čekat. Tým byl relativně vyrovnaný; měli jsme vysoký chlap, kteří chytali body; měli jsme ženský, které se jím to nebaly hodit, který si dokázaly kdykoliv naběhnout stejně jako chlapíci. Věděli jsme, jak úspěšně hrát proti zóně, dokázali jsme se posunovat pomocí krátkých, ale i dlouhých příhrávek. Měli jsme od každého trochu, v některých zápasech to bylo znát, v jiných to bohužel nastačilo.

N: Jednou z našich velkých předností byla všeobecnost týmu, ve kterém nechyběli hráči vysoci, rychlí, chytří, schopní handleři, markeři. Znali jsme navzájem naše přednosti a mohli jsme se tak lépe přizpůsobit útoku a obraně soupeře. Naši největší slabinou byl nedostatek zkušenosť s hrou proti agresivní fyzické obraně. Také jsme dopláceli na poměrně laxní rozjezdy v nejednom zápasu.

Český tým se připravoval téměř 4 měsíce. Jak tuto přípravu zpětně hodnotíš? Jak fungovaly věci, které se trénovaly?

T: Čtyři měsíce je na společnou přípravu docela dlouhá doba, většina týmů neměla tu možnost trénovat tak často a tak dlouho společně. Na druhou stranu je ale třeba říci, že i když netrénují tak často společně, jejich tréninky ve vlastních klubech jsou výživnější než u nás. I když jsme měli tak velkou výhodu, že jsme mohli trénovat jedenkrát později dvakrát týdně, nemyslím, že bychom této výhody dostatečně využili. Chápu, že se člověk někdy z práce neutrhne, ale trénovat s pouhým torzem týmu se moc nedá. Je smutné, když za reprezentanty musí zaskakovat cizí hráči, abychom mohli postavit dva týmy, abychom mohli trénovat to, co potřebujeme. Když pak některý nejedou na společný přípravný turnaj nebo soustředění, na jejichž datech jsme se shodli dostatečně dlouho dopředu, tak to přinejmenším zamrzí - zejména když pak

hrají na jiném turnaji. I přes to jsme natrénovali nové věci a rozvedli ty, jež jsme již ovládali z minulého roku. Měli jsme několik variant útoku i obrany a všechny jsme je v utkáních, někdy více někdy méně, úspěšně uplatnili. Poměrně stabilně nám fungovaly signály před dobývanou zónou. Velice mě potěšily obě naše hry proti Japonsku, jak z hlediska intenzity zápasu, tak z hlediska herního. V obou zápasech se nám podařilo zónou brzdit rychlonohé, rychle odhadzující Japonce a zároveň trpělivě hrát proti jejich agresivní zóně. Sem tam jsme udeřili s "pull play". Samozřejmě proti někomu fungovalo dobré to, proti jinému ono, ale v zásadě nám naše taktiky a nacvičené signály fungovaly.

N: Trénování s českým výběrem pravidelně po dobu čtyř měsíců bylo výborné. Uvědomoval jsem si, že netrénujeme s takovou intenzitou, která by nás tým lépe připravila na úroveň světové soutěže. Myslím si ale, že čeští hráči nebyli k tomuto kroku odhadláni. Na druhou stranu věřím, že jsme si během příprav užili víc legrace než jakýkoli jiný tým. Taky mě potěšilo, že různé druhy útoku a obrany, které jsme čtyři měsíce trénovali, skutečně fungovaly i na světové jedničky.

Rozdíl oproti hlavně severoamerickým týmům se podle výsledků zdá být celá veliký. V čem si myslíš, že to je, respektive proč český tým prohrál takovým rozdílem?

T: Hlavní problém je v tom, že s nimi hrajeme tak málo a slyšíme nebo představujeme si o nich taklik. Náš první zápas proti takovému soupeři dopadl naprostě katastrofálně. Úplně jsme se sesypali a nebyli schopni ničeho, třebas i jednoduchého. Problém asi většiny evropských týmů při hře se severoamerickým týmem je v psychice. Severoamerické týmy jsou sice lepsi, ale rozdíl není takový, jaký se zdá být. Bohužel nejsme zvyklí hrát proti intenzivní obraně, takových turnajů, kde je nutné hrát úplně naplně v každém zápase je nedostatek. Možná jsme trochu ovlivněni hrou německých týmů, kde dumper je relativní jištota pro "snadnou" příhrávku. Ne tak u těchto týmů, obrana dumpera je jednou z nejdůležitějších věcí. Když má dumper problém s uvolněním se, tým ztrácí možnost jisté příhrávky a zisku jednoduchých 10 vteřin pro další náběhy. Dalším z výhod, které při útoku využívali byla rychlosť příhrávek. Pokud někdo z nich chytí disk, do pěti vteřin ho posílá někam dál, ať už na dump nebo do strany, byť i jen o pár metrů. Obrana se pak nemohla zastavit a srovnat si své pozice, protože disk byl neustále v pohybu. S tím samozřejmě souvisí pohyb ostatních útočníků, ti musí své náběhy perfektně časovat. Nedělájí jeden náběh (sem, tam), ale, co je důležitější, dokáží se během toho náběhu přizpůsobit měnící se situaci na hřišti. Tzn. "nepopr..." se, když mi někdo vběhne do náběhu, nebo chytne disk přede mnou.

Stále mám na hřišti plno místa, kam můžu s náběhem navázat.

N: V Severní Americe je oproti Evropě mnohem soutěživější prostředí všeobecně a v ultimate obzvlášť. V severoamerické vyšší soutěži je ultimate především o intenzivní fyzické hře a silných emocích. Dovolím si říct to samé o Japonsku a Austrálii, i když jsem tam nikdy nehrál. Evropský ultimate je uvolnější, bez větších projevů emocí a příliš se ohlíží na osobní bezpečnost. Český hráč je zvyklý na docela jinou hru a když pak proti němu stojí takto nahecovaný obránc, jehož jednání připomíná spíše projevy psychopata, jenom odhození disku se může stát neprekonatelným problémem. Je také velmi těžké vyhodcovat se do hry, kterou považujete předem za prohranou.

Na mistrovství jsi měl možnost sledovat i spoustu jiných zápasů, různých kategorií. Co tě zaujalo, zklamalo nebo nadchlo?

T: Mile mě překvapila hra juniorů, viděl jsem dva zápasy USA vs. Kanada, jeden ve skupině a druhý ve finále. Oba týmy hrály naplně, bylo vidět hodně soubojů, krásných příhrávek atd. a k tomu minimum hlášek! Zcela opačně na mě působil finálový zápas mastrů, také USA a Kanady. To, co si dokázali hlásit a jakým způsobem to pak řešili, bylo až trapné - nadávek víc než na vesnickém fotbale. Zcela jistě byl překvapením "neúspěch" britských týmů. Loni absolutně nejúspěšnější země ME a letos pouze jedna medaile v mastrech.

N: Nejvíce se mi líbil zápas amerických juniorů proti Kanadě v základní skupině. Atletické výkony jednotlivců byly vynikající a počet hlášek se omezil na přijatelné minimum. Povýšenecký postoj WFDF a organizátorů turnaje byl trochu zklamáním, stejně jako finále open divize. Zápas mě tak nudil, že jsem během něj třikrát usnul. Schopnosti, atletické výkony a spirit všech hráčů v mixu byly skutečně úctyhodné. Sledovat úžasné výkony, kterých dosahovaly jednotlivé týmy s vypětím všech sil, bylo silně inspirující. Myslel jsem si, že po účasti na MS bude jednodušší posunout ultimate na žebříčku svých priorit o několik stupňů níž. Nemohl jsem se více mylit.

Děkujeme za rozhovor páni trenéři.

-c&-d-

Místo dlouhých popisů, tak jak tomu bylo v minulosti, jsme se našich reprezentantů zeptali na dvě jednoduché otázky, které by mohly dobře vystihnout to podstatné, co se vlastně ve Finsku odehrálo.

1. Jak by jsi zhodnotil/a vystoupení českého teamu na MS?

2. Co tě zaujalo, nasralo, bavilo, nebavilo na MS ve Finsku?

Eva Wohlrábová (atrofované ruce)

1. Super umístění na to, jaký jsme podali výkon (se svým osobním rozhodně spokojena nejsem). Velké štěstí (unavené Japonsko po zápase s Německem). Ale to všechno ke sportu patří a nic to na výsledku - 6. místo na MS - nemění :). Jsem ráda, že jsem se toho mohla zúčastnit.

2. Zaujalo: žádní sobi, obrovský houby; výkony některých týmu (pozitivně i negativně); obdivuhodná výdrž našich osobních fanoušků (Dodo, Martin, Zeli).

Nasralo: Japonky prolhaný, svině jedny šikmuvoký!!!

Bavilo: Hra, lidi, jídlo, Finsko ...všechno (a osobně: Carlos, Petr Josek na páry :)) a ta skvělá houpačko-skluzavka na dětském hřišti.

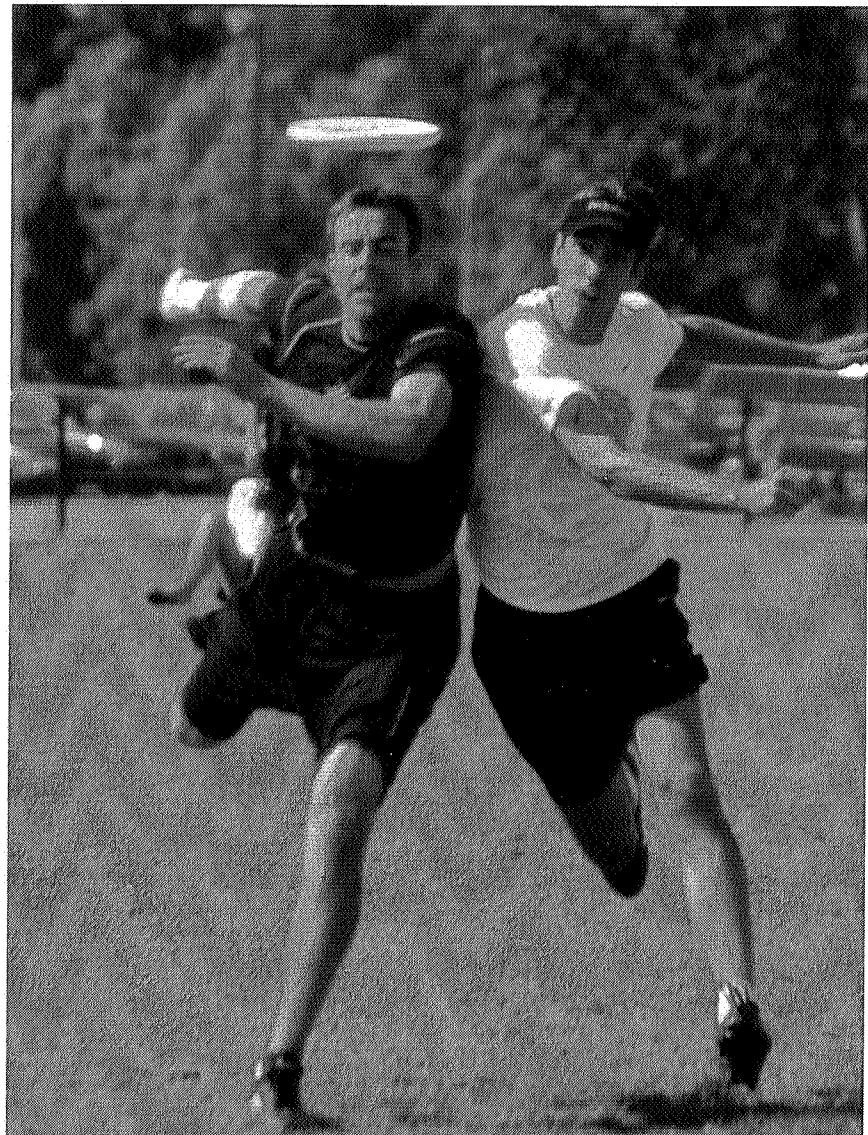
Nebavilo: Ortezy!

Štěpán Materna (prague devils)

1. Myslím, že reprezentace splnila očekávání, se kterými do Finska jela. Lafku nastavenou na mistrovství Evropy jsme nijak výrazně nezvedli, ale nekonal se ani debakl v podobě pádu do druhé poloviny startovního pole, kterého jsem se po pravdě řečeno celkem obával. To, že jsme skončili druži z evropských týmů a nechali za sebou tým GB, zní moc pěkně a rozhodně je potřeba se s tím náležitě chlubit, na druhou stranu všichni zúčastnění vědě, že nám Britové dali na prdel a dostali jsme se před ně v podstatě díky hernímu systému.

Další oblast, ve které jsme v tom nejlepším smyslu navázali na Francii, je soudržnost týmu a pohoda na hřišti i mimo něj. S tím určitě souvisí i schopnost otáčet zápasy a zvítězit ve vyrovnaných kláních - hodně vyrovnané zápasy jsme hráli tuším 3 a vyhráli dva z nich.

2. Hodně mě bavila cesta. Až nám tohle jednou bude někdo platit, bude to určitě

nejlepší způsob, jak se dostávat alespoň na ty velké turnaje. To, že je tým pohromadě celou dobu z Ruzyně až do ubytovny, je výborný start pro další spolupráci na hřišti. Příjemné je i když se po skončení turnaje netrousíme domů podle toho jak kdo chce, může a musí jet a řidiči cestou neupadají do komatu. Bavila mě taky kvalita hřišť, které přežily první deštivé dny a až na to, že páchly kdoví čím, poskytovaly ve většině případů optimální povrch pro hru na světové úrovni. Trošku mě nasralo, když jsme se v některých případech dostali na hřiště až 45 min před začátkem zápasu a to ještě bez kopaček, které se v autobuse nesměly nosit. Špatným překvapením byla hra Kanady, která evidentně neměla nejmenší problém s tím, co si nějací Evropané myslí o jejich přistupu ke Spiritu. V tomto smyslu byl

nečekaně pozitivním zážitkem zápas s USA (Doner party), asi nejpříjemnější nakopání do prdele, jaké jsem kdy zažil. Ještě k zápasu s Kanadou, dalším šíleným zážitkem bylo pozorovat, jak důsledně si hvězdný český tým dokáže hromadně vybrat herní krizi a podávat výkony, za které by se nemusel stydět ani Bílý hranostaj (toto přirovnání snad již brzy pochopíte). Nakonec to ale bylo docela šťastné načasování, protože vybrat si to v jiném zápase, ještě bychom mohli hořce litovat. No ale s přehledem nejvíc mě bavilo, když jsme otočili zápas a porazili Frantíky o bod a získali tak velmi pravděpodobně postup do čtvrtfinále.

Markéta Šoutová (prague devils)

1. Překvapilo mě nase celkové druhé místo

v hodnocení Spirita. Osobně ho považuju za nezasloužené, pokud srovnám např. s loňským ME, nebo s některými jinými týmy teď na MS. Hra se mi líbila více, myslím, že tým byl celkově lepší než ten loňský. I když oproti loňsku mě hodně zklamal přístup některých lidí k tréninkům.

2. Skoro za všechno se platilo, a né málo. Chybělo, aby vybírali peníze i na záchodech. Doprava mezi hřišti moc nefungovala - čekat hodinu na autobus, který měl jet před deseti minutami je celkem otrava. Bylo krásné počasí, a určitě nejlepší vegetariánské večeře. Mile mě překvapilo oblečení s logem MS značky Gaia, bylo hezký a za slušný ceny. Skvělé páteční a sobotní páry, nejlepší zakončení turnaje, jaké mohlo být.

Michael Bloom (f.u.j.)

1. Na úvod musím upozornit, že jsem nebyl ve Francii ani, a tudíž mi chybějí určité souvislosti a širší kontext pro hodnocení týmu. Co se však týče letošní repre, tak se domnívám, že můžeme být velice spokojeni s naším vystoupením na MS. Za prvé chci podškovat Tomáškovi a Nateovi. Sám již znám z FUJ, jak Nate umí sestavovat tréninky a vymýšlet taktiky. Naše obranná taktika "Diamant" byla často přínosem. Tomášek byl skvělý kapitán, sám mi řekl pár věcí během turnaje, díky nimž jsem hrál ještě intenzivněji a cítil jeho důvěru. Také je důležité, že nedělal dusno a vytvářel pozitivní a pohodovou atmosféru v týmu.

Co se týče MS, měli jsme dost velké štěstí v losu. Sice jsme skončili čtvrtí ve skupině, ale jelikož Austrálie skončila čtvrtá ve druhé skupině. Tak pochybuji, že bychom je bývali porazili a dostali se do čtvrtfinále, kdybychom byli ve druhé skupině. Herně se mi naše vystoupení moc líbilo. Někteří hráči hráli rozhodně lépe, než jsem je kdy viděl hrát. Taktiky jsme měli dobré, dobře jsme je také měnili během zápasu. Bohužel si myslím, že naše ženy si dost málo zahrály. Iva byla prakticky nezastavitelná v útoku, ale mrzelo mně, že takové obrovské talenty jako Kristina a Lenka sa málo dostávaly k disku. Možná některí načí mužští hráči přílišně hráli navzájem mezi sebou. Na tom by se třeba dalo pracovat - neboť jsem toho názoru, že české hráčky mohou výrazným způsobem ovlivnit výsledky repre k lepšímu. Také nám podle mě chyběly

dlouhé hody. Zde chci konstatovat, že je čirá radost hrát v jednom týmu s Tomáškem, ale když se Carlos a Nate zranili, tak kromě Tomáška jsme v podstatě neměli žádnou šanci házet dlouhé (a můžete tu poznámku také brát jako od hráče,jenž hraje dlouhého a vždy chce dostat nějaký huck...). Jinak se mi líbila atmosféra v týmu, ale zklamalo mně, jak se málo chodilo po trénincích společně se bavit. To by myslím pomohlo týmovému duchu dost (a bohužel zde to nemohu porovnat s loňskou repre), a snad i herně, poněvadž by se ti lidé lépe znali a důvěrovali. A co se týče tréninků, tak mně stále rozčaruje, jak málo se chodilo na tréninky. S tím se musí něco dělat. Nestačil jsem se divit, že čtvrtina až třetina lidí chyběla na každém tréninku. A zde přidám poznámku, která možná někoho naštve - ale myslím si, že jsme měli vzít Luďu do repre. Nikoli na úkor jiného hráče, ale prostě jako 21ho hráče. Na MS jsme viděli, že týmy klidně měli 25 hráčů - zpětně se domnívám, že to byla chyba trvat na konečném počtu 20 hráčů. Luďa na to herně má a měl úplně ten nejlepší přístup - chodil na tréninky a vyburcoval ostatní. Do budoucna bychom měli brát hráče, kteří na to prostě mají a posunout maximální počet hráčů výš. Když uvažuji o tom, jak může Česká repre zlepšit své výsledky, tak si nemyslím, že máme výrazné nedostatky ve fyzičce ani v taktice, ale spíše a zejména v hodech - krátké, dlouhé, hucky, breaky, s rukou vysoko a nízko. Také jsem si všiml, že ty lepší týmy na mistrovství světa bránili intenzivněji, zejména na marku, a na tom

bychom mohli pracovat.

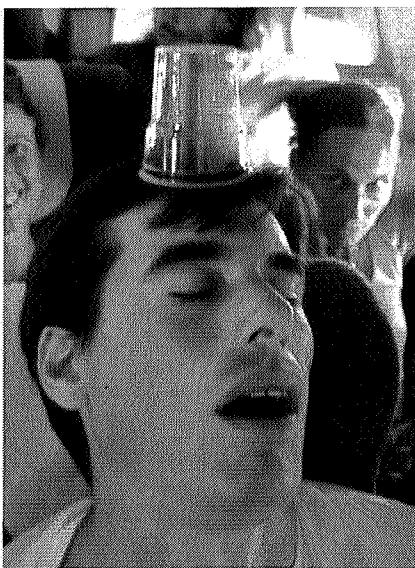
2. Nejdříve to špatné - organizace MS. Netvrídí, že jsem sám vynikající pořadatel turnajů, ale ty kiksy tam - fronta na večeři (to jako jediné řešili za pochodu), 9 počítaců pro 1500 hráčů, bezvýznamný rozpis autobusů - a podle toho, co jsme pak viděli na letišti, tak je to asi celonárodní nemoc... Mohl bych napsat stohy papíru (určitě mi věříte...) o tom, co mně zaujalo herně u jiných týmu, ale prostě mohu říci, že jsem se tam hodně naučil - herní techniky, takty a jak trénovat. Zmíním pouze ty hody - fascinovalo mně, jak ti lepší hráči dokáží roztočit disk - a jak markovali při obraně. Co však mojí mysl nejvíce zaměstnalo byl spirit, a co to znamená pro budoucnost našeho sportu. Konečně jsem pochopil, proč některí hráči v mé klubovém týmu byli tak nadšeni hrou v divizi Mixed - spirit. Nemusím snad ani zmínit finále Open, které leckoho zhnusilo (i když bylo obhájců dost, kteří tvrdili, že je to typické pro hru na této úrovni - tím hůř...), ale ten nedostatek spiritu byl vidět i v jiných divizích a i u evropských týmu. Myslím, že v mixu byl spirit fantastický - přesně to, co se mi nejvíce líbí na CELU a na Ultimate v Evropě. To je postřeh o MS, ale co s tím? Myslím, že ta základní rozpolcenost našeho oblíbeného sportu je, že existuje touha, aby ten sport rostl a aby ho více a více lidí hrálo, ale zároveň, aby si tento sport zachoval ten svůj možná nejkrásnější prvek - spirit. Jde to vůbec dohromady? V cynických chvílích si říkám, že by mi nevadilo, kdyby se nestal masovým sportem a raději si zachoval ten krásný spirit. Ale to už je příspěvek do jiné debaty...

Jana Vejmělková (hot beaches)

1. Myslím, že s takovým umístěním nikdo nepočítal. V některých zápasech zapracovala psychika a nezahráli jsme je tak dobré, jak jsme mohli (ale to všichni dobře známe).

2. Organizačně: nebyla nejlépe vyřešena doprava a celkově organizace v některých oblastech pokulhávala. Nic nebylo zadarmo :-))

Pro mě: dobrá zkušenost - hra, plno nových lidí, poznání lidí v týmu, spolupráce v týmu, guts :-), Turku je hezké město, přálo nám počasí, v Muzeu prováděla cizince Pamela Anderson, vynikající kebab č. 13, Japonky

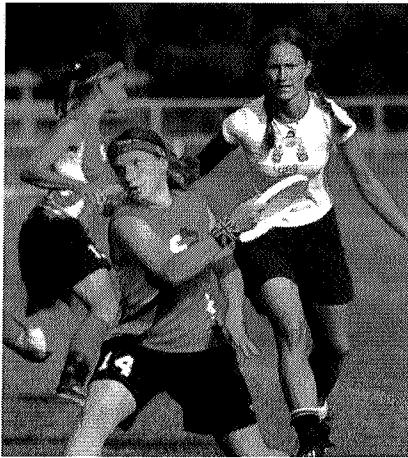

při fandění a razení z lajny švitorí - ptačí svět.

Miroslav Zasadil (3sb)

1. Hodnotil bych ho kladně. Až na zápas s Kanadou a potom v zápase o pátý místo s Austrálií, sme odehráli docela slušný zápas.

2. Bavili mě lidi (většina), hodně mě bavila atmosféra v českém týmu, nebaivilo mě ubytování, i když po tom co sme s Petrem objevili krásy parku u školy, to docela šlo. Nebavila mě finská suchost. Bavili mě party, jak ty oficiální, tak hlavně ty neoficiální. A nejvíce asi ultimate a hlavně zápasы s Japoncema.

Kristina Klímová (prague devils)

1. Myslím, že jsme dosáhli nejlepšího výsledku, který se dal uhrát. Měli jsme velké štěstí, ale i vlastní bojovností jsme vyhráli pář důležitých zápasů.

2. Zaujal mě velký výkonnostní vzestup týmů Kanady a Austrálie. Nasrala mě organizace turnaje a většina kontaktů s organizátory. Babilo mě to, že jsme tam jeli a byli jako tým. Nebavil mě jeden jediný zápas, při kterém to vypadalo, že na hřišti hrají 2 české týmy. Jeden chlapský a druhý ženský.

Jan Novák (žlutá zimnice)

1. Dobrý :-), většina lidí hrála dobře, akorát některý podle mně zahráli hůř než umí, a někteří naopak zahráli na svoje poměry fakt dobře. Akorát se ukázalo, že nikdo tady není zvyklej hrát na úrovni alespoň trochu podobný MS, takže když na nás nastoupil dobrý tým s dobrou obranou, tak spousta věcí, na který jsme zvyklý že vycházejí nevycházejí a nebyli jsme schopní začít dělat

něco jiného. A taky jsem měl pocit, že ke konci turnaje došly síly... ale to je možná jen subjektivní pocit...

2. Nelíbilo se mi nebo mně dokonce nasralo, že mi někdo ukrad matraci, kterou jsem si pracně přitáhl nahoru, takže jsem se rozhodl, že teda budu spát na holý zemi a myslím, že koncem týdne mi to už nedělalo dobře. Nelíbil se mi spirit Canada mixed a Holandsko open, zaujal mně guts a úroveň lepších týmu ve všech kategoriích... jo a taky se mi nelíbilo, jak Fiňáci chtěli za všechno prachy.

Alena Semerádová (hot beaches)

1. Jsem velice spokojená s umístěním, přesto mohly být některé zápasy odehrány daleko lépe (např. Canada, Austrálie).

2. Zaujalo: že se muselo za vše nehorázně platit (internet, plakáty) a naopak přijemné bylo levné oblečení od Gaji s velkým výběrem.

Nasralo: nic, jen nemuseli Securifáci ve škole a na závěrečný party tolík prudit, ale spíše to bylo k smíchu (hol, jinej kraj, jinej mrav).

Babilo: hra, večeře, kolektiv týmu.

Nebavilo: spojení autobusů občas dost vázlo.

Škoda, že tréninkové nasazení před Finskem nebylo takové, jaké mělo být. Loni šli do toho lidi více.

Jan Havel (p7)

1. Konečné umístění mě přijemně překvapilo, i když bychom se mohli dlouze bavit o příznivém seedingu, pořadí zápasů a tak. Celkově jsme ukázali, že Francie nebyla náhoda.

2. Zaujal mě styl hry některých mimoevropských týmů, především Japonců, kterých jsme si užili dosyta. Nasaly mě autobusy na turnaji a stávkující personál letiště v Helsinkách. Babilo mě ultimate a lidi kolem něj, zvláště nově navázané kontakty do Jižní Afriky, Irska, Ruska, Ameriky, Španělska a tak. Nebavilo mě, jak byla nalajnovaná hřiště. Tím, ze se překrývala, vznikly čáry uvnitř hrací plochy. Související problémy si jistě dokážete domyslet. Španělé na sebe křičeli: "¡Esta linea, cono!", Češi umírněně: "Ty vole, chýť to!".

Silvie Schreiberová (p7)

1. Jsem především ráda, že se přes

počáteční problémy (organizace, trenér, peníze) podařilo postavit úspěšný tým a na MS vyjet. Myslím, že umístění celkem hovoří za vše. Jediné, co mě mrzí je, že jsme hráli málo jako coedový tým. Byla to spíše chlapská hra a ženy jen občas "vymohly".

2. Dost mě nebaivil finský bordel v organizaci a prohibice alkoholu. Nechte si vyprávět o autobusech, obchodech a páry. Velmi mě potěšili bohaté večeře.

Jiří Ditter (žlutá zimnice)

1. Těšilo mě, že jsme působili jako tým a i přes některá herní nedorozumění jsme měli obrovskou chuť si zahrát a touhu vyhrát a byli jsme schopni se pro to obětovat. Co se týče umístění, tak jsme podle mě dosáhli maxima z toho předpokládaného intervalu "kde asi tak skončíme?", protože na to, abychom porazili ty týmy, co skončily před námi, ještě čas neuzrál :-). Japonci z nás byli nemile překvapení a složili nám poklonu, a vůbec jsme zapůsobili pozitivně zejména na ty týmy, které nemají sebemenší tušení, co to vlastně ta Česká republika je a kde v té Africe leží... já myslím, že jsme velmi dobře navázali na úspěch, který začala budovat loňská repre ve Francii. Takže já jsem byl celkově, jak s atmosférou v týmu, tak i s umístěním spokojen.

2. Ja tohle pojmu jenom co se hry týče, protože počítám, že organizaci si do huby vezme asi každej... :) Pro mě to byl první "turnaj" na takovýhle úrovni, takže jsem hlavně hltal kvalitu hry některých týmu, kterou jsem nikdy předtím neměl šanci zažít. Pak mě zaujalo to, že téměř všechny týmy hrály "flat stack", sem tam se vyskytovalo "Ú-čko" a jinak nic. Nasralo? Spiš co mě vadilo... Snad jedině nedostatek soudnosti některých hráčů a z toho pramenící nesmyslné hody. V některých zápasech byla hodně cítit nervozita a hodně se projevilo to, že česká liga nedokáže připravit hráče na hru s těsnou obranou. Například proti Kanadě jsme si díky tomu nebyli schopni dát pomalu jedinou příhrávku a skóre 17:2 pak bylo trochu deplácující. Zároveň se projevil i nedostatek zkušenosti, ale co se dá dělat, že? :) Jo jedna věc mě vlastně docela nasrala... a to Spirit týmu Kanady. Jak COEDU tak i Openu. V životě jsem takovouhle parodii na Spirit neviděl. Bylo to hodně smut-

ný a doufám, že touhle cestou se Ultimate ubírat nebude. Co mě bavilo? Být v týmu. Zahrát si s hráči jako třeba Tomášek nebo Carlos. On vůbec byl požitek hrát se všem těma skvělejma lidma a když se povedl krásnej bod, tak to byla paráda. Hodně mě bavilo hrát proti kvalitním soupeřům, vyhovovaný zápasy a zápasy, kde šlo o hodně. A co mě nebaivilo? Zápasy, kde jsem si moc nezahrál, ale těch bylo zatraceně málo, takže si vlastně vůbec nestěžuju :)

Lenka Čamrová (p7)

1. Podíváte-li se na tabulky výsledků - vystoupení bylo velmi dobré. Jak jistě zazní i na jiných místech, šestí na světě a teoreticky i druzí v Evropě - to je na malou Českou republiku, kde plackou hází pár desítek lidí, sakra úspěch.

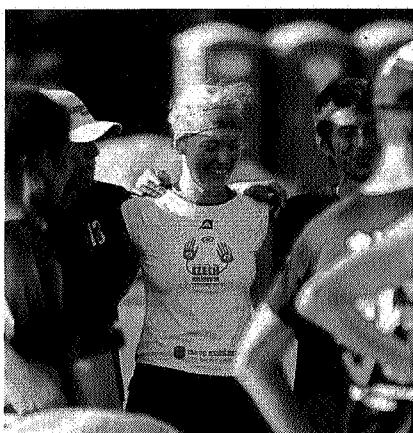
Z pohledu insidera, když jsem někdy stála na postraní čaire, nevěřila jsem svým očím, co někteří členové "sehraného" týmu na hřiště tvoří a jak na to střídačka reaguje. Těžce vydobilé disky v obraně jsme v zálepě vlastní netrpělivosti v útoku ztráceli, nervy střídavě nedokázali udržet i jinak emocionálně stabilní jedinci týmu. Nad tím všim se kdesi vznášelo plaché trenérské fluidum a hurónský pokřik "Repre, píčo". V zásadě mě ale průběhy zápasů, atmosféra, výkony jednotlivců nijak nepřekvapili. Snad až výše zmíněné překvapivě dobře vypadající konečné umístění.

Jak Nathan při jednom ze svých mála trenérských projevů velmi trefně řekl: "This is not last-year team". Nebyl.

2. Hra: Při sledování ostatních zápasů jsem se několikrát (a to na MS ve Finsku poprvé) stala svědkem následující situace - marker několikrát zahálší útočníkovi s diskem přespupek, který zastaví hru (kroky, faul...), dojde k menší roztržce (útočník nesouhlasí), hra pokračuje, následuje několik přihrávek a bod. Stále ještě vytíčený útočník si neodpustí gestem či poznámkou vyfakovat toho sráče, kterej se mu opovážil komplikovat život. V tomto okamžiku frisbjáka-pozorovatele zamrazí a začne přemýšlet o Spiritu.

Organizace: Ve srovnání se sladkou teplou výměnou oplývající Francií bylo Finsko mokré a organizátorský velmi chladné. Každý z nás jistě vzpomene na každodenní buzování ohledně "empty bottles" a nekom-

promisní bodyguardy na páry, kteří Vás za večer 50x zkонтrolují. Ani ubytování ve škole (malá místnost pro 20 lidí) mi nepříšlo ideální. Přesto se organizátorům na pář excesů podařilo mistrovství úspěšně dotáhnout do konce. Všichni, kdo se podíleli na EUCC, dokáží vyzdvihnout silné stránky na úkor těch slabších.

Petr Josek (f.u.j.)

1. Myslím, že můžeme být spokojeni jak s předvedenou hrou, tak i s výsledkem. Speciálně oba dva zápasy proti Japonsku. Česká repre hrála skutečně skvělý Ultimate. Trošku mně mrzelo, že jsme nedokázali záhatit lepší výsledek proti USA a Kanadě. Bohužel do obou zápasů jsme vstoupili dost poraženecky a speciálně Kanadě jsme to dali úplně zadarmo. I porážka s GB dostbolela.

2. Nejvíc mně naštvalo ubytování respektive to, na čem jsme měli spát. Jsem zvyklej spát na tvrdým, ale tohle fakt nešlo. Byl jsem tedy nucen spát venku v parku, což nebýt asi dvou a půl miliard komárů, nebylo tak špatný. Též mně vůbec nepobavilo finále Openu, na který jsem se dost těšil a u kterého jsem asi osmnáctkrát usnul. 1239 callů na zápas je fakt trošku moc. Naopak mně velmi bavily Guts, do příštího WUGC musíme postavit vlastní tým. Pro mně samozřejmě nejzábavnější byla samotná Česká repre. Takhle jsem si ještě nikdy předtím nezahrál a i mimo hřiště to bylo fakt super.

Iva Kadlecová (žlutá zimnice)

1. Velice potěšující, úspěšný, s ohledem na nekompletní sestavu (kvůli zraněním) mile překvapující, k celkovému umístění pomohla lehčí skupina, ale i urputný tvrdě vydřený boj s Japonci, taky nemůžu opome-

nout naše zmrtvýchvstání v zápasě s Francií - takové zkušenosti se počítají :)

2. Zaujalo - odhadlaný a vše obětující přístup ke hře hráčů z ostatních vyspělejších frisbee zemí.

Nasralo - okolnosti okolo pití alkoholu - rozdělená páry a vůbec celkový přístup k páry, tragická autobusová doprava. Bavilo - jídlo :), pohoda v týmu.

Nebavilo - velice vzdálené umístění hřišť a z toho vyplynávající nemožnost sledování jiných zajímavých zápasů a soustředění se pouze na to, abychom se dostali na chtěná místa včas.

Tomáš Radil (terrible monkeys)

1. Vystoupení českého týmu na MS považuji za velmi úspěšné. Tým myslím zahrál jak nejlépe uměl a s trohou štěsti obsadil pozici ve kterou jsem ani ve snu nevěřil.

2. Na MS ve Finsku vázla trochu organizace turnaje, čekání na autobusy na/z hřiště bylo vždy velmi napínavé, a snad všechny služby pro hráče byly zpoplatněné. Jediné, co mě opravdu bavilo, byla pohoda v týmu, kterou jsme si dokázali po celou dobu udržet.

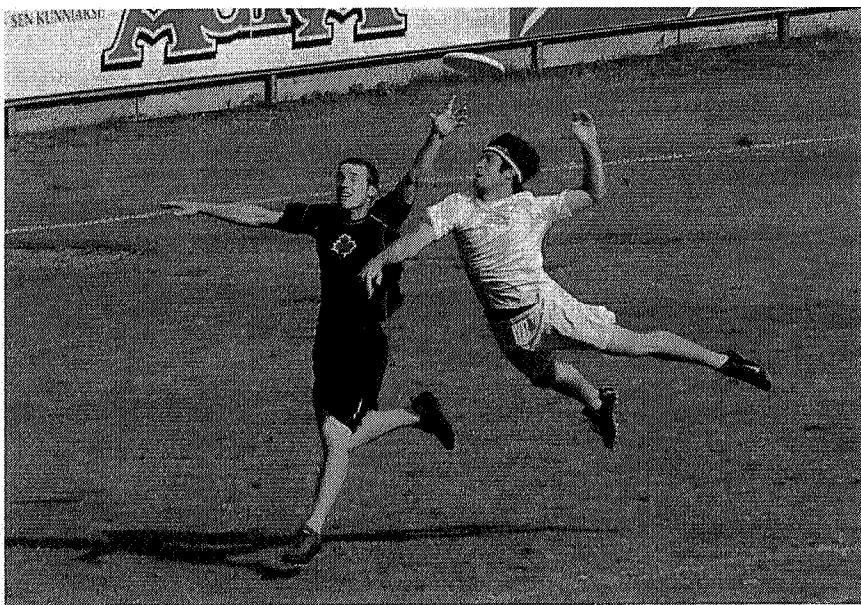
Katerina Svobodová (hot beaches)

1. Myslím, že jsme předvedli velmi slušný výkon. Těsné zápasy s Francií a Japonskem potvrzily, že dokážeme bojovat do posledního bodu. Proti silnějším soupeřům, jako byly Spojené státy či Kanada, jsme neobstáli. Na jejich agresivní hru jsme nebyli připravený. To nám kredit ale nijak neubírá, protože nic víc než herní zkušenost jsme si od této zápasů neslibovali. Ráda se chlubím tím, že jsme se po mistrovství zařadili na druhé místo v Evropě. Nerada však už dodávám, že Británie, která skončila až za námi, nás porazila slušným rozdílem.

2. Dost mě zklamalo finále Open divize Kanada - USA. Bylo to, jako když se díváte na televizní přenos a každých pět minut někdo zahýbá anténou a naruší tak plynulost děje. Příliš mnoho hlášek na můj vkus. Nebavilo mě čekání na autobus před zápasem a po zápasu. Jsem moc ráda, že jsem se mohla zúčastnit a poznat "světový" ultimate. Kromě jiného i různé kulturní a národnostní odlišnosti. Moc jsem si pochutnala na večeřích. I když byly "za lacino".

USA vs. Canada**/Condors vs. Furious George/**

Hrálo se stejným systémem jako všechny zápasy na mistrovství, to znamená 100 minut nebo do 17ti bodů (cap 19). Oba teamy nastoupily s 24mi hráči, ale těžko říct kolik z nich pravidelně nastoupilo, protože oba teamy měly ofenzivní a defenzivní sedmičky, kde nejlepší hráči hráli pravidelněji než zbytek. Zajímavé bylo, že například v kanadském teamu, obranná sedmička, když ubráníla šla znova bránit, maximálně vystřídali tak jeden až dva hráči, ale spíš šla celá znova. Pokusím se o stručný přehled jednotlivých bodů a potom to trošku shrnu a přidám kratičký popis ostatních finále.

1:0 - Kanada začíná s útokem, ale po dlouhé příhrávce přichází první turnover, po kterém se USA ujmají vedení. USA hráli flat stack.

2:0 - Bod ve kterém byly 4 turnover, dva po dlouhých příhrávkách na každé straně. USA výborně brání a Kanada jako by byla nervózní - kazí i jednodušší příhrávky a i proto prohrává hned o dva body.

2:1 - Kanada hraje Flat stack, kdy začíná 1. nábeh handler. Po pár příhrávkách následuje dump a swing a příhrávka na bod. Obranná rybička USA přišla pozdě.

2:2 - Výborná obrana nutí Američany hodit dlouhou příhrávku, kterou Kanada úspěšně brání. USA nasazují na Kanadu zónu 3-3-1, která se od půlky mění na

osobní obranu. Ani to nepomá a Kanada lehce skrúuje po lajně. V tomto bodě se také začíná více diskutovat. 3 hlášky USA a 1 od Kanady.

3:2 - USA začínají s rozestavením 2-4-1, přičemž se házeči a dumpeři mění, jeden dlouhý zůstává. Od půlky je to opět klasický Flat stack. USA si těsně před zónou berou timeout a po něm ji úspěšně dobývají.

3:3 - Postupný a trpělivý útok Kanada až k zóně. Následuje Strip, Pick a 7 příhrávek na bod.

3:4 - USA se nepovedla dlouhá příhrávka a Kanada se dostává až před zónu, kde si bere timeout. Po něm následuje Endzone play - lajna v zóně a u házeče jeden dump. Dávají si 17 příhrávek kolem zóny a skrújí. V tomto bodě bylo 6 různých hlášek.

vyplynoucí z velkého nasazení než že by byly úmyslné.

6:5 - Po 13ti příhrávkách USA skórují hodem z půlky hřiště.

6:6 - Kanada začíná s klasickou lajnou. Po první příhrávce přechází na Flat stack. Jedna dobrá dlouhá příhrávka, chyt v rybě před zónou a finální příhrávka na bod.

6:7 - Kanada nasazuje polozónu (Clam na 3 příhrávky) - úspěšně - USA kazí příhrávku a Kanada skrúje.

6:8 - Stejná obrana od Kanady (Clam na 2 nebo 3 příhrávky) - a opět úspěšná. USA také dobře brání (bod provádí jeden pick za druhým), ale nestačí to. Kanada se ujímá dvoubodového vedení.

7:8 - Sporný bod, po kterém se většina diváků přidává na stranu Kanady. Američané hodili dlouhou, po které došlo k souboji v zóně. Kanada čistě ubránil, ale Američan si nahlásil foul. USA nakonec přeci jen skrújí, ale diváci hučí a pískají.

8:8 - Kanada hraje Flat stack, ale kazí příhrávku. USA si berou timeout před zónou. Po něm prohozem do zavřené strany srovnávají skóre.

8:9 - Kanada začíná s klasickou lajnou a po první příhrávce přechází na Flat stack. Američané výborně osobně brání, takže Kanada jen stěží postupuje dopředu. Trpělivostí nakonec přeci jen postupuje až do místa, která znamenají bod a vyhrává poločas.

8:10 - USA mají útok a opět zkouší začít s účko- isem. Kazí příhrávku a Kanada je na druhé straně 20ti příhrávkami dobývají zónu. 5 nahlášených faulů v tomto bodě. Diváci skandují Fair play.

9:10 - USA po dvou turnoverech hází dlouhou příhrávku před zónu a následně hned skórují.

9:11 - Opět 4 turnover v tomto bodě - 3 špatné dlouhé příhrávky a jedna po lajné do autu. Kanada nakonec opět po 20ti příhrávkách a jedné krásné záchranné rybičce odsakuje na rozdíl dvou bodů.

10:11 - Trpělivý útok USA ve Flat stacku, bez dlouhé příhrávky.

10:12 - Klasická lajna Kanady na první příhrávku. Krásný dlouhý hod přes celé hřiště ze 3. příhrávky znamená bod. Hraje se do 14ti.

11:12 - Dlouhá příhrávka USA kousek před půlkou hřiště. Opět jenom o bod.

11:13 - Úžasná dlouhá příhrávka přes celé

hříště forehandem zvyšuje náskok Kanady. **12:13** - Opět dlouhá přihrávka na bod, tentokrát trošku se šestím. USA se drží v naději na zvrat.

12:14 - Trpělivý útok Kanady, ale dělá konec všem nadějím USA a znamená vítězství a mistrovský titul pro rok 2004.

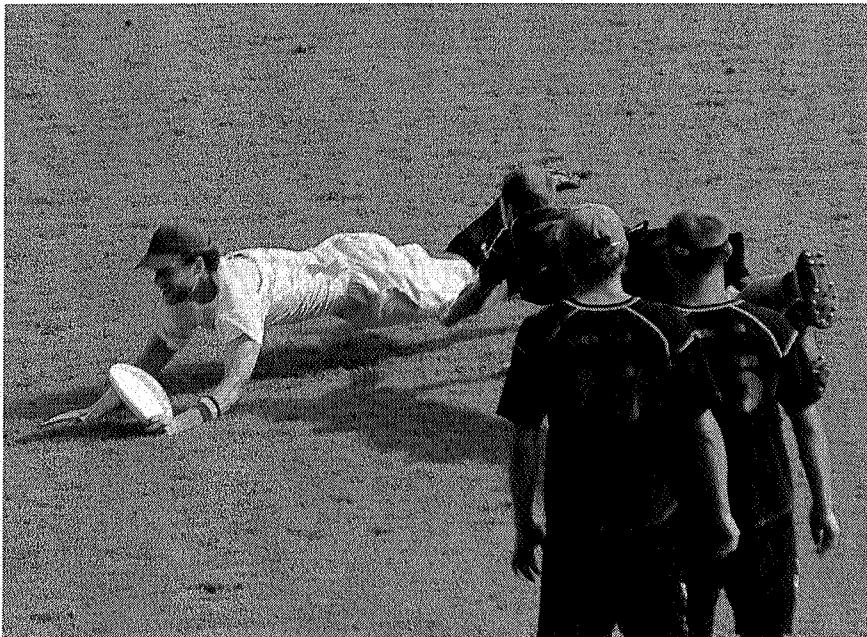

Finále v Open kategorii žádné krásné Ultimate nepřineslo. Oba teamy hrály především Flat stack, i když občas zkoušeli hrát trošku rozmanitěji. Kanaďané někdy zkoušeli na první přihrávku normální lajnu a také zkusili několikrát polozónovou obranu na překvapení soupeře - úspěšně. USA také zkusili občas změnit začátek své hry, ale moc jim to nevycházelo. V celém utkání bylo **23 turnoverů** (11 na straně Kanady a 12 na straně USA), což je asi hodně na utkání takové kvality. Přispěla k tomu hlavně neúprosná osobní obrana obou teamů. Každý náběh byl ve sprintu, stejně jako jeho obrana. Pokusy o obranné rybičky jsou přirozenou součástí Ultimate takového úrovně. Při obraně se bránil i Dump na sto procent. Každý bod provázely tak v průměru 3-4 hlášky - většinou fauly nebo picky. Nezávislý divák, neznalý Ultimate, by podle mě v půlce odešel, protože by ho to nebavilo a vůbec by nepochopil o co v té hře běží. Uviděl by akorát sprintující dvojice, které si občas přihrají disk a jinak se pořád nad něčím dohadují. Takže si myslím, že přenosy Ultimatových utkání v televizi jen tak nehrází, maximálně tak sestříhý zají-

mavých okamžíků nebo záznamy utkání, kdy se osekají prodlevy mezi hláškami.

Finále Masters /USA-Kanada 17-10/

Možná to byl i pohlednější zápas než finále Open. Nasazení obou teamů bylo stejné jako v Open finále, ale hlášek bylo méně,

takže se člověk zas až tak moc nenudil. Celkem s přehledem vyhráli USA, kteří trešně stali skoro každou chybou Kanaďanů. A těm se opravdu nedářilo. Těžko se prosazovali a nedokázali vymyslet skoro nic, jak by proti výborně bráničím Američanům skórovali. Možná je kategorie Masters ve Frisbee trošku zavádějící. Často můžete slyšet u ostatních sportů, že vrchol hráče je kolem třicítky a to co pánonové třicátníci předváděli (hlavně USA a Kanada), by suše stačilo na jedno z předních umístění v Open divizi. Myslím, že se v budoucnosti věk u této kategorie bude posouvat, tak někam k 35 letům.

Finále Mixed /USA-Kanada 17-13/

Sympatičtější američtí Donner Party měli kromě začátku svůj zápas jasně v rukou. Občas trošku povolili, aby posléze zase přitáhli, jak by řekl Mezo. K vidění bylo opět vysoké nasazení a těsná obrana. Moc mi toho v hlavě neutkvělo, jenom vím, že jsem chvílema fandil Kanadě, a to ne kvůli sympatiím nebo spiritu, spíš aby ten zápas byl vyrovnanější a ne takhle jednoznačný. Finále mistrovství světa by sluhelo větší drama.

Finále Women /Kanada-Finsko 17-13/

Pro mě největší zklamání ze všech finále, co jsem viděl. První poločas měly navrch jasné Kanadské hráčky, které si vytvořily velký náskok. Po poločase se Finky neuvěřitelně zvedly a začaly úspěšně dotahovat. Bohužel na to bylo asi málo času a taky

Kanaďanky se ke konci začaly trošku víc soustředit a nakonec dotáhly zápas do úspěšného konce. Proč to bylo pro mě zklamání? Nevím, nemělo to vůbec žádný spád, až snad ten comeback Finek udělal zápas trochu pohledným a zajímavým. Občas byly k vidění body, kde bylo přespříliš turnoverů a člověk si říkal, že to snad nemůže být finále. Bohužel bylo, ale celá kategorie taková nebyla. Občas bylo k vidění parádní ženský Ultimate, třeba jako zápas Finsko vs. Japonsko na počátku turnaje.

Finále juniorů ani juniorek jsem neviděl, takže vám k tomu bohužel (nebo bohudík? :-)) nic neřeknu. Můžu vám jen říct o juniorském zápase Kanady a USA ze základní skupiny, což bylo i nakonec složení finálové dvojice. Úžasné nasazení, lehká nevyházenost plus mladistvá nerozvážnost, celkem dobrý spirit (i když až na ten konec), skóre se přelévalo z jedné strany na druhou a to všechno za fandění rodičů, kteří přijeli své synky podpořit a možná i trošku pohlídat :) Skóre 16-15. Fakt krásný zápas.

-c-

WFDF WORLD
ULTIMATE
& GUTS CHAMPIONSHIPS

TURKU 1.-7.8.2004

Open division

1. Canada
 2. USA
 3. Australia
 4. Sweden
 5. Japan
 6. Finland
 7. Denmark
 8. Great Britain
 9. Germany
 10. Switzerland
 11. Italy
 12. Netherlands
 13. South Africa
 14. Ireland
 15. Lithuania
 16. Russia
 17. Brazil
 18. Republic of China
- spirit: Ireland*

Women's division

1. Canada
 2. Finland
 3. USA
 4. Japan
 5. Great Britain
 6. Australia
 7. Sweden
 8. Italy
 9. Germany
 10. Denmark
 11. Netherlands
 12. Latvia
 13. Russia
 14. Ireland
- spirit: Ireland*

Junior open division

1. United States
 2. Canada
 3. Germany
 4. Finland
 5. Great Britain
 6. Sweden
 7. Australia
 8. Russia
 9. South Africa
 10. Japan
 11. Switzerland
- spirit: Australia*

Junior women's division

1. Canada
 2. USA
 3. Sweden
 4. Japan
 5. Finland
 6. Australia
 7. Great Britain
- spirit: Great Britain*

Masters division

1. USA
 2. Canada
 3. Great Britain
 4. Sweden
 5. Finland
 6. Japan
 7. Germany
 8. Netherlands
 9. Australia
 10. Russia
- spirit: Japan*

Mixed division

1. USA
 2. Canada
 3. New Zealand
 4. Germany
 5. Australia
 6. Czech Republic
 7. Great Britain
 8. Japan
 9. Finland
 10. Switzerland
 11. Sweden
 12. France
 13. Spain
 14. Austria
 15. South Africa
 16. Belarus
- spirit: Australia*

Guts

1. Japan 1
2. ROC
3. Japan 2
4. Finland
5. USA
6. Great Britain
7. Germany

PoHoř - čtvrtá (a největší) část české discgolfové ligy

Vesnička Pohoř je malá víska na kopečku mezi Olomoucí a Ostravou, kde každý malý kluk chodí po vesnici a nosí s sebou discgolfové disky. V termínu 14.-15. srpna se na tomto malebném a pohostinném místě konal čtvrtý díl české ligy v discgolfu. A nebyl to díl svojí šíří a obsahem ledajaký. Na hráče čekalo ve dvou dnech odehrát celkem 3 x 25 jamek plus finále na dalších 9 jamek. Ale ke hře samotné se ještě dostaneme, pojďme pěkně popořádku.

PŘÍJEZD: Auto, v kterém jsem jela, bylo ještě asi 10 km před Pohoř a už nám bylo do telefonu hlášeno, že máme roztočená piva a již jsme očekáváni. Po přjezdu jsme shledali, že naším domovem pro příští dva dny je objekt bývalé mateřské školky, kde budeme spát, jíst, pít, odpočívat, chodit na záchod a bavit se. K budově samotné připadala vcelku velká zahrada, za níž začínalo starší fotbalové hřiště. Zahrada nabízela prolézačky, tři discgolfové koše a ohniště. Na začátku pátečního večera vedli v populáritě hráčů discgolfové koše, potom se ale všichni soustředili kolem ohně, kde se jedlo, pilo, povídalo, hrálo a zpívalo až do nočních hodin (pozn. aut. jedlo se buřtíky na ohni a pilo se pivo Radegast - během pátku byl vypit jeden souudek tohoto moku).

HRA: V sobotu ráno se začalo hrát. Po rozdělení do tří skupin po sedmi lidech (tzn. celkem 21 hráčů v kategoriích Open (15), Ženy (3) a Junioři (3) - na české poměry velice dobře obsazený turnaj) hráči vyrazili na kurz, který skýtal po prvních dvou dlouhých jamkách zásobu jedenadvaceti krátkých jamek po cestičkách v lese. Jamky byly dlouhé od 40ti do 80ti metrů, ale byly velice záladné - především množství stromů a terén plný zatáček a převýšení dával hráčům pořádně zabrat. Často lesem zaznival typický zvuk -tuumg- jak disk narazil do stromu a mizel kdesi v hustém porostu. Na konci kurzu čekali opět dvě dlouhé jamky, které hráče přivedli zpět ke školce a na oběd.

OBĚD: Po protrpěném prvním kole čekal na hráče gulášek, který jim během jejich hry připravili maminky organizátorů. Byla to doslova smyslová útěcha, při které každý rád na chvíli zapomněl na strastiplné

okamžiky jen několik desítek minut zpátky. Maminky se o nás staraly jak o vlastní a hostili nás, co se do nás vešlo.

ODPOLEDNÍ HRA: Po vydatném obědě se hráčům dařilo v následující hře dosti rozdílně: někteří trávili a nedostávala se jim síla do hodů, někteří povzbuzeni kávičkou či jiným životabudičem zapomněli na dopoledne a rvali se s kurzem až listí v Pohořském lese ze stromů líhalo. Pak zde byli hráči, kterým nic nepomohl oběd ani kávička, a už na nějaké dvacáté jamce stěnali "...ať už je konec!" Konce sobotní části se nakonec dočkali všichni a čekal je už pouze večerní program.

VEČER: Nejdříve byla první večeře: langoše po Pohořsku (i když držím dietu, tuto lahůdku jsem si nenechala ujít pozn. aut.), poté Mark, americký kamarád a hráč discgolfu vyndal na prodej velkou kupu nových i hraných disků a nejeden golfista si tento večer udělal radost novým diskem. Potom následovala soutěž o nejdélší hod, v níž zvítězili Luďa na backhand a Honza Fojtík na forehand (každý dostal kromě kšiltovky i nový krásný disk od Marka). Následovala druhá (!) večeře od "našich" maminek, tentokrát míchaná vajíčka na chlebu, po které se někteří hráči přestávali hýbat, jak byli nasyceni. Na trávení pomáhalo pivo a místní slivovice (intermezzo - jeden místní chlápek nám vyprávěl, že letos to bylo se švestkama špatný a vypálil málo slivovice, ale že před pár lety vypálil svých zatím rekordních 152 litrů slivovice !!!).

Venuš přišel na řadu putting contest a pak se všichni soustředili kolem ohně, kde se už nejedlo, ale pilo se, povídalo, hrálo a zpívalo

lo až do nočních hodin (kde už jsem to jenom čet ???).

NEDĚLE: V neděli čekalo hráče posledních pětadvacet jamek a po nich se do finále probojovali tyto hráči: Carlos, Marták, Mark, Luďa a Marek. Čekalo je devět jamek, na nichž nejdříve zaváhali Marek a Carlos a z poslední trojice až ke konci finále vypadl i Marták. Poslední dvojice si po finále shodným výsledkem držela první místo a musel rozhodnout rozstřel. Bylo to krásné vyvrcholení celého víkendu. Rozhodnutí dlouho nepřicházelo, hráči odehráli několik jamek vždy naprostě shodně, a tak byl koš přemístěn do hustšího porostu v blízkosti

školky. Oba finalisté se doházelí ke koší stejným počtem hodů a oběma zbýval krátký dohoz. Mark nekompromisně zavěsil a Luďa podvědomě dal na rady publika - kamarádů (Luďo, skonči tol) a disk mu vypadl z koše a bylo rozhodnuto: vítězem prvního turnaje na Pohoři se stal Mark !!!

VYHLÁŠENÍ A ODJEZD: Vyhlášení bylo krátké a bez průtahů, každý hráč si odnesl sladkou drobnost a bylo načase balit a vydat se přes celou republiku až k domovu. Když jsme potom jeli přes tu naši krásnou zem, přes všechny ty rozmanité kraje naší vlasti zpět domů, napadlo mě, že absolutní vítěz celé letošní ligy bude moci říci, že je vlastně nejlepším hráčem discgolfu ze všech lidí, co jich v této zemi je, ze všech, který žijí v Čechách na Moravě či ve Slezsku. Kdo to bude? To se dozvím po závěrečném díle ligy na podzim na pražském Vypichu.

dojatá discgolfová donašečka
Helena Fibingerová

Pozorovatelé v Ultimate

*Shlednutí několika zápasu v Open kategorii a zejména finále na mistrovství světa ve Finsku mě podnítilo, abych se trošku popdíl po informacích o takzvaných pozorovatelích, kteří jsou součástí některých turnajů v Americe. Našel jsem přímo dokument, který má název **Ultimate Players Association Observer Manual** (Manuál pro pozorovatele). Dokument má asi 35 stran, na kterých jsou podrobně popsány pokyny, jak a kdy by měl pozorovatel působit na hru. Skutečnost překonala moje očekávání a celý systém je celkem zajímavý na to, aby si člověk našel čas a celý ten manuál přečetl. Po pravdě řečeno, představoval jsem si to trošku jinak, jednodušeji a trošku optimisticky doufal, že by to mohlo v budoucnu zápasům v Ultimate prospět. Pozorovatel je strucně takovým pasivním rozhodčím zápasu. Nezasahuje do hry ze své vlastní iniciativy, jak je tomu v jiných sportech, ale až po požádání jedním z hráčů. Pokud by to takto zůstalo, tak je to ještě (alespoň) z mého pohledu snad akceptovatelné, ale těžko říct, jestli to bude možné. Ten krůček k aktivnímu rozhodčímu už by nebyl potom tak veliký, protože současný pozorovatel má stejný přístup ke hře jako rozhodčí třeba ve fotbale, stačilo by jen přidat to, že bude moci zasáhnout, když něco uvidí a to by byl konec přirozeného Spiritu of the Game. Zkusím vám tento manuál zkrátit do hlavních bodů nebo do takového souhrnu, aby jste měli představu, co to vlastně ten pozorovatel je a co může a nemůže. Představu, jestli to může Ultimate prospět či nikoliv už necháám na vás.*

Pozorovatel pozoruje dění na hřišti, překvapivé, že? :) Méně překvapivou věcí už je, že smí být na hřišti! Měl by být v takové pozici, aby dobře viděl a slyšel danou akci. Měl by ale stát mimo aktivní hru. To znamená většinou za házečem (5-10 yardů). Hráčům by mělo být připomenuto, že pozorovatelé jsou součástí hry a pokud disk pozorovatele trefí a není chycen útočícím házečem, nastává turnover. Pozorovatel by se měl vyvarovat toho, stát v cestě při dumpu, swingu a zvláště, pokud obranný team hraje zónovou obranu. Vystoupení ze hřiště může být občas nezbytné. V této pozici za

házečem, pozorovatel sleduje házečovu pivotovou nohu a případné kroky, také sleduje počítání. Bud' si potichu počítá, nebo používá stopky, když je to možné. Pozorovatel není rozhodčím v pravém slova smyslu, což znamená, že sám aktivně nevstupuje do hry, když něco spatří. Zasahuje jenom v případě, pokud hráči nevyřeší všechny sporné věci či hlášky sami a rychle. Může se stát, že do hry za celý zápas nezasáhne. Pokud jeden z hráčů chce diskutovat a druhý chce požádat o zásah pozorovatele, tak pozorovatel by měl hráče pobídnout, aby si to zkoušel vyřešit sami. Stejná situace, když oba hráči okamžitě žádají pozorovatele o vyjádření. Opět jsou pobídnuti, aby to zkoušeli vyřešit sami. Pokud diskuse hráčů trvá příliš dlouho, nebo se nemohou dohodnout, tak pozorovatel zasahuje, bud' popohnáním hráčů nebo svým verdiktem urcuje další hru. Prvořadou funkcí pozorovatele je udržení plynulosti zápasu.

Aktivní a neaktivní hlášky.

Obecně - "čárové hlášky" (zda byl hráč in nebo out) jsou aktivní hláškou, to znamená, že pozorovatel nebo člověk na lajně automaticky ukazuje, zda hráč byl in nebo out, v zóně nebo před zónou. Ale opět je to jen případná pomoc pro hráče. Ti tuto signalizaci využijí jen v případě, že se sami nemohou dohodnout nebo že danou situaci dobrě neviděli. Fauly a violations nejsou aktivními hláškami. Pozorovatel nezasahuje dokud o to není hráč požádán. U aktivních hlášek, pozorovatel okamžitě zvedá ruku směrem k hřišti, nebo ukazuje do zóny, pokud byl hráč při chycení disku v zóně. Pokud pozorovatel naznačil bod, ale chytající hráč ještě hodil další příhrávku, která ale nebyla úspěšně dokončena, je to turnover. U neaktivních hlášek může hráč požádat pozorovatele o rozhodnutí nebo pozorovatel může vstoupit do hry, pokud se hráči nemohou dohodnout rychle. Neměl by ale nabízet novou informaci a neměl by hlásit za hráče. Pokud je pozorovatel požádán ohledně faulu, nemělo by se stávat, že řekne "zádný faul, ale byly tam kroky". Musí odpovídat na aktuálně hlášenou věc. Pozorovatel může rozhodnout mezi dvěma protichůdnými pohledy a nebo může poslat disk zpátky o jednu příhrávku zpátky. Vrácení disku o příhrávku by měla být vždy

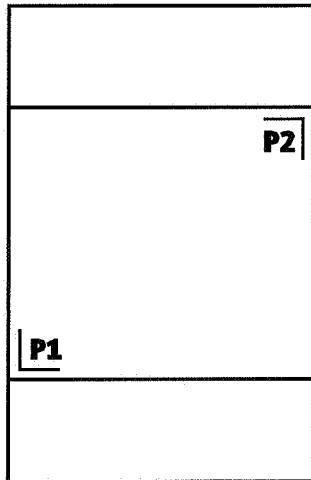
až ta poslední varianta a nemělo by předcházet těžkým a nepopulárním rozhodnutím. Pozorovatel není vyjednávačem mezi hráči. Pokud je dotázán na rozhodnutí, je výhradním soudcem. Co nejvíce je to možné, měl by pozorovatel zůstat oddělený od hráčů a hry. Je to zápas hráčů. Pozorovatel by se neměl dostávat do dlouhých diskusí ohledně vysvětlování. Jednoduše by měl říct kdo má disk a co se bude dít. Po rozhodnutí nenásleduje žádná další diskuse.

Systém pozorovatelů

Stručně řečeno existují dvě varianty systému pozorovatelů. Je to systém dvou nebo čtyř pozorovatelů. Mezi pozorovateli má výhradní pozici takzvaný Hlavní pozorovatel. Ten má konečnou autoritu a může změnit rozhodnutí jiného pozorovatele (pokud si je naprostě jistý).

Pokud jsou na hřišti jenom dva pozorovatelé, tak každý má na starost jednu polovinu hřiště (viz. Obrázky). V případě útoku, jeden z nich sleduje akci okolo házeče a druhý hledá zónu kam se útočí. Pokud nastane turnover, tak si pozorovatelé své úlohy vymění.

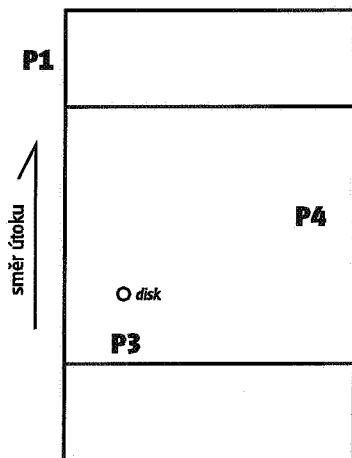
Systém 2 pozorovatelů

Při systému čtyř pozorovatelů, jsou dva z nich tzv. vnitřní a dva vnější. Prvořadou zodpovědností těch vnějších jsou koncové zóny, většinou při útoku stojí na úrovni posledního hráče útočícího teamu. Jeden vnitřní pozorovatel má na starosti akci okolo házeče a ten druhý stojí relativně stejně jako první nabíhající hráči a sleduje interakci přijímajícího hráče/obránce. Také

by měl pomáhat v uspořádání hráčů do svých pozic po případné hlášce.

Systém 4 pozorovatelů

Systémy pro potrestání

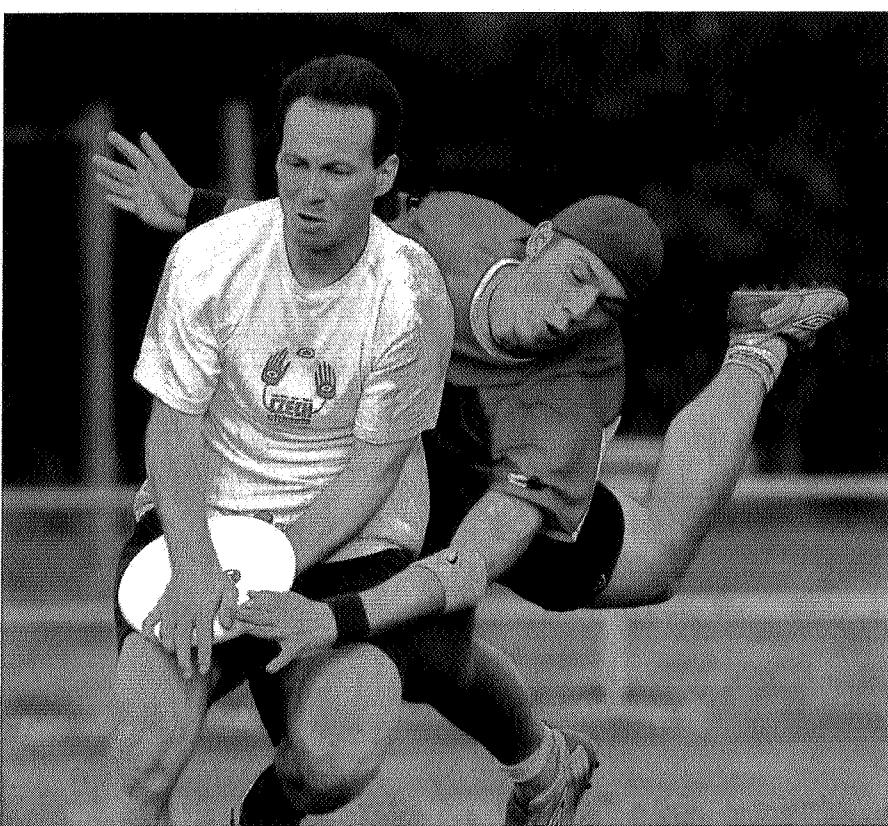
Kartový systém

Karty mohou být použity proti hráčům, kteří útočí na jiné hráče, pozorovatele nebo diváky a to následovně: Žlutá karta je oficiální varování a podmínečné vyloučení na zbytek zápasu. Obdržení druhé žluté karty v jednom zápase znamená to samé jako

dostat červenou kartu. Hráč který obdržel dvě žluté karty nebo rovnou kartu červenou je vyloučen okamžitě ze zápasu. Pokud jí dostane v druhém poločase, tak se stop vztahuje i na první poločas dalšího zápasu. Pokud tak neučiní je potrestán celý team ztrátou zápasu. Pokud hráči jednoho teamu obdrží během jednoho zápasu 5 karet (jakékoli barvy), znamená to kontumaci zápasu ve prospěch soupeře. Pokud hráč obdrží více než jedno vyloučení nebo tři karty (jakékoli barvy) je vyloučen z turnaje. Karty může udělit pouze hlavní pozorovatel (Head observer), ale nejméně jeden další pozorovatel to musí dosvědčit nebo potvrdit.

Faul za nesportovní chování ve hře
Po každém zápase, hlavní pozorovatel sestaví seznam až tří hráčů z každého teamu, označených soupeřovým kapitánem, kteří si zaslouží "Faul za nesportovní chování ve hře". Pokud si hlavní pozorovatel myslí, že by měl být hráč na seznamu oceněn "Faulem za nesportovní chování ve hře", je hráč vyřazen z turnaje. K tomu by mělo docházet jen v případech, kdy to přispěje sportu, to znamená, když například hráč začne fyzický kontakt či dokonce boj nebo třeba opakováně a naschvál fauluje.

-c-

Já jsem pozorovatel a přicházím k vám v dobré vídě

"Mým hlavním účelem je udržet zápas plynulý. Hráči si hlásí všechny fauly a jiná narušení hry, ale pokud je zahlášení kontestováno a hráči se nedokáží domluvit rychle nebo jeden z nich chce mé rozhodnutí, potom zasahuji a rozhoduju. Pokud já ani jiný pozorovatel nemůže učinit rozhodnutí, protože situaci dobře neviděl, posoudíme situaci tak, že se disk vrátí o příhrávku zpátky. Pokud rozhodnu, je rozhodnutí konečné. Pokud ke mně přijde ihned po zahlášení, tak vás požadám, aby jste to zkusili vyřešit nejprve sami. Pokud nebudeš schopný k závěru dospět rychle, tak zasáhnou. Při turnoverech máte deset sekund na to dát disk opět do hry, pokud disk leží ve hřisti. Dvacet sekund, pokud disk skončil mimo hřisti nebo v zóně. Útok musí být na svých místech 70 sekund po zahlášení timeoutu a obrana má dvacet sekund na to checknout disk do hry. Budu na hřisti a pokusím se udělat vše proto, abych stál mimo hrací cestu. Ale jestliže mě disk trefí a nebude chycen útočníkem, tak nastává turnover. Dejte mi vědět, pokud se vám bude zdát, že prekážím hře. Vyloučím každého, kdo soupeře uderí, kopne, plivne na něj nebo bude hráče urážet a něco podobného. Pamatuji, že dvě žluté karty pro stejnýho hráče znamenají červenou kartu a pět karet pro jeden team znamená ztrátu zápasu ve prospěch soupeře. Udělím žlutou kartu za vysmívání se soupeři a soupeřovu trenérovi, za přílišné diskutování se mnou nebo lajnovým rozhodčím, za opakované úmyslné hlášení faulů a jiných narušení hry a při ostatním nesportovním chování. Udržte hru čistou, tak ať se rozhodne na hřisti, a nemusím zasahovat."

doporučený proslov, který by měl pozorovatel pronést před oběma kapitány

Atrofované Ruce

Příbram

atrucplzen@centrum.cz
atruc.pc.cz

BOA

Chrast u Chrudimi
boateam@seznam.cz

FrikotTeam

Olomouc

xfriedel@seznam.cz
frikotteam.wz.cz

F.U.I.

Praha

michaelhardwork@yahoo.com
www.pragueaccommodations.com/fui.html

Hot Beaches

Praha

hotb.beaches@hotmail.com
www.hotbeaches.net

Prague Devils

Praha

info@praguedevils.org
www.praguedevils.org

Pražská 7

Praha

p7@seznam.cz
p7.actum.cz

Rektální vyšetření

Brno

rektalka@volny.cz
www.webpark.cz/rektalka

Rollinici

Praha

rollinici@nofuture.cz
frisbee.webpark.cz

Terrible Monkeys

Praha

monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Žlutá Zimnice

Praha

zz@interbis.cz
www.zlutazimnice.cz

3SB

České Budějovice

3sb@email.cz
3sb.webpark.cz

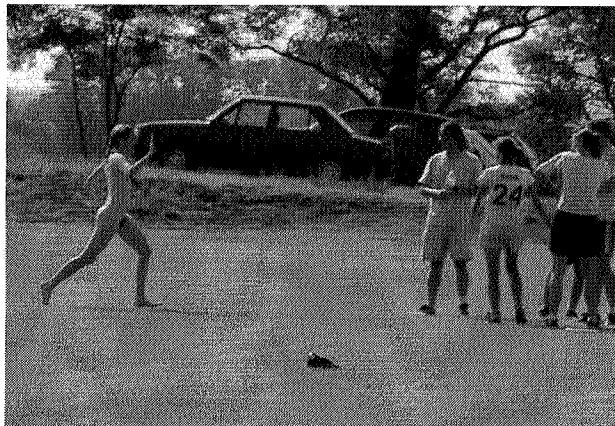
» Terrible Monkeys nečekaně nezvítězili na party Whose Baby 2004. Někdo v Pasti totiž neprozřetelně rozšířil přísně střežený know how získaný Tomášem Radilem v Bajrojtu. V dnešním ultimate již nejde vyhrát party, aniž by si při ní člověk na chvíli nezdříml. Letošní vítězka Megan Elizabeth (Endzonis) toto tajemství využila a ihned vyzvala do Německa. V budoucnu tedy můžeme očekávat ostrou konkurenci na německých i amerických turnajích.

» Whose Baby letos znamenalo možný konec klasických koltů. Kolták Schreiber přijel na kovbojskou party vyzbrojen nejen dvěma kolty, ale rovněž opakovacíkou Smith & Wesson. Celý turnaj pak piloval svůj nový hod odvozený od této nebezpečné zbraně. Od stropu, na kterém běžela westernová klasika Butch Cassidy & Sundance Kid, jej odtrhl jen občasný hlad zaháněny tradičně dobře naloženou krkovicí.

» Vašek (P7) má zajímavý postřeh z cesty z turnaje Whose Baby: pokud se chcete cestou přetlačovat s autobusem, ulomit kolo, urvat polooso, zničit řízení a převodovku, pak si na turnaji nezapomeňte mobil, případně si aspoň pamatujte něčí telefonní číslo z paměti. Jinak můžete řadu lidí privést do rozpaků.

CSI za

Lipsko, MR ČR Mixed,
Shmudi CElové sezóny 2004,
freestyle, profil a jiné zajímavosti.

» Whose Baby rovnez uštědřilo zásadní ránu teorii peněz. Ukázalo se, že moderní společnost se bez tohoto univerzálního prostředku směny dokáže velice snadno obejít. Když nad rámem nejmenovaná vítězka party uzavřela sázkou spočívající v přeběhu hřiště za tabulkou čokolády, podařilo se během několika minut získat hned čtyři tabulky čokolády. Jasenova bílá čokoláda nebyla uznána, ostatní tři čokolády Tom & Jerry ano. Všechny pocházely z místního baru, kde provozovatel ani nepožadoval platbu v penězích a poskytl sladkost zcela zdarma, pouze výměnou za informaci, kdy se přeběh hřiště uskuteční. Spoře oděná běžkyně tak postavila na hlavu myšlenku nejlikvidnějšího prostředku směny, kterým se na turnaji stala prachobýcejná tabulka čokolády.

Honza (p7)

» "Jsem běloch s černošským penisem"

Michael (fuj)

» Frankie (pd) je smutný...móoooc smutný.

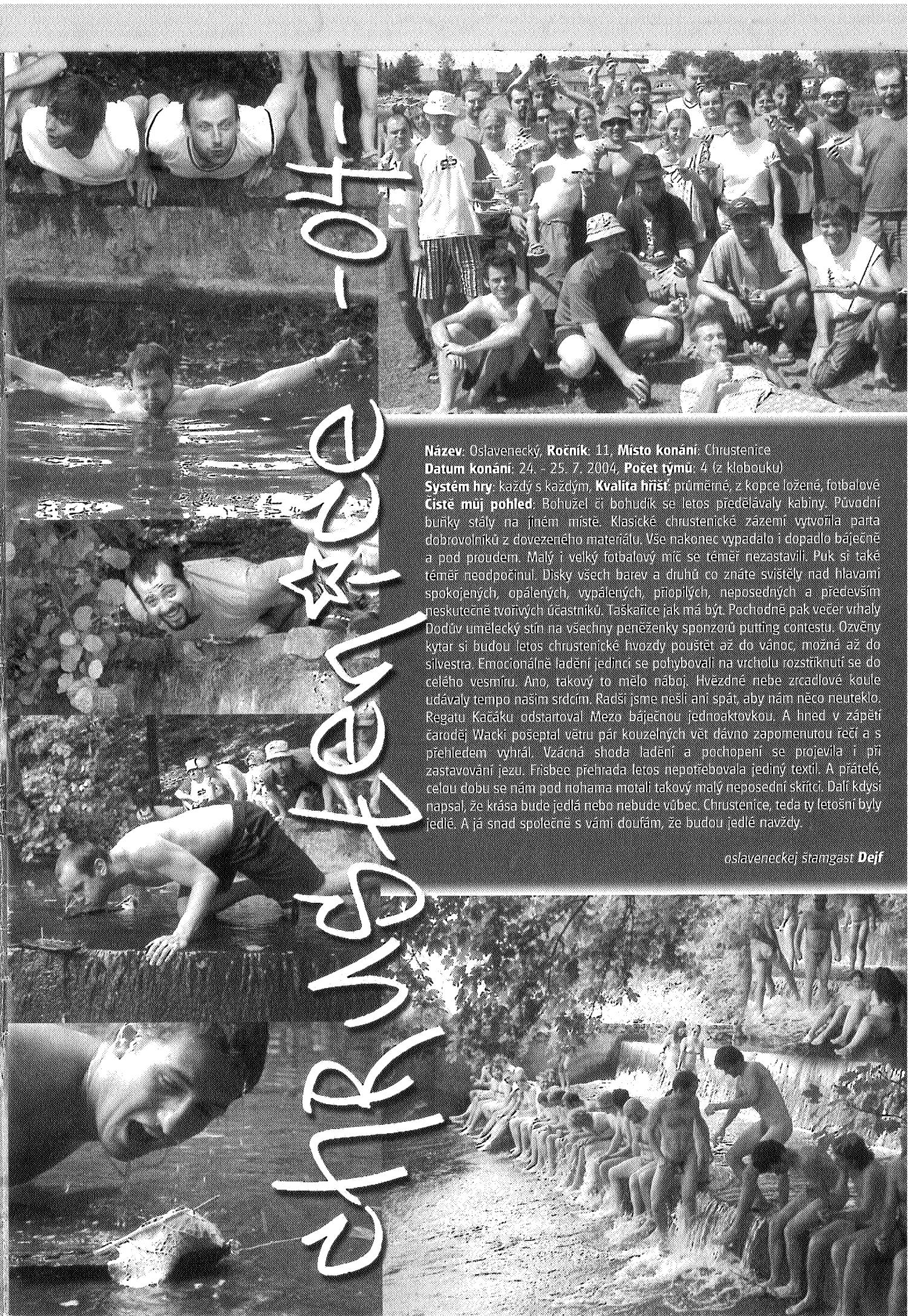
» Jirka (žz) je smutný...móoooc smutný.

» "Jestli nemáš nic k věci, tak prosím tě mlč Petře". (Schůze VR-ČALD, září 2004)

Kačer (žz)

Příští Pasti vyjde **22. října 2004**. Uzávěrka je **12. října 2004**.

Název: Oslavenecky, **Ročník:** 11, **Místo konání:** Chrastenice

Datum konání: 24. - 25. 7. 2004, **Počet týmů:** 4 (z klobouku)

Systém hry: každý s každým; **Kvalita hrsti:** průměrné; z kopce ložené fotbalové

Čistě můj pohled: Bohužel či bohudík se letos předělávaly kabiny. Původní buňky stály na jiném místě. Klasické chrastenické zázemí vytvořila parta dobrovolníků z dovezeného materiálu. Vše nakonec vypadalo i dopadlo báječně a pod proudem. Malý i velký fotbalový míč se téměř nezastavili. Puk si také téměř neodpocinul. Disky všech barev a druhů co znáte svistely nad hlavami spokojených, opalených, vypálených, priopilých, neposedných a především neskutečně tvorivých účastníků. Taškarice jak má byt. Pochodně pak večer vrhaly Dodív umělecký stín na všechny penězenky sponzorů putting contestu. Ozvěny kytar si budou letos chrastenické hvozdy pouštět až do vánoc, možná až do silvestra. Emocionálně ladění jedinci se pohybovali na vrcholu rozstříknutí se do celého vesmíru. Ano, takový to mělo náboj. Hvězdne nebe zrcadlové koule udávaly tempo našim srdcím. Radší jsme nešli ani spát, aby nám něco neuteklo. Regatu Kačáku odstartoval Mezo báječnou jednoaktovkou. A hned v zápětí carodej Wacki poseptal větru pár kouzelných vět dřívno zapomenutou řečí a s přehledem vyhrál. Vzácná shoda ladění a pochopení se projevila i při zastavování jezu. Frisbee přehráda letos nepotřebovala jediný textil. A přátelé, celou dobu se nám pod rohama motali takový malý neposedný skřítci. Dalí kdysi napsal, že krása bude jedlá nebo nebude vůbec. Chrastenice, teda ty letosní byly jedlé. A já snad společně s vámí doufám, že budou jedlé navždy.

oslaveneckej štamgast **Dejf**

**WDFD WORLD
ULTIMATE
& GUTS CHAMPIONSHIPS**

TURKU 1.-7. 8. 2004

5 nejlepších z Finska:

Japonsko masters (9,67)
Austrálie mixed (9,50)
Irsko open (9,45)
Austrálie junior open (9,45)
Austrálie masters (9,44)

5 nejhorších z Finska:

Japonsko ženy (6,82)
Kanada mixed (6,90)
Japonsko open (7,09)
Japonsko mixed (7,10)
Švédsko mixed (7,30)

Spirit of the Game na WUGC 04 ve Finsku.

Na oficiální stránce mistrovství světa ve Finsku visí hodnocení jednotlivých teamů co se týče spiritu. U každého teamu je průměrná známka (hodnocení bylo od 1 do 10, kdy 10 je nejlepší) ze všech zápasů. Z této tabulky lze vyčíst pár zajímavých informací. Nejvyšší průměrnou známku ze všech teamů získali Japonští Masters (9,67) a naopak nejnižší známku team Japonských divozenek (6,82). U Japonska se ještě zdříme, protože obsadili i poslední místo v kategorii open, druhé nejhorší v kategorii mixed a v obou juniorských kategoriích zůstali také poměrně na chvostu (3. a 4. od konce). Z toho všechno plyne, že Japonsko vládlo nejhorším spiritem. Naopak nejlepší spirit zřejmě vládne v Austrálii (1. v mixech a v juniorech, 2. v juniorkách a v mesterech a 4. v open i ženách) a Irsku (vyhráli obě kategorie, ve kterých se účastnili - open i ženy). Uvnitř tohoto čísla naleznete několik názorů na správný spirit při finále open. Oba finalisté se přitom umístili, co se týče spiritu, na předních umístěních. Kanada 5. s průměrem 9,09 a USA 6. se průměrem 8,91 na zápas. Jinak celkově Kanada patřila k průměru (nejhorší v mixech, druhá nejhorší v mesterech, v juniorech a ženách někde uprostřed - nejlepší spirit tak měl kanadský open team). USA jsou v porovnání s Kanadou na tom o něco lépe. Další zemí na kterou jsem se zaměřil je Švédsko. Nedávno přišlo se svým návrhem v hodnocení spiritu (*budeme o tom psát v příštém čísle*), který by měl být podle nich účinější například než používání pozorovatelů. Zajímavé je, že Švédsko patřilo k zemím, které nefigurují na předních místech, spíše naopak. Nejnižší známkou celého MS je číslo 6,82, což je podle mě už na hranici dobrého spiritu. Všechny známky jsou relativně vysoké (nad 8 se to považuje za dobrý spirit). S průměrnou známkou pod 8, muselo zřejmě docházet k výkyvům nebo zkrátka team měl pokaždé několik sporných věcí v zápasě. Nejspirituovější kategorie jsou ostrílení Masters. Česká republika obsadila v kategorii mixed 2. místo (společně s IAR) se známkou 9,2 (celkově 12. místo ze 78 teamů). To je opět vynikající umístění a navázalo se na loňské ME, kde český team vyhrál. Tady také skončil nejlépe z evropských zemí.

Výsledky najdete na: http://www.wugc2004.org/schedules/placings/en_GB/sotg/

Průměrnou známku 9 a výš získalo 22 teamů.

Průměrnou známku 8-9 získalo 39 teamů.

Průměrnou známku 7-8 získalo 15 teamů.

Průměrnou známku nižší než 7 měly 2 teamy.

**SPRiT &
the game**